

Službeni list

Europske unije

L 157

Hrvatsko izdanje

Zakonodavstvo

Svezak 57.

27. svibnja 2014.

Sadržaj

I. *Zakonodavni akti*

DIREKTIVE

- ★ Direktiva 2014/66/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u okviru premještanja unutar društva 1

ODLUKE

- ★ Odluka br. 565/2014/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uvođenju pojednostavljenog režima kontrole osoba na vanjskim granicama na temelju jednostranog priznanja od strane Bugarske, Hrvatske, Cipra i Rumunjske određenih isprava kao jednakovrijednih njihovim nacionalnim vizama za tranzit ili namjeravani boravak na njihovim državnim područjima koji ne premašuje 90 dana u svakom razdoblju od 180 dana i stavljanju izvan snage odluka 895/2006/EZ i 582/2008/EZ 23

II. *Nezakonodavni akti*

MEĐUNARODNI SPORAZUMI

2014/300/EU:

- ★ Odluka Vijeća od 20. svibnja 2014. o sklapanju Sporazuma o određenim aspektima usluga zračnog prometa između Europske unije i vlade Demokratske Socijalističke Republike Sri Lanke 31

2014/301/EU:

- ★ Odluka Vijeća od 19. svibnja 2014. o sklapanju Aranžmana između Europske unije i Kraljevine Norveške o načinima njezina sudjelovanja u Europskom potpornom uredu za azil 33

HR

Akti čiji su naslovi tiskani običnim slovima jesu oni koji se odnose na svakodnevno upravljanje poljoprivrednim pitanjima, a općenito vrijede ograničeno razdoblje.

Naslovi svih drugih akata tiskani su masnim slovima, a prethodi im zvjezdica.

★ Uredba Vijeća (EU) br. 566/2014 od 26. svibnja 2014. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 617/2007 s obzirom na primjenu prijelaznog razdoblja između 10. ERF-a i 11. ERF-a do stupanja na snagu Unutarnjeg sporazuma o 11. ERF-u	35
★ Uredba Vijeća (EU) br. 567/2014 od 26. svibnja 2014. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 215/2008 od 18. veljače 2008. o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na Deseti Europski razvojni fond u svrhu primjene prijelaznog razdoblja između 10. Europskog razvojnog fonda i 11. Europskog razvojnog fonda do stupanja na snagu Unutarnjeg sporazuma o 11. Europskom razvojnog fondu	52
★ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 568/2014 od 18. veljače 2014. o izmjeni Priloga V. Uredbi (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu ocjenjivanja i provjere stalnosti svojstava građevnih proizvoda	76
★ Provedbena uredba Komisije (EU) br. 569/2014 od 23. svibnja 2014. o izmjeni Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1389/2011 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz trikloroizocijanurne kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine nakon revizije „novog izvoznika” u skladu s člankom 11. stavkom 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009	80
★ Provedbena uredba Komisije (EU) br. 570/2014 od 26. svibnja 2014. o prekidu djelomičnog ponovnog otvaranja antidampinškog ispitnog postupka u vezi s uvozom određenih masnih alkohola i njihovih mješavina podrijetlom iz Indije, Indonezije i Malezije	85
★ Provedbena uredba Komisije (EU) br. 571/2014 od 26. svibnja 2014. o odobravanju aktivne tvari ipkonazol u skladu s Uredbom (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i o izmjeni Priloga Provedbenoj uredbi (EU) br. 540/2011 ⁽¹⁾	96
Provedbena uredba Komisije (EU) br. 572/2014 od 26. svibnja 2014. o utvrđivanju paušalnih uvoznih vrijednosti za određivanje ulazne cijene određenog voća i povrća	101

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP

I.

(Zakonodavni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2014/66/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 15. svibnja 2014.****o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u okviru premještanja unutar društva**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 79. stavak 2. točke (a) i (b),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Za postupnu uspostavu područja slobode, sigurnosti i pravde, Ugovorom o funkcioniranju Europske unije (UFEU) predviđa se usvajanje pravičnih mjera prema državljanima trećih zemalja u području imigracije.
- (2) Prema UFEU-u Unija mora razviti zajedničku imigracijsku politiku sa ciljem da u svim fazama zajamči učinkovito upravljanje migracijskim tokovima i pravično postupanje s državljanima trećih zemalja koji zakonito borave u državama članicama. U tu svrhu Europski parlament i Vijeće moraju usvojiti mjere u vezi s uvjetima ulaska i boravka, kao i norme za izdavanje viza za dugotrajni boravak i boravišnih dozvola od strane država članica, te definirati prava državljana trećih zemalja koji zakonito borave u određenoj državi članici, uključujući uvjete koji uređuju slobodu kretanja i boravka u drugim državama članicama.
- (3) Komunikacija Komisije od 3. ožujka 2010. pod nazivom „Europa 2020.: strategija za pametan, održiv i uključiv rast” određuje cilj Unije da se razvije u gospodarstvo koje se zasniva na znanju i inovacijama, da smanji administrativni teret za poduzeća te omogući bolje povezivanje ponude i potražnje za radnom snagom. Mjere koje olakšavaju ulazak rukovoditelja, stručnjaka i pripravnika iz trećih zemalja u Uniju u okviru premještanja unutar društva mora se sagledati u tom širem kontekstu.

⁽¹⁾ SL C 218, 23.7.2011., str. 101.⁽²⁾ SL C 166, 7.6.2011., str. 59.⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 15. travnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 13. svibnja 2014.

- (4) U Stockholmskom programu, koji je Europsko vijeće usvojilo 11. prosinca 2009., prepoznato je da doseljavanje radne snage može doprinijeti povećanju konkurentnosti i gospodarske vitalnosti i da će fleksibilna imigracijska politika, u kontekstu značajnih demografskih izazova s kojima će se Unija suočiti u budućnosti i, slijedom toga, povećanja potražnje za radnom snagom, dugoročno značajno doprinijeti gospodarskom razvoju i uspješnosti Unije. Stockholmskim programom se stoga Komisija i Vijeće pozivaju da nastave provoditi Plan politike zakonite migracije određen u Komunikaciji Komisije od 21. prosinca 2005.
- (5) Uslijed globalizacije poslovanja, povećane trgovinske razmjene te rasta i širenja multinacionalnih grupacija, posljednjih je godina porastao opseg kretanja rukovoditelja, stručnjaka i pripravnika iz podružnica i društava kćeri multinacionalnih poduzeća u druge jedinice poduzeća, koje se radi obavljanja kratkotrajnih zadataka privremeno premješta u druge organizacijske jedinice poduzeća.
- (6) Takvi premještaji ključnog osoblja unutar društva donose subjektima domaćinima nove vještine i znanja, inovacije i veće gospodarske mogućnosti, čime se unapređuje gospodarstvo koje se temelji na znanju u Uniji te se potiču investicijski tokovi u čitavoj Uniji. Premještaji unutar društva iz trećih zemalja također imaju potencijal da olakšaju premještaje unutar društva iz Unije u poduzeća iz trećih zemalja i da postave Uniju u snažniji položaj u njezinim odnosima s međunarodnim partnerima. Olakšavanje premještaja unutar društva multinacionalnim skupinama omogućava optimalno iskorištavanje vlastitih ljudskih resursa.
- (7) Skup pravila uspostavljenih ovom Direktivom također mogu biti od koristi za zemlje podrijetla migranata jer ta privremena migracija može, prema svojim dobro utvrđenim pravilima, poticati razmjenu vještina, znanja, tehnologije i iskustva (*know-how*).
- (8) Ova Direktiva ne bi trebala dovoditi u pitanje načelo povlaštenosti građana Unije u vezi s pristupom tržištu rada država članica, kao što je predviđeno u mjerodavnih odredbama mjerodavnih akata o pristupanju.
- (9) Ovom se Direktivom ne bi trebalo dovoditi u pitanje pravo država članica na izdavanje drugih dozvola u svrhu zapošljavanja osim dozvola za osobe premještene unutar društva, ako državljanin treće zemlje nije obuhvaćen područjem primjene ove Direktive.
- (10) Ovom bi se Direktivom trebao utvrditi transparentan i pojednostavljen postupak za prihvata osoba premještenih unutar društva, koji se temelji na zajedničkim definicijama i usklađenim kriterijima.
- (11) Države članice trebale bi osigurati provođenje odgovarajućih provjera i djelotvornih inspekcija kako bi se zajamčila pravilna provedba ove Direktive. Činjenica da je izdana dozvola za osobu premještenu unutar društva ne utječe ili ne sprječava države članice da za vrijeme premještaja unutar društva primjenjuju odredbe svojeg radnog prava čiji je cilj – u skladu s pravom Unije – provjera usklađenosti s radnim uvjetima kako je određeno u članku 18. stavku 1.
- (12) Mogućnost za države članice da na temelju nacionalnog prava odrede sankcije protiv poslodavca osobe premještene unutar društva koji ima poslovni nastan u trećoj zemlji trebala bi ostati nepromijenjena.
- (13) Za potrebe ove Direktive, osobe premještene unutar društva trebale bi obuhvaćati rukovoditelje, stručnjake i pripravnike. Njihova bi se definicija trebala temeljiti na specifičnim obvezama Unije u okviru Općeg sporazuma o trgovini uslugama (GATS) i bilateralnih trgovinskih sporazuma. Budući da obvezama preuzetim u okviru GATS-a nisu obuhvaćeni uvjeti ulaska, boravka i rada, ovom bi se Direktivom trebala dopunjavati i olakšavati primjena tih obveza. Međutim, područje primjene premještaja unutar društva obuhvaćenih ovom Direktivom trebalo bi biti šire od područja primjene trgovinskih sporazuma, jer premještaji nisu nužno ograničeni na uslužni sektor te mogu potjecati iz treće zemlje koja nije stranka određenog trgovinskog sporazuma.
- (14) Radi procjene kvalifikacija osoba premještenih unutar društva, države članice trebale bi, prema potrebi, koristiti Europski kvalifikacijski okvir (EQF) za cjeloživotno učenje za procjenu kvalifikacija na usporediv i transparentan način. Nacionalne koordinacijske točke za EQF mogu pružiti informacije i savjete o odnosu razina nacionalnih kvalifikacija prema EQF-u.

- (15) Osobe premještene unutar društva trebale bi imati barem jednake uvjete zaposlenja kao i upućeni radnici čiji poslodavac ima poslovni nastan na području Unije, kako je definirano Direktivom 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. Države članice trebale bi zahtijevati da se prema osobama premještenim unutar društva postupi na jednak način kao i prema državljanima koji rade na usporedivim radnim mjestima s obzirom na plaću koja se isplaćuje tijekom premještanja. Svaka država članica trebala bi biti odgovorna za provjeru plaće koje se isplaćuju osobama premještenima unutar društva tijekom njihova boravka na državnom području dotične države članice. Cilj toga jest zaštita radnika i jamčenje poštene konkurencije između poduzeća s poslovnim nastanom u nekoj državi članici i onih s poslovnim nastanom u trećoj zemlji, jer se time sprječava da se ova potonja okoriste nižim radnim normama te na taj način ostvare konkurentnu prednost.
- (16) Kako bi se osiguralo da su vještine osobe premještene unutar društva specifične za subjekt domaćina, premještena osoba trebala bi biti zaposlena unutar iste skupine poduzeća u neprekinutom razdoblju od najmanje 3 do 12 mjeseci neposredno prije premještanja u slučaju rukovoditelja i stručnjaka te u neprekinutom razdoblju od najmanje 3 do 6 mjeseci u slučaju pripravnika.
- (17) Budući da premještanji unutar društva predstavljaju privremenu migraciju, najdulje trajanje određenog premještanja u Uniju, uključujući mobilnost između država članica, ne bi trebalo biti dulje od tri godine za rukovoditelje i stručnjake te godine dana za pripravnike, nakon čega bi se oni trebali vratiti u treću zemlju, osim ako dobiju boravišnu dozvolu na nekoj drugoj osnovi u skladu sa zakonodavstvom Unije ili nacionalnim pravom. Najdulje trajanje premještanja trebalo bi obuhvatiti ukupna trajanja uzastopno izdanih dozvola za osobu premještenu unutar društva. Do naknadnog premještanja u Uniju moglo bi doći nakon što je državljanin treće zemlje napustio državno područje država članica.
- (18) Kako bi se osigurala privremenost premještanja unutar društva i spriječila zlouporabe, države članice trebale bi moći zahtijevati da protekne određeno vrijeme od kraja najduljeg trajanja jednog premještanja do podnošenja novog zahtjeva u pogledu istog državljanina treće zemlje za potrebe ove Direktive u istoj državi članici.
- (19) Budući da premještanji unutar društva predstavljaju privremeno upućivanje, podnositelj zahtjeva trebao bi dostaviti dokaz, kao dio ugovora o radu ili potvrde o zadatku, da će se državljanin treće zemlje po završetku zadatka moći premjestiti natrag u subjekt koji pripada istoj skupini i ima poslovni nastan u trećoj zemlji. Podnositelj zahtjeva također bi trebao dostaviti dokaz da rukovoditelj ili stručnjak koji je državljanin treće zemlje posjeduje stručne kvalifikacije i odgovarajuće stručno iskustvo koji su potrebni subjektu domaćinu u koji on treba biti premješten.
- (20) Državljanin trećih zemalja koji podnosi zahtjev za prihvata kao pripravnici trebali bi dostaviti dokaz o sveučilišnoj diplomi. Osim toga, trebali bi, ako je to potrebno, priložiti sporazum o osposobljavanju koji uključuje opis programa osposobljavanja, njegovo trajanje i uvjete pod kojima će se provoditi nadzor pripravnika, kojim se dokazuje da će im biti pruženo pravo osposobljavanja te da neće raditi kao obični zaposlenici.
- (21) Osim ako je to protivno načelu povlaštenosti za građane Unije kako je ono navedeno u odgovarajućim odredbama odgovarajućih akata o pristupanju, ispitivanje tržišta rada ne bi trebalo biti potrebno.
- (22) Država članica trebala bi priznati stručne kvalifikacije koje je stekao državljanin treće zemlje u drugoj državi članici na isti način kao i one građana Unije te bi trebala uzeti u obzir kvalifikacije stečene u trećoj zemlji u skladu s Direktivom 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾. Takvim se priznanjem ne bi trebala dovoditi u pitanje bilo kakva ograničenja pristupa reguliranim profesijama koja proizlaze iz rezervi u vezi s postojećim obvezama u pogledu reguliranih profesija koje su Unija ili Unija i njezine države članice poduzele u okviru trgovinskih sporazuma. Ova Direktiva ni u kojem slučaju ne bi trebala osiguravati povoljnije postupanje prema osobama premještenim unutar društva u odnosu na građane Unije ili Europskog gospodarskog područja u pogledu pristupa reguliranim profesijama u državi članici.

⁽¹⁾ Direktiva 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga (SL L 18, 21.1.1997., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (SL L 255, 30.9.2005., str. 22.).

- (23) Ova Direktiva ne bi trebala utjecati na pravo država članica da utvrde opseg prihvata, u skladu s člankom 79. stavkom 5. UFEU-a.
- (24) S ciljem sprječavanja mogućih zlouporaba Direktive, države članice trebale bi moći odbiti, oduzeti ili odbiti obnoviti dozvolu za osobu premještenu unutar društva ako je glavna svrha osnivanja poslovnog nastana subjekta domaćina olakšavanje ulaska osoba premještenih unutar društva i/ili taj subjekt ne obavlja stvarnu djelatnost.
- (25) Cilj ove Direktive jest omogućiti mobilnost za osobe premještene unutar društva unutar Unije („mobilnost unutar EU-a“) i smanjiti administrativno opterećenje povezano s radnim zadacima u više država članica. Ovom se Direktivom u tu svrhu uspostavlja posebni program mobilnosti unutar EU-a, kojim se nositelju dozvole za osobu premještenu unutar društva, koju je izdala država članica, dopušta ulazak, boravak i rad u jednoj ili više država članica u skladu s odredbama koje uređuju kratkoročnu i dugoročnu mobilnost u okviru ove Direktive. Kratkoročna mobilnost za potrebe ove Direktive trebala bi obuhvaćati boravak u državama članicama, osim u onoj koja je izdala dozvolu za osobu premještenu unutar društva, u razdoblju do najviše 90 dana po državi članici. Dugoročna mobilnost za potrebe ove Direktive trebala bi obuhvaćati boravak u državama članicama, osim u onoj koja je izdala dozvolu za osobu premještenu unutar društva, u razdoblju duljem od 90 dana po državi članici. Kako bi se spriječilo zaobilaženje razlikovanja kratkoročne od dugoročne mobilnosti, kratkoročna mobilnost u odnosu na određenu državu članicu trebala bi biti ograničena na najviše 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana te ne bi trebalo biti moguće istodobno podnijeti obavijest o kratkoročnoj mobilnosti i zahtjev za dugoročnu mobilnost. Ako se nakon početka tijeka kratkoročne mobilnosti osobe premještene unutar društva pojavi potreba za dugoročnom mobilnošću, druga država članica može zahtijevati da se zahtjev podnese najmanje 20 dana prije isteka razdoblja kratkoročne mobilnosti.
- (26) Iako bi se u okviru posebnog programa mobilnosti, utvrđenog ovom Direktivom, trebala utvrditi neovisna pravila o ulasku i boravku za potrebe obavljanja posla u svojstvu osobe premještene unutar društva u države članice koje nisu država članica koja je izdala dozvolu za osobu premještenu unutar društva, i dalje se primjenjuju sva ostala pravila kojima se uređuje kretanje osoba preko granica kako je utvrđeno u mjerodavnim odredbama schengenske pravne stečevine.
- (27) Ako premještaj uključuje više lokacija u različitim državama članicama, podnositelj zahtjeva bi radi olakšavanja kontrole trebao, kada je to primjenjivo, dostaviti relevantne informacije nadležnim tijelima druge države članice.
- (28) Ako osobe premještene unutar društva već ostvaruju svoje pravo na mobilnost, druga država članica trebala bi, pod određenim uvjetima, moći poduzeti mjere za sprječavanje da aktivnosti osoba premještenih unutar društva budu u suprotnosti s odgovarajućim odredbama ove Direktive.
- (29) Države članice bi trebale predvidjeti djelotvorne, razmjerne i odvraćajuće sankcije, poput primjerice novčanih sankcija, koje se trebaju odrediti u slučaju nepoštovanja ove Direktive. Te bi se sankcije, između ostalog, mogle sastojati od mjera predviđenih člankom 7. Direktive 2009/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. Te bi se sankcije mogle izreći subjektu domaćinu s poslovnim nastanom u dotičnoj državi članici.
- (30) Uvođenje jedinstvenog postupka ishoda kombinirane isprave, koja bi uključivala i dozvolu rada i boravišnu dozvolu („jedinstvena dozvola“), trebalo bi doprinijeti pojednostavljenju pravila koja se trenutačno primjenjuju u državama članicama.
- (31) Za subjekte ili skupine poduzeća koji su priznati u tu svrhu trebalo bi biti moguće uspostaviti pojednostavljeni postupak. Priznavanje bi trebalo redovito procjenjivati.
- (32) Nakon što je država članica odlučila prihvatiti državljanina treće zemlje koji ispunjava kriterije utvrđene u ovoj Direktivi, taj državljanin treće zemlje trebao bi dobiti dozvolu za osobu premještenu unutar društva koja mu omogućava da pod određenim uvjetima obavlja svoj zadatak u različitim subjektima koji pripadaju istoj transnacionalnoj korporaciji, uključujući subjekte smještene u drugim državama članicama.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o minimalnim standardima za sankcije i mjere za poslodavce državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 168, 30.6.2009., str. 24.).

- (33) Ako je potrebna viza, a državljanin treće zemlje ispunjava kriterije za izdavanje dozvole za osobu premještenu unutar društva, država članica trebala bi državljaninu treće zemlje odobriti sve olakšice za ishođenje potrebne vize te osigurati djelotvornu suradnju nadležnih tijela u tu svrhu.
- (34) Ako dozvolu za osobu premještenu unutar društva izdaje država članica koja ne primjenjuje u potpunosti schengensku pravnu stečevinu te ako osoba premještena unutar društva u okviru mobilnosti unutar EU-a prijeđe vanjsku granicu u smislu Uredbe (EZ) br. 562/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, država članica trebala bi imati pravo zahtijevati dokaz o tome da osoba premještena unutar društva dolazi na njezino državno područje za potrebe premještaja unutar društva. Osim toga, u slučaju prelaska vanjske granice u smislu Uredbe (EZ) br. 562/2006, države članice koje u potpunosti primjenjuju schengensku pravnu stečevinu trebale bi koristiti schengenski informacijski sustav te bi trebale odbiti ulazak ili uložiti prigovor na mobilnost osoba za koje je u tom sustavu izdano upozorenje za potrebe odbijanja ulaska ili boravka kako je navedeno u Uredbi (EZ) br. 1987/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.
- (35) Države članice trebale bi moći navesti dodatne informacije u tiskanom formatu ili pohraniti takve informacije u elektroničkom obliku, kako je navedeno u članku 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1030/2002 ⁽³⁾ te točki (a)16. Priloga toj Uredbi, kako bi se pružile detaljnije informacije o profesionalnoj djelatnosti tijekom premještaja unutar društva. Pružanje tih dodatnih informacija trebalo bi biti neobavezno za države članice te ne bi trebalo predstavljati dodatni zahtjev koji bi dovodio u pitanje jedinstveni postupak za izdavanje dozvola te jedinstveni postupak za podnošenje zahtjeva.
- (36) Ovom se Direktivom ne bi trebale sprječavati osobe premještene unutar društva da obavljaju posebne aktivnosti na lokacijama klijenata koje se nalaze u državi članici u kojoj subjekt domaćin ima poslovni nastan u skladu s odredbama koje se u toj državi članici primjenjuju s obzirom na takve aktivnosti.
- (37) Ova Direktiva ne utječe na uvjete pružanja usluga u okviru članka 56. UFEU-a. Ova Direktiva pogotovo ne bi utječe na uvjete zaposlenja koji se, na temelju Direktive 96/71/EZ, primjenjuju na radnike koje je poduzeće s poslovnim nastanom u nekoj državi članici uputilo na pružanje usluge na državnom području druge države članice. Ova se Direktiva ne bi trebala primjenjivati na državljane trećih zemalja koje je poduzeće s poslovnim nastanom u nekoj državi članici uputilo u okviru pružanja usluga u skladu s Direktivom 96/71/EZ. Državljanima trećih zemalja koji posjeduju dozvolu za osobu premještenu unutar društva ne mogu se pozivati na Direktivu 96/71/EZ. Ta Direktiva ne bi trebala poduzećima s poslovnim nastanom u trećoj zemlji osiguravati povoljnije postupanje u odnosu na postupanje prema poduzećima s poslovnim nastanom u državi članici, u skladu s člankom 1. stavkom 4. Direktive 96/71/EZ.
- (38) Za osiguravanje dostojanstvenih radnih i životnih uvjeta za vrijeme boravka u Uniji važna je odgovarajuća zaštita u smislu socijalnog osiguranja osoba premještenih unutar društva koja, kada je to primjenjivo, uključuje davanja za članove njihovih obitelji. Stoga bi trebalo zajamčiti jednako postupanje u okviru nacionalnog prava u vezi s granama socijalne sigurnosti navedenima u članku 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾. Ovom se Direktivom ne usklađuje zakonodavstvo država članica u području socijalne sigurnosti. Ona je ograničena na primjenu načela jednakog postupanja u području socijalne sigurnosti na osobe koje su obuhvaćene njezinim područjem primjene. Pravo na jednako postupanje u području socijalne sigurnosti primjenjuje se na državljane trećih zemalja koji ispunjavaju cilj i nediskriminirajuće uvjete utvrđene pravom države članice u kojoj se rad obavlja s obzirom na povezivanje i pravo na naknade socijalne sigurnosti.

U mnogim je državama članicama pravo na obiteljske naknade uvjetovano određenom povezanošću s tom državom članicom jer su naknade namijenjene podupiranju pozitivnih demografskih kretanja kako bi se osigurala buduća radna snaga u toj državi članici. Stoga ova Direktiva ne bi trebala utjecati na pravo država članica da pod određenim uvjetima ograniče jednako postupanje s obzirom na obiteljske naknade jer osoba premještena unutar društva i članovi njegove obitelji koji ga prate u državi članici borave privremeno. Prava s osnove socijalne

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 562/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o Zakoniku Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (SL L 105, 13.4.2006., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1987/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o uspostavi, djelovanju i korištenju druge generacije Schengenskog informacijskog sustava (SIS II) (SL L 381, 28.12.2006., str. 4.).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1030/2002 od 13. lipnja 2002. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca boravišnih dozvola za državljane trećih zemalja (SL L 157, 15.6.2002., str. 1.).

⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL L 166, 30.4.2004., str. 1.).

sigurnosti trebala bi biti zajamčena ne dovodeći u pitanje odredbe nacionalnog prava i/ili bilateralnih sporazuma kojima se predviđa primjena zakonodavstva zemlje podrijetla o socijalnoj sigurnosti. Međutim, bilateralni sporazumi ili nacionalno pravo u području prava socijalne sigurnosti osoba premještenih unutar društva doneseni nakon stupanja na snagu ove Direktive ne bi trebali predviđati manje povoljno postupanje u odnosu na postupanje prema državljanima države članice u kojoj se posao obavlja. Slijedom nacionalnog prava ili takvih sporazuma, može, primjerice, biti u interesu osoba premještenih unutar društva da ostanu povezani sa sustavom socijalne sigurnosti svoje zemlje podrijetla ako bi prekid te povezanosti nepovoljno utjecao na njihova prava ili ako bi zbog te povezanosti one morale snositi troškove dvostrukog pokrivanja. Države članice uvijek bi trebale zadržati mogućnost da osobama premještenima unutar društva odobre povoljnija prava socijalne sigurnosti. Ništa u ovoj Direktivi ne bi trebalo utjecati na pravo nadživjelih osoba koje stječu pravo preko osoba premještenih unutar društva na primanje obiteljske mirovine tijekom boravka u trećoj zemlji.

- (39) U slučaju mobilnosti između država članica, trebala bi se u skladu s time primjenjivati Uredba (EU) br. 1231/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. Ovom se Direktivom ne bi državljanima trećih zemalja koji ostvaruju prava u više država članica trebala dodjeljivati veća prava u području socijalne sigurnosti od onih koja su već predviđena postojećim pravom Unije.
- (40) Kako bi se povećala privlačnost specifičnog skupa pravila uspostavljenog ovom Direktivom te kako bi se omogućio razvoj svih očekivanih prednosti za konkurentnost poslovanja u Uniji, državljanima trećih zemalja premještenima unutar društva trebalo bi odobriti povoljne uvjete za okupljanje obitelji u državi članici koja je izdala dozvolu za osobu premještenu unutar društva i u državama članicama koje osobama premještenima unutar društva omogućuju boravak i rad na njihovu državnom području u skladu s odredbama ove Direktive o dugoročnoj mobilnosti. To bi pravo kandidatima za premještanje unutar društva doista otklonilo veliku zapreku pri prihvaćanju zadatka. Kako bi se očuvalo jedinstvo obitelji, članovima obitelji trebalo bi omogućiti da se u drugoj državi članici pridruže osobi premještenoj unutar društva te bi trebalo olakšati njihov pristup tržištu rada.
- (41) Kako bi se olakšala brza obrada zahtjeva, države članice trebale bi davati prednost razmjeni informacija i prijenosu odgovarajućih dokumenata elektroničkim putem, osim ako se pojave tehničke poteškoće ili bitni interesi zahtijevaju drukčije.
- (42) Prikupljanje i prijenos predmeta i podataka trebalo bi provesti u skladu s mjerodavnim pravilima o zaštiti i sigurnosti podataka.
- (43) Ova se Direktiva ne bi trebala primjenjivati na državljane trećih zemalja koji podnose zahtjev za boravak u državi članici kao istraživači s ciljem provedbe istraživačkog projekta jer su oni obuhvaćeni područjem primjene Direktive Vijeća 2005/71/EZ ⁽²⁾.
- (44) S obzirom na to da ciljeve ove Direktive, odnosno posebni postupak za prihvatanje i usvajanje uvjeta za ulazak i boravak radi premještanja unutar društva državljana trećih zemalja, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog opsega i učinaka djelovanja oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj Uniji (UEU). U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (45) Ovom se Direktivom poštuju temeljna prava i uvažavaju načela koja su priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima, a koja se i sama temelji na pravima koja proizlaze iz socijalnih povelja koje su donijeli Unija i Vijeće Europe.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1231/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o proširenju primjene Uredbe (EZ) br. 883/2004 i Uredbe (EZ) br. 987/2009 na državljane trećih zemalja koji tim uredbama još nisu obuhvaćeni isključivo na temelju svog državljanstva (SL L 344, 29.12.2010., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 2005/71/EZ od 12. listopada 2005. o posebnom postupku za ulazak državljana trećih zemalja u svrhu znanstvenog istraživanja (SL L 289, 3.11.2005., str. 15.).

- (46) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije o dokumentima s obrazloženjima od 28. rujna 2011. ⁽¹⁾, države članice obvezale su se, u opravdanim slučajevima, obavijestima o svojim mjerama prenošenja priložiti jedan ili više dokumenata u kojima se obrazlaže odnos između sastavnih dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. U pogledu ove Direktive, zakonodavac smatra dostavljanje takvih dokumenata opravdanim.
- (47) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske u vezi s područjem slobode, sigurnosti i pravde, priloženom UEU-u i UFEU-u te ne dovodeći u pitanje članak 4. tog Protokola, te države članice ne sudjeluju u donošenju ove Direktive te ona za njih nije obvezujuća niti se na njih primjenjuje.
- (48) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske priloženom UEU-u i UFEU-u, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Direktive te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

Ovom se Direktivom utvrđuju:

- (a) uvjeti za ulazak i boravak dulji od 90 dana na državnom području država članica te prava državljana trećih zemalja i njihovih članova obitelji u okviru premještaja unutar društva;
- (b) uvjeti za ulazak i boravak te prava državljana trećih zemalja iz točke (a) u državama članicama koje nisu država članica koja prva izda državljaninu treće zemlje dozvolu za osobu premještenu unutar društva na temelju ove Direktive.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Direktiva primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave izvan državnog područja država članica u trenutku podnošenja zahtjeva za prihvata i podnose zahtjev za prihvata ili koji su prihvaćeni na državno područje države članice pod uvjetima iz ove Direktive u okviru premještaja unutar poduzeća kao rukovoditelji, stručnjaci ili pripravnici.
2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji:
- (a) podnose zahtjev za boravak u državi članici kao istraživači, u smislu Direktive 2005/71/EZ, s ciljem provedbe istraživačkog projekta;
- (b) na temelju sporazuma između Unije i njezinih država članica i trećih zemalja, uživaju pravo slobode kretanja istovjetno onom građana Unije ili su zaposleni u poduzeću s poslovnim nastanom u tim trećim zemljama;

⁽¹⁾ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

- (c) su upućeni u okviru Direktive 96/71/EZ;
 - (d) obavljaju djelatnosti kao samozaposlene osobe;
 - (e) dobivaju zadatke preko agencija za zapošljavanje, agencija za privremeno zapošljavanje ili bilo kojih drugih poduzeća koja se bave pribavljanjem radne snage pod nadzorom i upravljanjem od strane drugog poduzeća;
 - (f) su prihvaćeni kao redovni studenti ili koji sudjeluju u kratkoročnom nadziranom praktičnom osposobljavanju koje čini dio njihova studija.
3. Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje pravo država članica na izdavanje drugih boravišnih dozvola u svrhu zapošljavanja, osim dozvole za osobu premještenu unutar društva koja je obuhvaćena ovom Direktivom, državljanima trećih zemalja koji nisu obuhvaćeni područjem primjene ove Direktive.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „državljanin treće zemlje” znači bilo koja osoba koja nije građanin Unije u smislu članka 20. stavka 1. UFEU-a;
- (b) „premještaj unutar društva” znači privremeno upućivanje za profesionalne potrebe ili za potrebe osposobljavanja državljanina treće zemlje koji, u trenutku podnošenja zahtjeva za dozvolu za osobu premještenu unutar društva, boravi izvan državnog područja država članica, iz poduzeća s poslovnim nastanom izvan državnog područja države članice s kojim je državljanin treće zemlje vezan na temelju ugovora o radu prije i za vrijeme premještaja, u subjekt koji pripada tom poduzeću ili istoj skupini poduzeća i ima poslovni nastan u toj državi članici i, kada je to primjenjivo, mobilnost između subjekata domaćina s poslovnim nastanom u jednoj ili nekoliko drugih država članica;
- (c) „osoba premještena unutar društva” znači svaki državljanin treće zemlje koji boravi izvan državnog područja država članica u trenutku podnošenja zahtjeva za dozvolu za osobu premještenu unutar društva te koji je podložan premještaju unutar društva;
- (d) „subjekt domaćin” znači subjekt u koji je premještena osoba premještena unutar društva, bez obzira na njegov pravni oblik, s poslovnim nastanom, u skladu s nacionalnim pravom, na državnom području države članice;
- (e) „rukovoditelj” znači osoba na vodećem položaju koja u prvom redu upravlja poslovanjem subjekta domaćina i koja se uglavnom nalazi pod općim nadzorom ili prima smjernice od uprave ili dioničara poduzeća ili osobe koja obnaša istovjetnu dužnost; taj položaj obuhvaća: upravljanje subjektom domaćinom ili odjelom ili pododjelom subjekta domaćina; nadzor i kontrolu rada drugog nadzornog, stručnog ili rukovodećeg osoblja; ovlast za preporučivanje zapošljavanja, otpuštanja ili drugog djelovanja u vezi s osobljem;
- (f) „stručnjak” znači osoba koja radi unutar skupine poduzeća, a koja posjeduje specijalizirano znanje od ključne važnosti za područja djelovanja, tehnike ili rukovođenje subjekta domaćina. Pri procjeni takvog znanja uzima se u obzir ne samo znanje specifično za subjekta domaćina već i ima li ta osoba visoki stupanj stručne osposobljenosti, uključujući odgovarajuće stručno iskustvo, za vrstu posla ili aktivnost koja zahtijeva specifično tehničko znanje, uključujući moguće članstvo u ovlaštenoj strukovnoj udruzi;
- (g) „pripravnik” znači osoba koja posjeduje sveučilišnu diplomu, a koja je premještena u subjekt domaćina u svrhu karijernog razvoja ili kako bi sudjelovala u osposobljavanju u poslovnim tehnikama ili metodama i plaćena je za vrijeme tog premještaja;
- (h) „članovi obitelji” znači državljani trećih zemalja iz članka 4. stavka 1. Direktive Vijeća 2003/86/EZ ⁽¹⁾;
- (i) „dozvola za osobu premještenu unutar društva” znači odobrenje koje sadrži akronim „ICT” i koje pod uvjetima iz ove Direktive omogućuje nositelju te dozvole boravak i rad na državnom području prve države članice i, kada je to primjenjivo, druge države članice;

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL L 251, 3.10.2003., str. 12.).

- (j) „dozvola za dugoročnu mobilnost” znači odobrenje koje sadrži izraz „mobile ICT” i koje pod uvjetima iz ove Direktive nositelju dozvole za osobu premještenu unutar društva daje pravo na boravak i rad na državnom području druge države članice;
- (k) „jedinstveni postupak podnošenja zahtjeva” znači postupak koji, na temelju jednog zahtjeva državljanina treće zemlje za odobrenje za boravak i rad državljanina treće zemlje na državnom području države članice, vodi do odluke o tom zahtjevu;
- (l) „skupina poduzeća” znači dva ili više poduzeća čija je povezanost priznata u okviru nacionalnog prava na sljedeće načine: poduzeće, u odnosu na drugo poduzeće, izravno ili neizravno, drži većinu upisanog kapitala tog poduzeća; kontrolira većinu glasova koji su povezani s kapitalom tog poduzeća izdanog u dionicama; ima pravo imenovati više od polovice članova upravnog, rukovodećeg ili nadzornog tijela tog poduzeća; ili se poduzeća nalaze pod jedinstvenom upravom matičnog poduzeća;
- (m) „prva država članica” znači država članica koja prva izda državljaninu treće zemlje dozvolu za osobu premještenu unutar društva;
- (n) „druga država članica” znači država članica u kojoj osoba premještena unutar društva namjerava ostvarivati pravo ili ostvaruje pravo na mobilnost u smislu ove Direktive, osim prve države članice;
- (o) „regulirana profesija” znači regulirana profesija kako je određena u članku 3. stavku 1. točki (a) Direktive 2005/36/EZ.

Članak 4.

Povoljnije odredbe

1. Ova se Direktiva primjenjuje ne dovodeći u pitanje povoljnije odredbe:
 - (a) prava Unije, uključujući bilateralne i multilateralne sporazume sklopljene između Unije i njezinih država članica s jedne strane i jedne ili više trećih zemalja s druge;
 - (b) bilateralnih ili multilateralnih sporazuma sklopljenih između jedne ili više država članica i jedne ili više trećih zemalja.
2. Ova Direktiva ne utječe na pravo država članica da donesu ili zadrže povoljnije odredbe za državljane trećih zemalja na koje se ona primjenjuje s obzirom na članak 3. točku (h) i članke 15., 18. i 19.

POGLAVLJE II.

UVJETI PRIHVATA

Članak 5.

Kriteriji za prihvrat

1. Ne dovodeći u pitanje članak 11. stavak 1., državljanin treće zemlje koji podnosi zahtjev za prihvrat pod uvjetima iz ove Direktive ili subjekt domaćin:
 - (a) dostavlja dokaz da subjekt domaćin i poduzeće s poslovnim nastanom u trećoj zemlji pripadaju istom poduzeću ili skupini poduzeća;
 - (b) dostavlja dokaz o zaposlenju unutar istog poduzeća ili skupine poduzeća u neprekinutom razdoblju od najmanje tri do dvanaest mjeseci neposredno prije dana premještanja unutar društva u slučaju rukovoditelja i stručnjaka te u neprekinutom razdoblju od najmanje tri do šest mjeseci u slučaju pripravnika;
 - (c) predočava ugovor o radu i, prema potrebi, potvrdu poslodavca o zadatku koja sadrži sljedeće:
 - i. detalji o trajanju premještanja i lokacija jednog ili više subjekata domaćina;
 - ii. dokaz da će u jednom ili više subjekata domaćina dotične države članice državljanin treće zemlje preuzeti funkciju rukovoditelja, stručnjaka ili pripravnika;

- iii. plaća, kao i ostali uvjeti zaposlenja koji su osigurani za vrijeme premještanja unutar društva;
 - iv. dokaz da će se državljani treće zemlje po završetku premještanja unutar društva moći premjestiti natrag u subjekt koji pripada istom poduzeću ili skupini poduzeća s poslovnim nastanom u trećoj zemlji;
- (d) dostavlja dokaz da državljani treće zemlje ima potrebne stručne kvalifikacije i iskustvo potrebno subjektu domaćinu u koji treba biti premješten kao rukovoditelj ili stručnjak ili, u slučaju pripravnika, potrebnu sveučilišnu diplomu;
- (e) kada je to primjenjivo predočuje dokumentaciju kojom se potvrđuje da državljani treće zemlje ispunjava uvjete utvrđene u okviru nacionalnog prava dotične države članice za građane Unije za obavljanje regulirane profesije na koju se zahtjev odnosi;
- (f) predočava važeću putnu ispravu državljanina treće zemlje, kako je to utvrđeno nacionalnim pravom, i zahtjev za vizu ili vizu, ako je to potrebno; države članice mogu zahtijevati da razdoblje valjanosti putne isprave obuhvaća barem razdoblje valjanosti dozvole za osobu premještenu unutar društva;
- (g) ne dovodeći u pitanje postojeće bilateralne sporazume, dostavlja dokaz da posjeduje ili, ako je tako predviđeno nacionalnim pravom, da je podnio zahtjev za zdravstveno osiguranje koje pokriva sve rizike od kojih su redovito osigurani državljani dotične države članice, tijekom razdoblja u kojima takvo osiguranje i odgovarajuća prava na naknade nisu zajamčeni u odnosu na rad ili zbog rada koji se obavlja u toj državi članici.
2. Države članice mogu zahtijevati da podnositelj zahtjeva dokumente navedene u stavku 1. točkama (a), (c), (d), (e) i (g) predoči na službenom jeziku dotične države članice.
3. Države članice mogu zahtijevati od podnositelja zahtjeva da, najkasnije u trenutku izdavanja dozvole za osobu premještenu unutar društva, dostavi adresu dotičnog državljanina treće zemlje na državnom području države članice.
4. Države članice zahtijevaju da:
- (a) budu ispunjeni svi uvjeti iz zakona i drugih propisa i/ili univerzalno primjenjivih kolektivnih ugovora koji se primjenjuju na upućene radnike u sličnoj situaciji u odgovarajućim poslovnim granama tijekom premještanja osobe unutar društva s obzirom na uvjete zaposlenja, osim uvjeta koji se odnose na plaću.
- Ako ne postoji sustav proglašavanja univerzalne primjenjivosti kolektivnih ugovora, države članice mogu kao osnovu uzeti kolektivne ugovore koji su opće primjenjivi na sva slična poduzeća na određenom zemljopisnom području i u dotičnoj struci ili industriji i/ili kolektivne ugovore koje su sklopile najreprezentativnije organizacije poslodavaca i radnika na nacionalnoj razini i koji se primjenjuju na cijelom državnom području;
- (b) plaća koju državljani treće zemlje prima tijekom premještanja osobe unutar društva nije manje povoljna od plaće koju primaju državljani dotične države članice koji rade na usporedivim položajima u skladu s primjenjivim zakonima ili kolektivnim ugovorima ili praksom u državi članici u kojoj subjekt domaćin ima poslovni nastan.
5. Na temelju dokumentacije dostavljene u skladu sa stavkom 1., države članice mogu zahtijevati da osoba premještena unutar društva za vrijeme svojeg boravka raspolaže dovoljnim sredstvima za vlastito uzdržavanje i za uzdržavanje članova svoje obitelji te da se ne služi sustavima socijalne pomoći država članica.
6. Osim dokaza koji se zahtijevaju prema u stavku 1., od svakog državljanina treće zemlje koji podnosi zahtjev za prihvata u svojstvu pripravnika može se tražiti da predoči ugovor o osposobljavanju, vezano uz pripremu za njegovo/njezino buduće radno mjesto u poduzeću ili skupini poduzeća, uključujući opis programa osposobljavanja koji dokazuje da je svrha boravka osposobljavanje pripravnika za potrebe karijernog razvoja ili kako bi sudjelovao u osposobljavanju u poslovnim tehnikama i metodama, njegovo trajanje i uvjete pod kojima će pripravnik biti nadziran tijekom programa.
7. Svaku izmjenu za vrijeme postupka podnošenja zahtjeva koja utječe na kriterije prihvata utvrđene u ovom članku podnositelj zahtjeva priopćuje nadležnim tijelima dotične države članice.

8. Državljeni trećih zemalja za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom redu, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne ostvaruju prihvata za potrebe ove Direktive.

Članak 6.

Opseg prihvata

Ova Direktiva ne utječe na pravo države članice da utvrdi opseg prihvata državljana trećih zemalja u skladu s člankom 79. stavkom 5. UFEU-a. Na tom se temelju zahtjev za dozvolu za osobu premještenu unutar društva može ili smatrati nedopuštenim ili se može odbiti.

Članak 7.

Razlozi za odbijanje

1. Države članice odbijaju zahtjev za dozvolu za osobu premještenu unutar društva u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

- (a) ako se ne poštuje članak 5.;
- (b) ako su predloženi dokumenti pribavljeni prijevarom ili su krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni;
- (c) ako je olakšavanja ulaska osoba premještenih unutar društva glavna svrha osnivanja poslovnog nastana subjekta domaćina;
- (d) ako je dostignuto najdulje razdoblje trajanja boravka, kako je određeno u članku 12. stavku 1.

2. Države članice, prema potrebi, odbijaju zahtjev ako su poslodavac ili subjekt domaćin bili kažnjeni u skladu s nacionalnim pravom zbog neprijavljenog rada i/ili nezakonitog zapošljavanja.

3. Države članice mogu odbiti zahtjev za dozvolu za osobu premještenu unutar društva u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

- (a) ako poslodavac ili subjekt domaćin nisu poštovali svoje pravne obveze u vezi sa socijalnom sigurnošću, oporezivanjem, radničkim pravima ili radnim uvjetima;
- (b) ako je poduzeće poslodavca ili subjekta domaćina u postupku likvidacije ili je likvidirano prema nacionalnim zakonima o insolventnosti ili se ne obavlja gospodarska aktivnost;
- (c) ako namjere ili učinak privremene prisutnosti osobe koja je premještena unutar društva ometa ili na drugi način utječe na ishod bilo kojeg spora ili pregovora između radnika i poslodavca.

4. Države članice mogu odbiti zahtjev za dozvolu za osobu premještenu unutar društva na temelju razloga određenih u članku 12. stavku 2.

5. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., države članice u svakoj odluci o odbijanju zahtjeva uzimaju u obzir posebne okolnosti slučaja i poštuju načelo proporcionalnosti.

Članak 8.

Oduzimanje dozvole ili odbijanje obnavljanja dozvole za osobu premještenu unutar društva

1. Države članice oduzimaju dozvolu za osobu premještenu unutar društva u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

- (a) ako je dozvola pribavljena prijevarom ili je krivotvorena ili protuzakonito izmijenjena;
- (b) ako svrha boravka osobe premještene unutar društva u dotičnoj državi članici ne odgovara svrhama za koje joj je boravak dopušten;
- (c) ako je olakšavanja ulaska osoba premještenih unutar društva glavna svrha osnivanja poslovnog nastana subjekta domaćina.

2. Države članice, prema potrebi, oduzimaju dozvolu za osobu premještenu unutar društva ako su poslodavac ili subjekt domaćin bili kažnjeni u skladu s nacionalnim pravom zbog neprijavljenog rada i/ili nezakonitog zapošljavanja.
3. Države članice odbijaju obnoviti dozvolu za osobu premještenu unutar društva u bilo kojem od sljedećih slučajeva:
 - (a) ako je dozvola pribavljena prijevarom ili je krivotvorena ili protuzakonito izmijenjena;
 - (b) ako svrha boravka osobe premještene unutar društva ne odgovara svrhama za koje joj je boravak dopušten;
 - (c) ako je olakšavanja ulaska osoba premještenih unutar društva glavna svrha osnivanja poslovnog nastana subjekta domaćina;
 - (d) ako je dostignuto najdulje razdoblje trajanja boravka, kako je određeno u članku 12. stavku 1.
4. Ako je to primjereno, države članice odbijaju obnoviti dozvolu za osobu premještenu unutar društva ako su poslodavac ili subjekt domaćin bili kažnjeni u skladu s nacionalnim pravom zbog neprijavljenog rada i/ili nezakonitog zapošljavanja.
5. Države članice mogu oduzeti dozvolu za osobu premještenu unutar društva ili odbiti obnavljanje dozvole u bilo kojem od sljedećih slučajeva:
 - (a) ako se ne poštuje ili se više ne poštuje članak 5.;
 - (b) ako poslodavac ili subjekt domaćin nisu poštovali svoje pravne obveze u vezi sa socijalnom sigurnošću, oporezivanjem, radničkim pravima ili radnim uvjetima;
 - (c) ako je poslovanje poslodavca ili subjekta domaćina u postupku likvidacije ili je likvidirano prema nacionalnim zakonima o insolventnosti ili se ne obavlja gospodarska aktivnost;
 - (d) ako osoba premještena unutar društva ne poštuje pravila o mobilnosti određena u člancima 21. i 22.
6. Ne dovodeći u pitanje stavke 1. i 3., u svakoj odluci o oduzimanju ili odbijanju obnavljanja dozvole za osobu premještenu unutar društva, uzimaju se u obzir posebne okolnosti slučaja i poštuje načelo proporcionalnosti.

Članak 9.

Sankcije

1. Države članice subjekta domaćina mogu smatrati odgovornim za nepoštovanje uvjeta prihvata, boravka i mobilnosti utvrđenih u ovoj Direktivi.
2. Dotična država članica predviđa sankcije za slučaj kada se subjekt domaćin smatra odgovornim u skladu sa stavkom 1. Te sankcije moraju biti djelotvorne, razmjerne i odvraćajuće.
3. Države članice osiguravaju mjere radi sprječavanja mogućih zlouporaba i sankcioniranja kršenja ove Direktive. Te mjere uključuju praćenje, ocjenu i, prema potrebi, inspekciju u skladu s nacionalnim pravom ili upravnom praksom.

POGLAVLJE III.

POSTUPAK I DOZVOLA

Članak 10.

Pristup informacijama

1. Države članice omogućuju podnositeljima zahtjeva jednostavan pristup informacijama o svojoj dokaznoj dokumentaciji potrebnoj za podnošenje zahtjeva te informacije o ulasku i boravku, uključujući prava, obveze i postupovne zaštitne mjere osoba premještenih unutar društva i njihovih članova obitelji. Države članice također omogućuju jednostavan pristup informacijama o postupcima koji se primjenjuju na kratkoročnu mobilnost iz članka 21. stavka 2. i dugoročnu mobilnost iz članka 22. stavka 1.

2. Dotične države članice stavljaju na raspolaganje informacije subjektu domaćinu o pravu država članica na određivanje sankcija u skladu s člancima 9. i 23.

Članak 11.

Zahtjevi za dozvolu za osobu premještenu unutar društva ili dozvolu za dugoročnu mobilnost

1. Države članice određuju treba li zahtjev podnijeti državljanin treće zemlje ili subjekt domaćin. Države članice također mogu dopustiti da zahtjev mogu podnijeti ili jedna ili druga navedena strana.

2. Zahtjev za dozvolu za osobu premještenu unutar društva podnosi se za vrijeme dok državljanin treće zemlje boravi izvan državnog područja države članice u kojoj se traži prihvata.

3. Zahtjev za dozvolu za osobu premještenu unutar društva podnosi se nadležnim tijelima države članice u kojoj se ostvaruje prvi boravak. Ako prvi boravak nije ujedno i najdulji, zahtjev se podnosi nadležnim tijelima države članice u kojoj se treba ostvariti najdulje ukupno trajanje boravka tijekom premještanja.

4. Države članice imenuju tijela nadležna za primanje zahtjeva i izdavanje dozvole za osobu premještenu unutar društva ili dozvole za dugoročnu mobilnost.

5. Podnositelj zahtjeva ima pravo podnijeti zahtjev u okviru jedinstvenog postupka podnošenja zahtjeva.

6. Pojednostavljeni postupci u vezi s izdavanjem dozvola za osobu premještenu unutar društva, dozvola za dugoročnu mobilnost, dozvola dodijeljenih članovima obitelji osobe premještene unutar društva te viza mogu se staviti na raspolaganje subjektima ili poduzećima ili skupinama poduzeća koje su u tu svrhu priznate od strane država članica u skladu s njihovim nacionalnim pravom ili administrativnom praksom.

Priznanje se redovito ponovno procjenjuje.

7. Pojednostavljeni postupci predviđeni u stavku 6. obuhvaćaju barem sljedeće:

(a) izuzimanje podnositelja zahtjeva od podnošenja nekih dokaza iz članka 5. ili članka 22. stavka 2. točke (a);

(b) ubrzani postupak prihvata koji omogućuje izdavanje dozvola za osobu premještenu unutar društva i dozvola za dugoročnu mobilnost u kraćem roku od roka određenog u članku 15. stavku 1. ili članku 22. stavku 2. točki (b); i/ili

(c) olakšane i/ili ubrzane postupke za izdavanje potrebnih viza.

8. Subjekti ili poduzeća ili skupine poduzeća koji su priznati u skladu sa stavkom 6. nadležno tijelo obavješćuju o svim promjenama koje utječu na uvjete priznanja bez odgađanja i, u svakom slučaju, u roku od 30 dana.

9. Države članice predviđaju primjerene sankcije, uključujući opoziv priznanja, u slučaju da nadležno tijelo ne bude obaviješteno.

Članak 12.

Trajanje premještanja unutar društva

1. Najdulje trajanje premještanja unutar društva jest tri godine za rukovoditelje i stručnjake te godinu dana za pripravnike, nakon čega su oni dužni napustiti državno područje država članica, osim ako ishode boravišnu dozvolu na nekoj drugoj osnovi u skladu sa zakonodavstvom Unije ili nacionalnim pravom.

2. Ne dovodeći u pitanje svoje obveze u okviru međunarodnih sporazuma, države članice mogu zahtijevati da protekne do šest mjeseci između okončanja najduljeg razdoblja trajanja premještaja iz stavka 1. i sljedećeg zahtjeva koji se odnosi na istog državljanina treće zemlje za potrebe ove Direktive u istoj državi članici.

Članak 13.

Dozvola za osobu premještenu unutar poduzeća

1. Osobama premještenima unutar društva koje ispunjavaju kriterije za prihvrat utvrđene u članku 5. i čiji su zahtjev nadležna tijela pozitivno riješila izdaje se dozvola za osobu premještenu unutar društva.
2. Razdoblje valjanosti dozvole za osobu premještenu unutar društva iznosi najmanje godinu dana ili je jednako trajanju premještaja na državno područje dotične države članice, ovisno o tome koje je razdoblje kraće, i može se produžiti na najviše tri godine za rukovoditelje i stručnjake te na godinu dana za pripravnike.
3. Dozvolu za osobu premještenu unutar društva izdaju nadležna tijela države članice koristeći jedinstveni obrazac utvrđen u Uredbi Vijeća (EZ) br. 1030/2002.
4. Pod naslovom „vrsta dozvole”, u skladu s dijelom (a) točkom 6.4 Priloga Uredbi (EZ) br. 1030/2002, države članice unose „ICT”.

Države članice također mogu dodati naznaku na svojem službenom jeziku ili službenim jezicima.

5. Države članice ne izdaju nikakve dodatne dozvole, posebno radne dozvole bilo koje vrste.
6. Države članice mogu naznačiti dodatne informacije koje se odnose na profesionalnu djelatnost državljanina treće zemlje tijekom premještaja unutar društva u tiskanom obliku i/ili pohraniti takve podatke u elektroničkom obliku kako je navedeno u članku 4. Uredbe (EZ) br. 1030/2002 i dijelu (a) točki 16. Priloga toj Uredbi.
7. Dotična država članica odobrava državljanima trećih zemalja čiji je zahtjev za prihvrat odobren sve olakšice za ishođenje potrebne vize.

Članak 14.

Promjene tijekom boravka koje utječu na uvjete prihvata

Podnositelj zahtjeva obavješćuje nadležna tijela dotične države članice o svim promjenama tijekom svojeg boravka koje utječu na uvjete prihvata određene u članku 5.

Članak 15.

Postupovne zaštitne mjere

1. Nadležna tijela dotične države članice donose odluku o zahtjevu za izdavanje ili obnavljanje dozvole za osobu premještenu unutar društva te pisanim putem obavješćuju podnositelja zahtjeva o odluci, u skladu s postupcima obavješćivanja prema nacionalnom pravu, što je prije moguće, ali najkasnije 90 dana od dana podnošenja potpunog zahtjeva.

2. Ako su informacije ili dokumentacija priloženi u potporu zahtjevu nepotpuni, nadležna tijela u primjerenom roku obavješćuju podnositelja zahtjeva o dodatnim potrebnim informacijama te određuju primjeren rok za njihovu dostavu. Rok iz stavka 1. suspendira se sve dok se nadležnim tijelima ne dostave potrebne dodatne informacije.
3. Podnositelju zahtjeva dostavlja se obrazloženje odluke u pisanom obliku kojom se zahtjev proglašava nedopuštenim ili se on odbija ili se odbija obnavljanje dozvole. Obrazloženje odluke o oduzimanju dozvole za osobu premještenu unutar društva dostavlja se u pisanom obliku osobi premještenoj unutar društva i subjektu domaćinu.
4. Svaka odluka kojom se zahtjev za dozvolu za osobu premještenu unutar društva proglašava nedopuštenim ili se odbija, kojom se odbija obnavljanje dozvole ili kojom se dozvola oduzima može se pravno osporavati u dotičnoj državi članici, u skladu s nacionalnim pravom. U pisanoj obavijesti navodi se sud ili upravno tijelo kojem se može podnijeti žalba te rok za podnošenje žalbe.
5. Podnositelj zahtjeva može unutar razdoblja iz članka 12. stavka 1. podnijeti zahtjev za obnavljanje dozvole prije isteka dozvole za osobu premještenu unutar društva. Države članice mogu odrediti najdulji rok za podnošenje zahtjeva za obnavljanje dozvole od 90 dana prije isteka dozvole za osobu premještenu unutar društva.
6. Ako valjanost dozvole za osobu premještenu unutar društva istječe tijekom postupka obnavljanja, države članice dopuštaju osobi premještenoj unutar društva da boravi na njihovom državnom području dok nadležna tijela ne donesu odluku o zahtjevu. U takvom slučaju, ako se to zahtijeva prema nacionalnom pravu, one mogu izdati nacionalne privremene boravišne dozvole ili jednakovrijedna odobrenja.

Članak 16.

Pristojbe

Države članice mogu zahtijevati plaćanje pristojbi za obradu zahtjeva u skladu s ovom Direktivom. Razina takvih pristojbi ne smije biti nerazmjerna ili previsoka.

POGLAVLJE IV.

PRAVA

Članak 17.

Prava na temelju dozvole za osobu premještenu unutar poduzeća

Tijekom razdoblja valjanosti dozvole za osobu premještenu unutar društva, nositelj dozvole uživa barem sljedeća prava:

- (a) pravo na ulazak i boravak na državnom području prve države članice;
- (b) slobodan pristup cjelokupnom državnom području prve države članice, u skladu s njezinim nacionalnim pravom;
- (c) pravo obavljanja specifične profesionalne djelatnosti za koju je u skladu s nacionalnim pravom izdana dozvola, u svakom subjektu domaćinu koji pripada poduzeću ili skupini poduzeća u prvoj državi članici.

Prava iz točaka od (a) do (c) prvog stavka ovog članka ostvaruju se u drugoj državi članici u skladu s člankom 20.

Članak 18.

Pravo na jednako postupanje

1. Neovisno o pravu koje se primjenjuje na radni odnos te ne dovodeći u pitanje članak 5. stavak 4. točku (b), s osobama premještenima unutar društva koje su ostvarile prihvata u okviru ove Direktive se u državi članici u kojoj se obavlja rad, u skladu s člankom 3. Direktive 96/71/EZ, u pogledu uvjeta zapošljavanja postupka barem na jednak način kao s osobama obuhvaćenima Direktivom 96/71/EZ.

2. Prema osobama premještenima unutar društva postupa se jednako kao i s državljanima države članice u kojoj se rad obavlja s obzirom na:
- (a) slobodu udruživanja, povezivanja i članstva u organizaciji koja predstavlja radnike ili poslodavce ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, uključujući prava i davanja koja pružaju takve organizacije, ne dovodeći u pitanje nacionalne odredbe o javnom poretku i javnoj sigurnosti;
 - (b) priznavanje diploma, potvrda i drugih stručnih kvalifikacija, u skladu s odgovarajućim nacionalnim postupcima;
 - (c) odredbe nacionalnog prava koje se odnose na grane socijalne sigurnosti određene u članku 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004, osim ako se, prema bilateralnim sporazumima ili nacionalnom pravu države članice u kojoj se rad obavlja, primjenjuje pravo zemlje podrijetla, pri čemu se osigurava da je osoba premještena unutar društva obuhvaćena zakonodavstvom iz područja socijalne sigurnosti u jednoj od tih zemalja. U slučaju mobilnosti unutar EU-a te ne dovodeći u pitanje bilateralne sporazume kojima se osigurava da osoba premještena unutar društva bude obuhvaćena nacionalnim pravom zemlje podrijetla, u skladu s time se primjenjuje Uredba (EU) br. 1231/2010;
 - (d) ne dovodeći u pitanje Uredbu (EU) 1231/2010 i bilateralne sporazume, plaćanje starosne mirovine, invalidske mirovine i mirovine u slučaju smrti u okviru zakonskih mirovina na temelju prethodnog zaposlenja osoba premještenih unutar društva te koje su stekle osobe premještene unutar društva koje se sele u treću zemlju ili nadživjele osobe tih osoba premještenih unutar društva koji borave u trećoj zemlji, a koje svoja prava izvedu iz prava osoba premještenih unutar društva, u skladu sa zakonodavstvom navedenim u članku 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004, pod istim uvjetima i po istim stopama kao i državljani dotične države članice kada oni odlaze u treću zemlju;
 - (e) pristup robi i uslugama te ponudu robe i usluga koje su dostupne javnosti, osim postupaka za ostvarenje smještaja kako je predviđeno nacionalnim pravom, ne dovodeći u pitanje slobodu ugovaranja u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom, te usluge koje pružaju javni uredi za zapošljavanje.

Bilateralni sporazumi ili nacionalno pravo iz ovog stavka sastavni su dio međunarodnih sporazuma ili odredaba država članica u smislu članka 4.

3. Ne dovodeći u pitanje Uredbu (EU) br. 1231/2010, države članice mogu odlučiti da se stavak 2. točka (c) s obzirom na obiteljske naknade ne primjenjuje na osobe premještene unutar društva koje su ovlaštene boraviti i raditi na državnom području države članice tijekom razdoblja koje ne prelazi devet mjeseci.

4. Ovim člankom ne dovodi se u pitanje pravo države članice na oduzimanje ili odbijanje obnavljanja dozvole u skladu s člankom 8.

Članak 19.

Članovi obitelji

1. Direktiva 2003/86/EZ primjenjuje se u prvoj državi članici i u drugoj državi članici koje osobama premještenima unutar društva omogućuju boravak i rad na njihovu državnom području u skladu s člankom 22. ove Direktive, podložno odstupanjima utvrđenima u ovom članku.

2. Odstupajući od članka 3. stavka 1. i članka 8. Direktive 2003/86/EZ, spajanje obitelji u državama članicama ne ovisi o zahtjevu da nositelj dozvole, izdane od strane tih država članica na temelju ove Direktive, ima osnovane izgleda za ostvarivanje prava na stalni boravak te da mora dokazati da je u navedenoj državi boravio tijekom određenog najkraćeg razdoblja.

3. Odstupajući od članka 4. stavka 1. trećeg podstavka i članka 7. stavka 2. Direktive 2003/86/EZ, države članice mogu primijeniti integracijske mjere iz navedenih članaka tek nakon što je dotičnim osobama odobreno spajanje obitelji.

4. Odstupajući od članka 5. stavka 4. prvog podstavka Direktive 2003/86/EZ, pojedinačna država članica dodjeljuje boravišne dozvole članovima obitelji ako su ispunjeni uvjeti za spajanje obitelji u roku od 90 dana od dana podnošenja potpunog zahtjeva. Nadležno tijelo države članice obrađuje zahtjev za boravišnu dozvolu za članove obitelji osobe premještene unutar društva istodobno kada i zahtjev za dozvolu za osobu premještenu unutar društva ili dozvolu za

dugoročnu mobilnost, u slučajevima u kojima je zahtjev za boravišnu dozvolu za članove obitelji osobe premještene unutar društva podniet istodobno. U skladu s tim se primjenjuju postupovne zaštitne mjere utvrđene u članku 15.

5. Odstupajući od članka 13. stavka 2. Direktive 2003/86/EZ, trajanje valjanosti boravišnih dozvola članova obitelji u državi članici u pravilu ističe na dan isteka dozvole za osobu premještenu unutar društva ili dozvole za dugoročnu mobilnost koju je izdala ta država članica.

6. Odstupajući od članka 14. stavka 2. Direktive 2003/86/EZ te ne dovodeći u pitanje načelo povlaštenosti građana Unije kako je navedeno u odgovarajućim odredbama odgovarajućih akata o pristupanju, članovi obitelji osobe premještene unutar društva kojima je odobreno spajanje obitelji imaju pravo na pristup zapošljavanju i obavljanje samostalne djelatnosti na državnom području države članice koja je izdala boravišnu dozvolu za članove obitelji.

POGLAVLJE V.

MOBILNOST UNUTAR EU-a

Članak 20.

Mobilnost

Državljeni trećih zemalja koji posjeduju valjanu dozvolu za osobu premještenu unutar društva izdanu od strane prve države članice mogu, na temelju te dozvole i valjane putne isprave te pod uvjetima utvrđenima u člancima 21. i 22. te podložno članku 23., ostvariti ulazak, boravak i rad u jednoj ili više drugih država članica.

Članak 21.

Kratkoročna mobilnost

1. Državljeni trećih zemalja u posjedu valjane dozvole za osobu premještenu unutar društva koju je izdala prva država članica imaju pravo na boravak u bilo kojoj drugoj državi članici i rad u bilo kojem drugom subjektu s poslovnim nastanom u toj drugoj državi članici koji pripada istom poduzeću ili skupini poduzeća u razdoblju do 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana u pojedinačnoj državi članici, podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Druga država članica može zahtijevati da subjekt domaćin prve države članice obavijesti prvu državu članicu i drugu državu članicu o namjeri rada osobe premještene unutar društva u subjektu s poslovnim nastanom u drugoj državi članici.

U takvim slučajevima druga država članica omogućuje obavješćivanje bilo:

- (a) u trenutku podnošenja zahtjeva u prvoj državi članici ako je mobilnost u drugu državu članicu već predviđena u toj fazi; ili
 - (b) nakon što je osoba premještena unutar društva počela raditi u prvoj državi članici, čim bude poznata namjera o mobilnosti u drugu državu.
3. Druga država članica može zahtijevati da obavijest uključuje proslijeđivanje sljedećih dokumenata i informacija:
- (a) dokaza da subjekt domaćin u drugoj državi članici i poduzeće s poslovnim nastanom u trećoj zemlji pripadaju istom poduzeću ili skupini poduzeća;
 - (b) ugovora o radu i, prema potrebi, potvrde o zadatku, koji su dostavljeni prvoj državi članici u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkom (c);

- (c) kada je to primjenjivo, dokumentacije kojom se potvrđuje da osoba premještena unutar društva ispunjava uvjete utvrđene prema nacionalnom pravu dotične države članice za građane Unije za obavljanje regulirane profesije na koju se zahtjev odnosi;
- (d) valjane putne isprave, kako je predviđeno u članku 5. stavku 1. točki (f); i
- (e) ako se ne navodi ni u jednom od prethodnih dokumenata, planiranog trajanja i datuma mobilnosti.

Druga država članica može zahtijevati da ti dokumenti i informacije budu predloženi na službenom jeziku te države članice.

4. Ako je obavijest dostavljena u skladu sa stavkom 2. točkom (a) i ako druga država članica nije uložila prigovor prvoj državi članici u skladu sa stavkom 6., mobilnost osobe premještene unutar društva u drugu državu članicu može se ostvariti u bilo kojem trenutku tijekom razdoblja valjanosti dozvole za osobu premještenu unutar društva.

5. Ako je obavijest dostavljena u skladu sa stavkom 2. točkom (b), mobilnost može započeti odmah nakon obavješćivanja druge države članice ili u bilo kojem trenutku nakon toga, tijekom razdoblja valjanosti dozvole za osobu premještenu unutar društva.

6. Na temelju obavijesti iz stavka 2., druga država članica može uložiti prigovor na mobilnost osobe premještene unutar društva na njezino državno područje u roku od 20 dana od primitka obavijesti ako:

- (a) nisu ispunjeni uvjeti određeni u članku 5. stavku 4. točki (b) ili u točkama (a), (c) ili (d) stavka 3. ovog članka;
- (b) su predloženi dokumenti pribavljeni prijevarom ili su krivotvoreni ili su protuzakonito izmijenjeni;
- (c) je dostignuto najdulje razdoblje trajanja boravka, kako je određeno u članku 12. stavku 1. ili u stavku 1. ovog članka.

Nadležna tijela druge države članice bez odgađanja obavješćuju nadležna tijela prve države članice i subjekt domaćina u prvoj državi članici o svojem prigovoru na mobilnost.

7. Ako druga država članica uloži prigovor na mobilnost u skladu sa stavkom 6. ovog članka, a mobilnost još nije nastupila, osobi premještenoj unutar društva ne dopušta se rad u drugoj državi članici u sklopu premještaja unutar društva. Ako je mobilnost već nastupila, primjenjuje se članak 23. stavci 4. i 5.

8. Ako prva država članica obnovi dozvolu za osobu premještenu unutar društva prije isteka najduljeg razdoblja trajanja predviđenog u članku 12. stavku 1., na temelju obnovljene dozvole za osobu premještenu unutar društva nositelju dozvole i dalje je dopušten rad u drugoj državi članici, podložno najduljem razdoblju trajanja navedenom u stavku 1. ovog članka.

9. Osobama premještenima unutar društva za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom poretku, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne dozvoljava se ulazak ili boravak na državnom području druge države članice.

Članak 22.

Dugoročna mobilnost

1. U odnosu na državljane trećih zemalja koji posjeduju valjanu dozvolu za osobu premještenu unutar društva izdanu od strane prve države članice te koji namjeravaju boraviti u bilo kojoj drugoj državi članici i raditi u bilo kojem drugom subjektu s poslovnim nastanom u toj drugoj državi članici te koji pripadaju istom poduzeću ili skupini poduzeća dulje od 90 dana u pojedinačnoj državi članici, druga država članica može odlučiti:

- (a) primijeniti članak 21. i dopustiti boravak i rad osobe premještene unutar društva na svojem državnom području na temelju i tijekom razdoblja valjanosti dozvole za osobe premještene unutar društva koju je izdala prva država članica; ili
- (b) primijeniti postupak predviđen u staccima od 2. do 7.

2. Ako je podnesen zahtjev za dugoročnu mobilnost:

- (a) Druga država članica od podnositelja zahtjeva može zahtijevati proslijeđivanje nekih ili svih sljedećih dokumenata ako ih zahtijeva druga država članica pri prvom podnošenju zahtjeva:
- i. dokaza da subjekt domaćin u drugoj državi članici i poduzeće s poslovnim nastanom u trećoj zemlji pripadaju istom poduzeću ili skupini poduzeća;
 - ii. ugovora o radu i, prema potrebi, potvrde o zadatku, kako je predviđeno u članku 5. stavku 1. točki (c);
 - iii. kada je to primjenjivo, dokumentacije kojom se potvrđuje da državljanin treće zemlje ispunjava uvjete utvrđene u okviru nacionalnog prava dotične države članice za građane Unije za obavljanje regulirane profesije na koju se zahtjev odnosi;
 - iv. valjane putne isprave, kako je predviđeno u članku 5. stavku 1. točki (f);
 - v. dokaza o posjedovanju zdravstvenog osiguranja ili, ako je tako predviđeno u nacionalnom pravu, dokaza o podnošenju zahtjeva za zdravstveno osiguranje, kako je predviđeno u članku 5. stavku 1. točki (g).

Druga država članica može zahtijevati od podnositelja zahtjeva da, najkasnije u trenutku izdavanja dozvole za dugoročnu mobilnost, dostavi adresu dotične osobe premještene unutar društva na državnom području druge države članice.

Druga država članica može zahtijevati da ti dokumenti i te informacije budu predloženi na službenom jeziku te države članice;

- (b) Druga država članica donosi odluku o zahtjevu za dugoročnu mobilnost i o odluci obavješćuje u pisanom obliku podnositelja zahtjeva što je prije moguće, ali najkasnije 90 dana od dana podnošenja zahtjeva i dokumenata predviđenih u točki (a) nadležnim tijelima druge države članice;
- (c) Osoba premještena unutar društva nije obvezna napustiti državna područja država članica u svrhu podnošenja zahtjeva te ne podliježe obvezi ishođenja vize;
- (d) Osobi premještenoj unutar društva dozvoljava se rad u drugoj državi članici sve dok nadležna tijela ne donesu odluku o zahtjevu za dugoročnu mobilnost, pod uvjetom:
- i. da razdoblje iz članka 21. stavka 1. i razdoblje valjanosti dozvole za osobu premještenu unutar društva koju je izdala prva država članica nije isteklo; i
 - ii. ako druga država članica to zahtijeva, da je potpuni zahtjev podnesen drugoj državi članici najmanje 20 dana prije početka dugoročne mobilnosti osobe premještene unutar društva;
- (e) Zahtjev za dugoročnu mobilnost ne smije se podnijeti istodobno kada i obavijest o kratkoročnoj mobilnosti. Ako se nakon kratkoročne mobilnosti osobe premještene unutar društva pojavi potreba za dugoročnom mobilnošću, druga država članica može zahtijevati da se zahtjev za dugoročnu mobilnost podnese najmanje 20 dana prije isteka razdoblja kratkoročne mobilnosti.

3. Države članice mogu odbiti zahtjev za dugoročnu mobilnost ako:

- (a) nisu ispunjeni uvjeti određeni u stavku 2. točki (a) ovog članka ili kriteriji određeni u članku 5. stavku 4., članku 5. stavku 5. ili članku 5. stavku 8.;
- (b) se primjenjuje jedan od razloga obuhvaćenih člankom 7. stavkom 1. točkama (b) ili (d) ili člankom 7. stavcima 2., 3. ili 4.; ili
- (c) dozvola za osobu premještenu unutar društva istekne tijekom postupka.

4. Ako druga država članica donese pozitivnu odluku o zahtjevu za dugoročnu mobilnost iz stavka 2., osobi premještenoj unutar društva izdaje se dozvola za dugoročnu mobilnost koja toj osobi omogućuje boravak i rad na njezinom državnom području. Navedena se dozvola izdaje u jedinstvenom formatu, utvrđenom u Uredbi Vijeća (EZ) br. 1030/2002. Pod naslovom „vrsta dozvole”, u skladu s točkom (a) 6.4. Priloga Uredbi (EZ) br. 1030/2002, države članice unose: „mobile ICT”. Države članice također mogu dodati naznaku na svojem službenom jeziku ili službenim jezicima.

Države članice mogu naznačiti dodatne informacije koje se odnose na profesionalnu djelatnost osobe premještene unutar društva tijekom dugoročne mobilnosti u tiskanom obliku i/ili pohraniti takve podatke u elektroničkom obliku kako je navedeno u članku 4. Uredbe (EZ) 1030/2002 i članku 16. točki (a) Priloga toj Uredbi.

5. Obnavljanje dozvole za dugoročnu mobilnost ne dovodi u pitanje članak 11. stavak 3.

6. Druga država članica obavješćuje nadležna tijela u prvoj državi članici u slučaju izdavanja dozvole za dugoročnu mobilnost.

7. Država članica pri donošenju odluke o zahtjevu za dugoročnu mobilnost u skladu s time primjenjuje odredbe članka 8., članka 15. stavaka od 2. do 6. te članka 16.

Članak 23.

Zaštitne mjere i sankcije

1. Ako dozvolu za osobu premještenu unutar društva izdaje država članica koja ne primjenjuje u potpunosti schengensku pravnu stečevinu te ako osoba premještena unutar društva prijeđe vanjske granice, druga država članica ima pravo zahtijevati sljedeće dokaze da se osoba premještena unutar društva seli u drugu državu članicu za potrebe premještaja unutar društva:

(a) primjerak obavijesti koju je poslao subjekt domaćin u prvoj državi članici u skladu s člankom 21. stavkom 2.; ili

(b) pismo subjekta domaćina iz druge države članice u kojemu su navedeni barem podaci o trajanju mobilnosti unutar EU-a te lokacija subjekta ili subjekata domaćina u drugoj državi članici.

2. Ako prva država članica oduzme dozvolu za osobu premještenu unutar društva, ona odmah obavješćuje tijela druge države članice.

3. Subjekt domaćin iz druge države članice obavješćuje nadležna tijela druge države članice o svakoj promjeni koja utječe na uvjete na temelju kojih je dopuštena mobilnost.

4. Druga država članica može zahtijevati da osoba premještena unutar društva odmah obustavi svaku djelatnost i napusti njezino državno područje ako:

(a) nije bila obaviještena u skladu s člankom 21. stavcima 2. i 3., a ta država članica propisuje takvu obavijest;

(b) je uložila prigovor na mobilnost u skladu s člankom 21. stavkom 6.;

(c) je odbila zahtjev za dugoročnu mobilnost u skladu s člankom 22. stavkom 3.;

(d) se dozvola za osobu premještenu unutar društva ili dozvola za dugoročnu mobilnost koristi u drugu svrhu osim one u koju je izdana;

(e) uvjeti pod kojima je mobilnost odobrena više nisu ispunjeni.

5. U slučajevima iz stavka 4., prva država članica na zahtjev druge države članice bez formalnosti i bez odgađanja dopušta ponovni ulazak osobe premještene unutar društva te, kada je to primjenjivo, njezinih članova obitelji. Navedeno se također primjenjuje ako je istekla ili je oduzeta dozvola za osobu premještenu unutar društva koju je izdala prva država članica tijekom razdoblja mobilnosti na području druge države članice.

6. Ako nositelj dozvole za osobu premještenu unutar društva prijeđe vanjske granice države članice koja u potpunosti primjenjuje schengensku pravnu stečevinu, ta država članica provjerava schengenski informacijski sustav. Ta država članica odbija ulazak ili ulaže prigovor na mobilnost osoba za koje je u schengenskom informacijskom sustavu izdano upozorenje za potrebe odbijanja ulaska i boravka.

7. Države članice mogu odrediti sankcije protiv subjekta domaćina s poslovnim nastanom na njezinom državnom području u skladu s člankom 9. ako:

- (a) subjekt domaćin nije uputio obavijest o mobilnosti osobe premještene unutar društva u skladu s člankom 21. stavcima 2. i 3.;
- (b) se dozvola za osobu premještenu unutar društva ili dozvola za dugoročnu mobilnost koristi u drugu svrhu osim one u koju je izdana;
- (c) je zahtjev za premještaj osobe unutar društva upućen državi članici koja nije država članica u kojoj se ostvaruje najdulji ukupni boravak;
- (d) osoba premještena unutar društva više ne ispunjava kriterije i uvjete na temelju kojih je odobrena mobilnost te subjekt domaćin ne obavijesti nadležna tijela druge države članice o takvoj promjeni;
- (e) je osoba premještena unutar društva počela raditi u drugoj državi članici premda nisu bili ispunjeni uvjeti za mobilnost u slučaju da se primjenjuje članak 21. stavak 5. ili članak 22. stavak 2. točka (d).

POGLAVLJE VI.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 24.

Statistički podaci

1. Države članice Komisiji priopćuju statističke podatke o broju dozvola za osobu premještenu unutar društva i dozvola za dugoročnu mobilnost izdanih po prvi put i, kada je to primjenjivo, broju obavijesti primljenih u skladu s člankom 21. stavkom 2. i, u mjeri u kojoj je to moguće, broju osoba premještenih unutar društva čija je dozvola obnovljena ili oduzeta. Ti se statistički podaci razvrstavaju prema državljanstvu i prema razdoblju valjanosti dozvole te, u mjeri u kojoj je to moguće, prema gospodarskom sektoru i položaju premještenih osoba.

2. Statistički podaci se odnose na referentna razdoblja od jedne kalendarske godine i priopćuju se Komisiji u roku od šest mjeseci od završetka referentne godine. Prva referentna godina je 2017.

3. Statistički podaci se priopćuju u skladu s Uredbom (EZ) br. 862/2007 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

Članak 25.

Izvjешćivanje

Svake tri godine, a prvi put prije 29. studenog 2019., Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ove Direktive u državama članicama i predlaže potrebne izmjene. Izvješće je posebno usmjereno na procjenu pravilnog funkcioniranja programa mobilnosti unutar EU-a te na moguće zlouporabe tog programa, kao i na međusobne utjecaje između tog programa i schengenske pravne stečevine. Komisija posebno procjenjuje praktičnu primjenu članaka 20., 21., 22., 23. i 26.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 862/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o statistici Zajednice o migracijama i međunarodnoj zaštiti i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 311/76 o izradi statistike o stranim radnicima (SL L 199, 31.7.2007., str. 23.).

Članak 26.**Suradnja među kontaktnim točkama**

1. Države članice imenuju kontaktne točke koje djelotvorno surađuju i odgovorne su za primanje i prosljeđivanje informacija potrebnih za provedbu članaka 21., 22. i 23. Države članice prednost daju razmjeni informacija elektroničkim putem.
2. Svaka država članica obavješćuje druge države članice, putem nacionalnih kontaktnih točaka iz stavka 1. o imenovanim tijelima iz članka 11. stavka 4. i o postupku primijenjenom na mobilnost iz članaka 21. i 22.

Članak 27.**Prenošenje**

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 29. studenog 2016. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se prilikom njihove službene objave na nju upućuje. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 28.**Stupanje na snagu**

Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 29.**Adresati**

Ova Direktiva upućena je državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Bruxellesu 15. svibnja 2014.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
D. KOURKOULAS

ODLUKE

ODLUKA br. 565/2014/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 15. svibnja 2014.

o uvođenju pojednostavljenog režima kontrole osoba na vanjskim granicama na temelju jednostranog priznanja od strane Bugarske, Hrvatske, Cipra i Rumunjske određenih isprava kao jednakovrijednih njihovim nacionalnim vizama za tranzit ili namjeravani boravak na njihovim državnim područjima koji ne premašuje 90 dana u svakom razdoblju od 180 dana i stavljanju izvan snage odluka 895/2006/EZ i 582/2008/EZ

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 77. stavak 2. točke (a) i (b),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

djelujući u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Na temelju članka 4. stavka 1. Akta o pristupanju iz 2011., Hrvatska koja je pristupila Uniji 1. srpnja 2013. dužna je od tog dana za državljane trećih zemalja koje su navedene u Prilogu I. Uredbi Vijeća (EZ) br. 539/2001 ⁽²⁾ uvesti obvezu posjedovanja vize.
- (2) Na temelju članka 4. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2011., odredbe schengenske pravne stečevine o uvjetima i kriterijima za izdavanje jedinstvenih viza te odredbe o uzajamnom priznavanju viza i jednakovrijednosti boravišnih dozvola/viza za dugotrajni boravak i viza za kratkotrajni boravak na Hrvatsku se primjenjuju nakon donošenja odluke Vijeća u tu svrhu. Međutim, one su za Hrvatsku obvezujuće od datuma njezina pristupanja.
- (3) Hrvatska je stoga dužna izdati nacionalne vize za ulazak na svoje državno područje ili tranzit kroz njega državljanima trećih zemalja koji posjeduju jedinstvenu vizu ili vizu za dugotrajni boravak ili boravišnu dozvolu koju je izdala država članica koja u cijelosti primjenjuje schengensku pravnu stečevinu ili sličnu ispravu koju su izdali Bugarska, Cipar i Rumunjska koji je još ne primjenjuju u cijelosti.
- (4) Nositelji isprava koje su izdale države članice koje u cijelosti primjenjuju schengensku pravnu stečevinu i isprava koje su izdali Bugarska, Cipar i Rumunjska ne predstavljaju nikakav rizik za Hrvatsku jer su bili podvrgnuti svim

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 6. svibnja 2014.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 539/2001 od 15. ožujka 2001. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 81, 21.3.2001., str. 1.).

potrebnim kontrolama od strane tih država članica. Kako bi se izbjeglo nametanje neopravdanog dodatnog administrativnog tereta Hrvatskoj, trebalo bi donijeti zajednička pravila kojima se Hrvatskoj dopušta jednostrano priznavanje određenih isprava koje su izdale te države članice kao jednakovrijednih njezinim nacionalnim vizama te uspostava pojednostavljenog režima kontrole osoba na njezinim vanjskim granicama na temelju tog jednostranog priznavanja jednakovrijednosti.

- (5) Zajednička pravila uvedena Odlukom br. 895/2006/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i Odlukom br. 582/2008/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ trebalo bi staviti izvan snage. U odnosu na Cipar koji zajednički režim uspostavljen Odlukom br. 895/2006/EZ primjenjuje od 10. srpnja 2006., te Bugarsku i Rumunjsku koje zajednički režim uspostavljen Odlukom br. 582/2008/EZ primjenjuju od 18. srpnja 2008., trebalo bi donijeti zajednička pravila kojima se Bugarskoj, Cipru i Rumunjskoj, poput Hrvatske, dopušta jednostrano priznavanje određenih isprava koje su izdale države članice koje u cijelosti primjenjuju schengensku pravnu stečevinu kao i sličnih isprava koje je izdala Hrvatska kao jednakovrijednih njihovim nacionalnim vizama te uspostava pojednostavljenog režima kontrole osoba na njihovim vanjskim granicama na temelju tog jednostranog priznavanja jednakovrijednosti. Ovom Odlukom ne dovodi se u pitanje cilj Bugarske i Rumunjske da bez odgađanja postanu države članice Schengenskog sporazuma.
- (6) Pojednostavljeni režim utvrđen u ovoj Odluci trebao bi se primjenjivati u prijelaznom razdoblju, do datuma koji treba odrediti u odluci Vijeća kako je navedeno članku 3. stavku 2. prvom podstavku Akta o pristupanju Cipra iz 2003., članku 4. stavku 2. prvom podstavku Akta o pristupanju Bugarske i Rumunjske iz 2005. te članku 4. stavku 2. prvom podstavku Akta o pristupanju Hrvatske iz 2011., podložno mogućim prijelaznim odredbama s obzirom na isprave izdane prije tog datuma.
- (7) Sudjelovanje u pojednostavljenom režimu trebalo bi biti neobvezno i ne bi trebalo državama članicama nametati dodatne obveze, uz one obveze koje su utvrđene Aktom o pristupanju iz 2003., Aktom o pristupanju iz 2005. ili Aktom o pristupanju iz 2011.
- (8) Zajednička pravila trebala bi se primjenjivati na jedinstvene vize za kratkotrajni boravak, vize za dugotrajni boravak i boravišne dozvole koje su izdale države članice koje u cijelosti primjenjuju schengensku pravnu stečevinu, na vize s ograničenom teritorijalnom valjanošću izdane podnositelju zahtjeva koji posjeduje putnu ispravu koju ne priznaju jedna ili više, ali ne sve države članice u skladu Uredbom (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ („Zakonik o vizama”) i koje su izdale zemlje povezane s provedbom, primjenom i razvojem schengenske pravne stečevine te na vize za kratkotrajni boravak, vize za dugotrajni boravak i boravišne dozvole koje su izdali Bugarska, Hrvatska, Cipar i Rumunjska. Priznavanje određene isprave trebalo bi se ograničiti na razdoblje njezine valjanosti.
- (9) Uvjeti ulaska državljana trećih zemalja čiji namjeravani boravak na državnom području država članica ne premašuje trajanje od 90 dana u svakom razdoblju od 180 dana kako je utvrđeno u članku 5. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 562/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ moraju biti ispunjeni, uz iznimku uvjeta posjedovanja važeće vize, ako se to zahtijeva na temelju Uredbe (EZ) br. 539/2001, u mjeri u kojoj se ovom Odlukom uspostavlja režim jednostranog priznavanja od strane Bugarske, Hrvatske, Cipra i Rumunjske određenih isprava koje su izdale države članice koje u cijelosti primjenjuju schengensku pravnu stečevinu i sličnih isprava koje su izdali Bugarska, Hrvatska, Cipar i Rumunjska za tranzit ili namjeravani boravak na njihovim državnim područjima koji ne premašuje 90 dana u svakom razdoblju od 180 dana.
- (10) S obzirom na to da cilj ove Odluke, odnosno uvođenje režima jednostranog priznavanja od strane Bugarske, Hrvatske, Cipra i Rumunjske određenih isprava koje su izdale druge države članice, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Odluka ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.

⁽¹⁾ Odluka br. 895/2006/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o uvođenju pojednostavljenog režima kontrole osoba na vanjskim granicama na temelju jednostranog priznanja Češke Republike, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Mađarske, Malte, Poljske, Slovenije i Slovačke da su određeni dokumenti jednakovrijedni njihovim nacionalnim vizama u svrhu tranzita preko njihovih državnih područja (SL L 167, 20.6.2006., str. 1.).

⁽²⁾ Odluka br. 582/2008/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o uvođenju pojednostavljenog režima kontrole osoba na vanjskim granicama na temelju jednostranog priznanja Bugarske, Cipra i Rumunjske da su određeni dokumenti jednakovrijedni njihovim nacionalnim vizama u svrhu tranzita preko njihovih državnih područja (SL L 161, 20.6.2008., str. 30.).

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavljanju Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama) (SL L 243, 15.9.2009., str. 1.).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) br. 562/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o Zakoniku Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (SL L 105, 13.4.2006., str. 1.).

- (11) Za Island i Norvešku ova Odluka predstavlja razvoj odredbi schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma sklopljenog između Vijeća Europske unije, Republike Island i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih dviju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽¹⁾, koje su dio područja iz članka 1. točke (B) Odluke Vijeća 1999/437/EZ ⁽²⁾.
- (12) Za Švicarsku ova Odluka predstavlja razvoj odredbi schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma sklopljenog između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pristupanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽³⁾, koje su dio područja iz članka 1. točke (B) Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2008/146/EZ ⁽⁴⁾.
- (13) Za Lihtenštajn ova Odluka predstavlja razvoj odredbi schengenske pravne stečevine u smislu Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pristupanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ⁽⁵⁾, koje su dio područja iz članka 1. točke (B) Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2011/350/EU ⁽⁶⁾.
- (14) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Odluke te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.
- (15) Ova Odluka predstavlja razvoj odredbi schengenske pravne stečevine u kojima Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2000/365/EZ ⁽⁷⁾. Ujedinjena Kraljevina stoga ne sudjeluje u njezinu donošenju te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.
- (16) Ova Odluka predstavlja razvoj odredbi schengenske pravne stečevine u kojima Irska ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ ⁽⁸⁾. Irska stoga ne sudjeluje u njezinu donošenju te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.

DONIJELI SU OVU ODLUKU:

Članak 1.

Ovom Odlukom uvodi se pojednostavljeni režim kontrole osoba na vanjskim granicama, pri čemu Bugarska, Hrvatska, Cipar i Rumunjska mogu jednostrano priznati isprave iz članka 2. stavka 1. i članka 3. ove Odluke, izdane državljanima trećih zemalja koji na temelju Uredbe (EZ) br. 539/2001 moraju posjedovati vizu, kao jednakovrijedne svojim nacionalnim vizama za tranzit ili namjeravani boravak na njihovim državnim područjima koji ne premašuje 90 dana u svakom razdoblju od 180 dana.

⁽¹⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

⁽²⁾ Odluka Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim aranžmanima za primjenu Sporazuma sklopljenog između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih dviju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 176, 10.7.1999., str. 31.).

⁽³⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 52.

⁽⁴⁾ Odluka Vijeća 2008/146/EZ od 28. siječnja 2008. o sklapanju, u ime Europske zajednice, Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 53, 27.2.2008., str. 1.).

⁽⁵⁾ SL L 160, 18.6.2011., str. 21.

⁽⁶⁾ Odluka Vijeća 2011/350/EU od 7. ožujka 2011. o sklapanju Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pristupanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, u vezi s ukidanjem kontrola na unutarnjim granicama i kretanju osoba, u ime Europske unije (SL L 160, 18.6.2011., str. 19.).

⁽⁷⁾ Odluka Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine (SL L 131, 1.6.2000., str. 43.).

⁽⁸⁾ Odluka Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u provedbi nekih odredbi schengenske pravne stečevine (SL L 64, 7.3.2002., str. 20.)

Provedba ove Odluke ne utječe na provjere osoba koje se moraju provoditi na vanjskim granicama u skladu s člancima od 5. do 13. te člancima 18. i 19. Uredbe (EZ) br. 562/2006.

Članak 2.

1. Bugarska, Hrvatska, Cipar i Rumunjska mogu smatrati jednakovrijednima svojim nacionalnim vizama za tranzit ili namjeravani boravak na njihovim državnim područjima koji ne premašuje 90 dana u svakom razdoblju od 180 dana sljedeće isprave koje su izdale države članice koje u cijelosti primjenjuju schengensku pravnu stečevinu, bez obzira na državljanstvo osoba koje ih posjeduju:

- (a) „jedinstvenu vizu” kako je definirana u članku 2. točki 3. Zakonika o vizama koja vrijedi za dva ulaska ili višestruke ulaske;
- (b) „vizu za dugotrajni boravak” kako je navedena u članku 18. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma ⁽¹⁾;
- (c) „boravišnu dozvolu” kako je definirana u članku 2. točki 15. Uredbe (EZ) br. 562/2006.

2. Bugarska, Hrvatska, Cipar i Rumunjska također mogu smatrati jednakovrijednima svojim nacionalnim vizama za tranzit ili namjeravani boravak na njihovim državnim područjima koji ne premašuje 90 dana u svakom razdoblju od 180 dana vize s ograničenom teritorijalnom valjanošću izdane u skladu s prvom rečenicom članka 25. stavka 3. Zakonika o vizama.

3. Ako Bugarska, Hrvatska, Cipar ili Rumunjska odluče primjenjivati ovu Odluku, one priznaju sve isprave iz stavaka 1. i 2. bez obzira na to koja ih je država članica izdala, osim ako su unesene u putne isprave koje one ne priznaju ili u putne isprave koje je izdala treća zemlja s kojom nemaju diplomatske odnose.

Članak 3.

1. Ako Bugarska, Hrvatska, Cipar ili Rumunjska odluče primjenjivati članak 2., one mogu, uz isprave koje su navedene u tom članku priznavati kao jednakovrijedne svojim nacionalnim vizama za tranzit ili namjeravani boravak na njihovim državnim područjima koji ne premašuje 90 dana u svakom razdoblju od 180 dana:

- (a) nacionalne vize za kratkotrajni boravak i nacionalne vize za dugotrajni boravak koje su izdali Bugarska, Hrvatska, Cipar ili Rumunjska na jedinstvenom obrascu utvrđenom Uredbom Vijeća (EZ) br. 1683/95 ⁽²⁾;
- (b) boravišne dozvole koje su izdali Bugarska, Hrvatska, Cipar i Rumunjska u skladu s jedinstvenim obrascem utvrđenim Uredbom Vijeća (EZ) br. 1030/2002 ⁽³⁾.

osim ako su takve vize ili boravišne dozvole unesene u priloženim putnim ispravama koje navedene države ne priznaju ili u putne isprave onima koje je izdala treća zemlja s kojom nemaju diplomatske odnose.

2. Isprave koje izdaje Bugarska i koje se mogu priznati navedene su u Prilogu I.

Isprave koje izdaje Hrvatska i koje se mogu priznati navedene su u Prilogu II.

Dokumenti Isprave koje izdaje Cipar i koje se mogu priznati navedene su u Prilogu III.

Isprave koje izdaje Rumunjska i koje se mogu priznati navedene su u Prilogu IV.

Članak 4.

Razdoblje valjanosti isprava iz članaka 2. i 3. obuhvaća trajanje tranzita ili boravka.

⁽¹⁾ SL L 239, 22.9.2000., str. 19.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1683/95 od 29. svibnja 1995. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca za vize (SL L 164, 14.7.1995., str. 1.)

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1030/2002 od 13. lipnja 2002. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca boravišnih dozvola za državljane trećih zemalja (SL L 157, 15.6.2002., str. 1.)

Članak 5.

Ako Bugarska, Hrvatska, Cipar i Rumunjska odluče primjenjivati ovu Odluku, oni u roku od 20 radnih dana od stupanja na snagu ove Odluke o tome obavješćuju Komisiju. Komisija u *Službenom listu Europske unije* objavljuje informacije koje su dostavile te države članice.

U tim se obavijestima prema potrebi navode treće zemlje u odnosu na koje Bugarska, Hrvatska, Cipar i Rumunjska, zbog nepostojanja diplomatskih odnosa, ne primjenjuju ovu Odluku na temelju članka 2. stavka 3. i članka 3. stavka 1.

Članak 6.

Odluke br. 895/2006/EZ i br. 582/2008/EZ stavljaju se izvan snage.

Članak 7.

Ova Odluka stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ona se primjenjuje do datuma koji se utvrđuje odlukom Vijeća koja se donesi na temelju članka 3. stavka 2. prvog podstavka Akta o pristupanju iz 2003. za Cipar, članka 4. stavka 2. prvog podstavka Akta o pristupanju iz 2005. za Bugarsku i Rumunjsku i članka 4. stavka 2. prvog podstavka Akta o pristupanju iz 2011. za Hrvatsku, na koji se na dotične države članice primjenjuju sve odredbe schengenske pravne stečevine u području zajedničke vizne politike i kretanja državljana trećih zemalja koji zakonito borave na državnom području država članica.

Članak 8.

Ova je Odluka upućena Bugarskoj, Hrvatskoj, Cipru i Rumunjskoj.

Sastavljeno u Bruxellesu 15. svibnja 2014.

Za Europski parlament

Predsjednik

M. SCHULZ

Za Vijeće

Predsjednik

D. KOURKOULAS

PRILOG I.

POPIS ISPRAVA KOJE IZDAJE BUGARSKA

Vize

Bugarska izdaje sljedeće vrste viza u skladu sa Zakonom o strancima u Republici Bugarskoj

- Виза за летишен транзит (виза вид А) – zrakoplovno-tranzitna viza (tip А)
- Виза за краткосрочно пребивавање (виза вид С) – viza za kratkotrajni boravak (tip С)
- Виза за дљгосрочно пребивавање (виза вид D) – viza za dugotrajni boravak (tip D)

Boravišne dozvole

Bugarska izdaje sljedeće boravišne dozvole spomenute u članku 2. točki 15. Uredbe (EZ) br. 562/2006:

1. Разрешение за пребивавање на продљжително пребиваващ в Република България чужденец – produljeni boravak.
2. Разрешение за пребивавање на дљгосрочно пребиваващ в ЕС чужденец – dugotrajni boravak – EZ.
3. Разрешение за пребивавање на постоянно пребиваващ в Република България чужденец – boravišna dozvola.
4. Разрешение за пребивавање на продљжително пребиваващ член на семейството на граждин на ЕС, който не е упражнил правото си на свободно придвижване, с отбелязване „член на семейство” – produljeni boravak – član obitelji prema Direktivi 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
5. Разрешение за пребивавање на постоянно пребиваващ член на семейството на граждин на ЕС, който не е упражнил правото си на свободно придвижване, с отбелязване „член на семейство” – boravišna dozvola člana obitelji prema Direktivi 2004/38/EZ.
6. Разрешение за пребивавање на продљжително пребиваващ с отбелязване „бенефициер съгласно член 3, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО” – produljeni boravak – korisnik prema članku 3. stavku 2. Direktive 2004/38/EZ.
7. Разрешение за пребивавање на постоянно пребиваващ с отбелязване „бенефициер съгласно член 3, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО” – boravišna dozvola – korisnik prema članku 3. stavku 2. Direktive 2004/38/EZ.
8. Разрешение за пребивавање тип „синя карта на ЕС” – boravišna dozvola – plava karta EU-a.
9. Единно разрешение за пребивавање и работа – jedinstvena dozvola.
10. Временно разрешение за пребивавање на притежател на синя карта на ЕС, издадена от друга държава – членка на ЕС – privremena boravišna dozvola.
11. Разрешение за продљжително пребивавање на член на семейството на бежанец или на чужденец с предоставено убежище – produljeni boravak – član obitelji izbjeglice ili stranca kojem je odobren azil.
12. Разрешение за продљжително пребивавање на член на семейството на чужденец с хуманитарен статут – produljeni boravak – član obitelji korisnika supsidijarne zaštite.
13. Разрешение за продљжително пребивавање на член на семейството на чужденец с предоставена временна закрила – produljeni boravak – član obitelji korisnika privremene zaštite.

⁽¹⁾ Директива 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu грађана Уније i чланова njihovih obitelji на слободно кретање i боравиште на подручју државе чланице, којом се измјенjuje Уредба (ЕЕЗ) бр. 1612/68 i стављају изван снаге директиве 64/221/ЕЕЗ, 68/360/ЕЕЗ, 72/194/ЕЕЗ, 73/148/ЕЕЗ, 75/34/ЕЕЗ, 75/35/ЕЕЗ, 90/364/ЕЕЗ, 90/365/ЕЕЗ i 93/96/ЕЕЗ (SL L 158, 30.4.2004., стр. 77.).

14. Разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване „научен работник” – *produljeni boravak – znanstvenik*.
15. Удостоверение за завръщане в Република България на чужденец – *privremena putovnica za stranca za povratak u Republiku Bugarsku*.
16. „Карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза” на продължително пребиваващ член на семейство на гражданин на ЕС – *boravišna iskaznica za člana obitelji građanina Unije – dugotrajni boravak*.
17. „Карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза” на постоянно пребиваващ член на семейство на гражданин на ЕС – *boravišna iskaznica za člana obitelji građanina Unije – boravišna dozvola*.

PRILOG II.

POPIS ISPRAVA KOJE IZDAJE HRVATSKA

Vize

- *Kratkotrajna viza (C)*

Boravišne dozvole

- *Odobrenje boravka*
- *Osobna iskaznica za stranca*

PRILOG III.

POPIS ISPRAVA KOJE IZDAJE CIPAR

Θ ε ω ρ ή σ ε ι ς (vize)

- *Θεώρηση διέλευσης – Κατηγορία Β (tranzitna viza – tip B)*
- *Θεώρηση για παραμονή βραχείας διάρκειας – Κατηγορία Γ (viza za kratkotrajni boravak – tip C)*
- *Ομαδική θεώρηση – Κατηγορίες Β και Γ (skupna viza – tipovi B i C)*

Α δ ε ι ε ς π α ρ α μ ο ν ή ς (Boravišne dozvole)

- *Προσωρινή άδεια παραμονής (аπασχόληση, επισκέπτης, φοιτητής) – privremena boravišna dozvola (zaposlenje, posjetitelj, student)*
 - *Άδεια εισόδου (аπασχόληση, φοιτητής) – dozvola ulaska (zaposlenje, student)*
 - *Άδεια μετανάστευσης (μόνιμη άδεια) – useljenička dozvola (trajna dozvola)*
-

PRILOG IV.

POPIS ISPRAVA KOJE IZDAJE RUMUNJSKA

Vize

- viză de tranzit, identificată prin simbolul B (tranzitna viza, oznaka B);
- viză de scurtă ședere, identificată prin simbolul C (viza za kratkotrajni boravak, oznaka C);
- viză de lungă ședere, identificată prin unul dintre următoarele simboluri, în funcție de activitatea pe care urmează să o desfășoare în România străinul căruia i-a fost acordată (viza za dugotrajni boravak, određenă jednim od sljedećih znakova, u skladu s djelatnošću koju nositelj vize obavlja u Rumunjskoj):
 - i. desfășurarea de activități economice, identificată prin simbolul D/AE (gospodarske djelatnosti, oznaka D/AE);
 - ii. desfășurarea de activități profesionale, identificată prin simbolul D/AP (profesionalne djelatnosti, oznaka D/AP);
 - iii. desfășurarea de activități comerciale, identificată prin simbolul D/AC (komercijalne djelatnosti, oznaka D/AC);
 - iv. angajare în munca, identificată prin simbolul D/AM (zapošljavanje, oznaka D/AM);
 - v. detașare, identificată prin simbolul D/DT (upućeni radnici, oznaka D/DT);
 - vi. studii, identificată prin simbolul D/SD (studij, oznaka D/SD);
 - vii. reîntregirea familiei, identificată prin simbolul D/VF (spajanje obitelji, oznaka D/VF);
 - viii. activități religioase, identificată prin simbolul D/AR (vjerske aktivnosti, oznaka D/AR);
 - ix. activități de cercetare științifică, identificată prin simbolul D/CS (istraživačke aktivnosti, oznaka D/CS);
 - x. viză diplomatică și viză de serviciu, identificată prin simbolul DS (diplomatske i službene vize, oznaka DS);
 - xi. alte scopuri, identificată prin simbolul D/AS (druge svrhe, oznaka D/AS).

Boravișne dozvole

- permis de ședere (boravišna dozvola);
 - carte albastră a UE (plava karta EU-a);
 - carte de rezidență pentru membrul de familie al unui cetățean al Uniunii (boravišna iskaznica za člana obitelji građanina Unije);
 - carte de rezidență pentru membrul de familie al unui cetățean al Confederației Elvețiene (boravišna iskaznica za člana obitelji državljanina Švicarske Konfederacije);
 - carte de rezidență permanentă pentru membrul de familie al unui cetățean al Uniunii (trajna boravišna iskaznica za člana obitelji građanina Unije);
 - carte de rezidență permanentă pentru membrul de familie al unui cetățean al Confederației Elvețiene (trajna boravišna iskaznica za člana obitelji državljanina Švicarske Konfederacije).
-

II.

(Nezakonodavni akti)

MEĐUNARODNI SPORAZUMI

ODLUKA VIJEĆA

od 20. svibnja 2014.

**o sklapanju Sporazuma o određenim aspektima usluga zračnog prometa između Europske unije i
vlade Demokratske Socijalističke Republike Šri Lanke**

(2014/300/EU)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 100. stavak 2., u vezi s člankom 218. stavkom 6. točkom (a) i člankom 218. stavkom 8.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir suglasnost Europskog parlamenta,

budući da:

- (1) Vijeće je Odlukom od 5. lipnja 2003. ovlastilo Komisiju da otvori pregovore s trećim zemljama o tome da se određene odredbe u postojećim bilateralnim sporazumima zamijene sporazumom na razini Unije.
- (2) Komisija je, u ime Unije, u pregovorima dogovorila Sporazum o određenim aspektima usluga zračnog prometa s vladom Demokratske Socijalističke Republike Šri Lanke ⁽¹⁾ („Sporazum”) u skladu s mehanizmima i smjernicama iz priloga Odluci Vijeća od 5. lipnja 2003.
- (3) Sporazum je u ime Unije potpisan 27. rujna 2012., podložno njegovu mogućem kasnijem sklapanju, u skladu s Odlukom Vijeća 2013/100/EU ⁽²⁾.
- (4) Sporazum bi trebalo odobriti u ime Unije,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Sporazum o određenim aspektima usluga zračnog prometa između Europske unije i vlade Demokratske Socijalističke Republike Šri Lanke odobrava se u ime Unije.

Članak 2.

Predsjednik Vijeća u ime Unije upućuje obavijest predviđenu člankom 7. Sporazuma ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Sporazum je objavljen u SL L 49, 22.2.2013., str. 2., zajedno s odlukom o potpisivanju.

⁽²⁾ SL L 49, 22.2.2013., str. 1.

⁽³⁾ Glavno tajništvo Vijeća objavit će datum stupanja na snagu Sporazuma u Službenom listu Europske unije.

Članak 3.

Ova Odluka stupa na snagu na dan donošenja.

Sastavljeno u Bruxellesu 20. svibnja 2014.

Za Vijeće
Predsjednik
A. KYRIAZIS

ODLUKA VIJEĆA**od 19. svibnja 2014.****o sklapanju Aranžmana između Europske unije i Kraljevine Norveške o načinima njezina sudjelovanja u Europskom potpornom uredu za azil**

(2014/301/EU)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 74. i članak 78. stavke 1. i 2., u vezi s člankom 218. stavkom 6. točkom (a),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir suglasnost Europskog parlamenta,

budući da:

- (1) U skladu s Odlukom Vijeća 2014/204/EU ⁽¹⁾, Aranžman između Europske unije i Kraljevine Norveške o načinima njezina sudjelovanja u Europskom potpornom uredu za azil Komisija je potpisala dana 19. ožujka 2014., podložno njegovu sklapanju.
- (2) Aranžman bi trebalo odobriti.
- (3) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 21. Uredbe (EU) br. 439/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾, Ujedinjena Kraljevina i Irska sudjeluju u Uredbi i obvezane su njome. One bi stoga trebale primijeniti članak 49. stavak 1. Uredbe (EU) br. 439/2010 sudjelujući u donošenju ove Odluke. Ujedinjena Kraljevina i Irska stoga sudjeluju u ovoj Odluci.
- (4) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 22. Uredbe (EU) br. 439/2010, Danska ne sudjeluje u Uredbi i nije njome obvezana. Danska stoga ne sudjeluje u ovoj Odluci,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Ovime se u ime Unije odobrava Aranžman između Europske unije i Kraljevine Norveške o načinima njezina sudjelovanja u Europskom potpornom uredu za azil ⁽³⁾.

Članak 2.

Predsjednik Vijeća u ime Europske unije podnosi obavijest iz članka 13. stavka 1. Aranžmana ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća 2014/204/EU od 11. veljače 2014. o potpisivanju, u ime Unije, Aranžmana između Europske unije i Kraljevine Norveške o načinima njezina sudjelovanja u Europskom potpornom uredu za azil (SL L 109, 12.4.2014., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 439/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 2010. o osnivanju Europskog potpornog ureda za azil (SL L 132, 29.5.2010., str. 11.).

⁽³⁾ Tekst Aranžmana objavljen je u SL L 109, 12.4.2014., str. 3., zajedno s odlukom o njegovu potpisivanju.

⁽⁴⁾ Datum stupanja na snagu Aranžmana objavit će Glavno tajništvo Vijeća u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 3.

Ova Odluka stupa na snagu na dan donošenja.

Sastavljeno u Bruxellesu 19. svibnja 2014.

Za Vijeće
Predsjednik
A. TSAFTARIS

UREDBE

UREDBA VIJEĆA (EU) br. 566/2014

od 26. svibnja 2014.

o izmjeni Uredbe (EZ) br. 617/2007 s obzirom na primjenu prijelaznog razdoblja između 10. ERF-a i 11. ERF-a do stupanja na snagu Unutarnjeg sporazuma o 11. ERF-u

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Sporazum o partnerstvu između članica afričke, karipske i pacifičke skupine država (AKP), s jedne strane, i Europske zajednice i njezinih država članica, s druge strane, kako je zadnje izmijenjen ⁽¹⁾ („Sporazum o partnerstvu između AKP-a i EU-a”),

uzimajući u obzir Unutarnji sporazum između predstavnika vlada država članica, koji su se sastali u okviru Vijeća, o financiranju potpore Zajednice unutar višegodišnjeg financijskog okvira za razdoblje od 2008. do 2013. u skladu sa Sporazumom o partnerstvu između država AKP-a i EZ-a i o dodjeljivanju financijske pomoći prekomorskim zemljama i područjima na koja se primjenjuje četvrti dio Ugovora o EZ-u ⁽²⁾ („Unutarnji sporazum”), a posebno njegov članak 10. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europske investicijske banke,

budući da:

- (1) Odlukom Vijeća 2013/759/EU ⁽³⁾ od uspostavljene su prijelazne mjere upravljanja („instrument premošćivanja”) Europskim razvojnim fondom (ERF) kako bi se osigurala dostupnost financijskih sredstava za suradnju s afričkim, karipskim i pacifičkim zemljama te prekomorskim zemljama i područjima, kao i za rashode za potporu u razdoblju od 1. siječnja 2014. do stupanja na snagu 11. ERF-a.
- (2) Potrebno je izmijeniti Uredbu Vijeća (EZ) br. 617/2007 ⁽⁴⁾ s obzirom na operativno i financijsko upravljanje instrumentom premošćivanja od strane Komisije u prijelaznom razdoblju između 10. ERF-a i 11. ERF-a do stupanja na snagu Unutarnjeg sporazuma o 11. ERF-u i Provedbene uredbe o 11. ERF-u.
- (3) Primjereno je na isti način izmijeniti provedbena pravila za operativno i financijsko upravljanje investicijskim instrumentom tijekom tog prijelaznog razdoblja.
- (4) Organizacija i funkcioniranje Europske službe za vanjsko djelovanje uspostavljeni su u Odluci Vijeća 2010/427/EU ⁽⁵⁾.
- (5) Uredbu (EZ) br. 617/2007 bi stoga trebalo u skladu s tim izmijeniti,

⁽¹⁾ SL L 317, 15.12.2000., str. 3.

⁽²⁾ SL L 247, 9.9.2006., str. 32.

⁽³⁾ Odluka Vijeća 2013/759/EU od 12. prosinca 2013. o prijelaznim mjerama upravljanja ERF-om od 1. siječnja 2014. do stupanja na snagu 11. Europskoga razvojnog fonda (SL L 335, 14.12.2013., str. 48.).

⁽⁴⁾ SL L 152, 13.6.2007., str. 1.

⁽⁵⁾ Odluka Vijeća 2010/427/EU od 26. srpnja 2010. o uspostavi ustroja i funkcioniranju Europske službe za vanjsko djelovanje (SL L 201, 3.8.2010., str. 30.).

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Za prijelazno razdoblje između 10. ERF-a i 11. ERF-a do stupanja na snagu Unutarnjeg sporazuma o 11. ERF-u članci od 1. do 16. Uredbe (EZ) br. 617/2007 zamjenjuju se onima utvrđenima u prilogu ovoj Uredbi.

Članak 2.

Ova se Uredba primjenjuje u skladu s Odlukom 2010/427/EU.

Članak 3.

Ova Uredba stupa na snagu trećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se do stupanja na snagu Provedbene uredbe o 11. ERF-u.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 26. svibnja 2014.

Za Vijeće
Predsjednik
Ch. VASILAKOS

PRILOG

„GLAVA I.

CILJEVI I OPĆA NAČELA

Članak 1.

Ciljevi i kriteriji prihvatljivosti

1. Zemljopisna suradnja sa zemljama i regijama AKP-a u kontekstu Europskog razvojnog fonda (ERF-a) zasniva se na ciljevima, osnovnim načelima i vrijednostima koji se odražavaju u općim odredbama Sporazuma o partnerstvu između članica afričke, karipske i pacifičke skupine država (AKP), s jedne strane, i Europske zajednice i njezinih država članica, s druge strane, kako je zadnje izmijenjen ⁽¹⁾ („Sporazum o partnerstvu između AKP-a i EU-a”).

2. Osobito, a unutar okvira načela i ciljeva vanjskog djelovanja Unije, Europskog konsenzusa o razvoju i Plana za promjenu te njihovih naknadnih izmjena i dodataka:

(a) osnovni cilj suradnje na temelju ove Uredbi jest smanjenje i, dugoročno, iskorjenjivanje siromaštva;

(b) suradnja na temelju ove Uredbe također doprinosi:

- i. poticanju održivog i uključivog gospodarskog, socijalnog i okolišnog razvoja;
- ii. konsolidaciji i podupiranju demokracije, vladavine prava, dobrog upravljanja, ljudskih prava i relevantnih načela međunarodnog prava; te
- iii. provedbi pristupa koji se temelji na pravima te koji obuhvaća sva ljudska prava.

Ostvarenje tih ciljeva mjeri se korištenjem relevantnih pokazatelja, uključujući pokazatelje ljudskog razvoja, osobito Mile-nijski razvojni cilj (MDG) 1. za točku (a) i MDG-e od 1. do 8. za točku (b) te, nakon 2015., i ostalim pokazateljima koje su na međunarodnoj razini dogovorile Unija i njezine države članice.

3. Programiranje treba oblikovati tako da u najvećoj mogućoj mjeri ispuni kriterije za službenu razvojnu pomoć (ODA) koje je uspostavio Odbor za razvojnu pomoć Organizacije za ekonomsku suradnju i razvoj (OECD/DAC), uzima-jući u obzir cilj Unije da osigura da se najmanje 90 % njezine cjelokupne vanjske pomoći u razdoblju 2014.–2020. smatra ODA-om.

4. Djelovanja obuhvaćena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1257/96 ⁽²⁾ te koja su prihvatljiva za financiranje u okviru te Uredbe u načelu se ne financiraju na temelju ove Uredbe, ne dovodeći u pitanje potrebu osiguravanja kontinuirane suradnje od kriznih do stabilnih uvjeta za razvoj. U tim slučajevima posebna pozornost stavlja se osiguravanje da huma-nitarna pomoć, oporavak i razvojna potpora budu djelotvorno povezani te da doprinose smanjenju rizika od katastrofa i otpornosti.

Članak 2.

Opća načela

1. Provedbom ove Uredbe osigurava se koherentnost s drugim područjima vanjskog djelovanja Unije, drugim rele-vantnim politikama Unije te dosljednost razvojne politike, u skladu s člankom 208. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). S tim ciljem, mjere koje se financiraju na temelju ove Uredbe, uključujući one kojima upravlja Europska investicijska banka (EIB), temelje se na politikama suradnje navedenima u dokumentima poput dogovora, izjava i akcij-skih planova između Unije i dotičnih trećih zemalja i regija, te na odlukama, posebnim interesima, političkim priorite-tima i strategijama Unije.

⁽¹⁾ SL L 317, 15.12.2000., str. 3.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1257/96 od 20. lipnja 1996. o humanitarnoj pomoći (SL L 163, 2.7.1996., str. 1.).

2. Unija i države članice rade na zajedničkom višegodišnjem programiranju koje se temelji na strategijama partnerskih zemalja za smanjivanje siromaštva ili ekvivalentnim strategijama razvoja. One mogu poduzeti zajedničke akcije, uključujući zajedničku analizu tih strategija i zajednički odgovor na njih, utvrđujući prioritetna područja djelovanja i lokalnu podjelu rada, kroz zajedničke misije svih donatora i korištenjem sufinanciranja i delegiranih dogovora o suradnji.

3. Unija promiče multilateralni pristup globalnim izazovima i u tom pogledu surađuje s državama članicama i partnerskim zemljama. Unija prema potrebi potiče suradnju s međunarodnim organizacijama i tijelima te ostalim bilateralnim donatorima.

4. Odnosi između Unije i njezinih država članica te partnerskih zemalja temelje se na zajedničkim vrijednostima ljudskih prava, demokracije i vladavine prava, kao i na načelima vlastite odgovornosti i zajedničke odgovornosti, te na njihovom promicanju. Potpora partnerima prilagodit će se njihovom stanju razvoja te predanosti i napretku u pogledu ljudskih prava, demokracije, vladavine prava i dobrog upravljanja.

Nadalje, u odnosima s partnerskim zemljama uzimaju se u obzir njihova predanost i postignuća ostvarena u provođenju međunarodnih sporazuma i ugovornih odnosa s Unijom, uključujući u području migracija kao što je utvrđeno Sporazumom o partnerstvu između AKP-a i EU-a.

5. Unija promiče djelotvornu suradnju s partnerskim zemljama i regijama u skladu s najboljom međunarodnom praksom. Kad god je to moguće, Unija usklađuje svoju potporu s nacionalnim ili regionalnim razvojnim strategijama partnera, politikama i postupcima reforme te podržava demokratsko vlasništvo, kao i nacionalnu i zajedničku odgovornost. S tim ciljem ona promiče:

- (a) transparentni razvojni postupak koji vodi i za koji je odgovorna partnerska zemlja ili regija, uključujući promicanje lokalne stručnosti;
- (b) pristup koji se temelji na pravima, a koji obuhvaća sva ljudska prava, građanska i politička, gospodarska, socijalna i kulturna, kako bi se načela ljudskih prava uključilo u provedbu ove Uredbe, pomoglo partnerskim zemljama u provedbi njihovih međunarodnih obveza u vezi s ljudskim pravima te poduprlo nositelje prava, s naglaskom na siromašne i osjetljive skupine, u traženju njihovih prava;
- (c) osnaživanje stanovništva partnerskih zemalja, uključive i participativne pristupe razvoju i široku uključenost svih segmenata društva u razvojni proces te u nacionalni i regionalni dijalog, uključujući politički dijalog. Posebna pozornost posvećuje se odgovarajućim ulogama parlamenata, lokalnih tijela i civilnog društva, između ostalog u vezi sa sudjelovanjem, nadziranjem i odgovornošću;
- (d) djelotvorne modalitete suradnje i instrumente suradnje u skladu s najboljom praksom OECD/DAC-a, uključujući korištenje inovativnih instrumenata poput kombiniranja bespovratnih sredstava i zajmova i drugih mehanizama podjele rizika u odabranim sektorima i zemljama te angažman privatnog sektora, vodeći računa o pitanjima održivosti duga i o broju takvih mehanizama te o zahtjevima u pogledu sustavne procjenu učinka u skladu s ciljevima ove Uredbe, posebno smanjenjem siromaštva kao i o posebnim mehanizmima za proračunsku potporu kao što su ugovori o izgradnji države. Svi programi, intervencije te modaliteti suradnje i instrumenti suradnje prilagođavaju se posebnim okolnostima svake partnerske zemlje ili regije, s naglaskom na pristupe koji se temelje na programu, isplatu predviđenih sredstava za pomoć, mobilizaciju privatnih sredstava, uključujući sredstva lokalnog privatnog sektora, univerzalan i nediskriminirajući pristup osnovnim uslugama te na razvoj i korištenje sustava zemlje;
- (e) mobilizaciju domaćih prihoda i jačanje fiskalne politike partnerskih zemalja u svrhu smanjivanja siromaštva i ovisnosti o pomoći;
- (f) poboljšani utjecaj politika i programiranja putem koordinacije, dosljednosti i usklađivanje među donatorima kako bi se stvorila sinergija i izbjeglo preklapanje i udvostručavanje, poboljšala komplementarnost te poduprle inicijative svih donatora i putem koordinacije u partnerskim zemljama i regijama primjenom dogovorenih smjernica i načela najbolje prakse za koordinaciju i djelotvornost pomoći;
- (g) pristupe razvoju koji se temelje na rezultatima, uključujući putem okvira transparentnih rezultata na razini pojedine zemlje te, prema potrebi, zasnovane na međunarodno dogovorenim ciljevima te usporedivim i spojivim pokazateljima poput milenijskih razvojnih ciljeva radi procjene i priopćavanja rezultata, uključujući izlazne podatke, ishode i utjecaj razvojne pomoći.

6. Unija podupire, prema potrebi, provedbu bilateralne, regionalne i multilateralne suradnje i dijaloga te razvojnu dimenziju partnerskih sporazuma i trostrane suradnje. Unija promiče suradnju jug-jug.
7. U svojim aktivnostima razvojne suradnje Unija se prema potrebi oslanja na iskustva reforme i tranzicije država članica i stečena znanja te ih dijeli.
8. Unija traži redovitu razmjenu informacija sa sudionicima partnerstva u skladu s člankom 4. Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a.

GLAVA II.

PROGRAMIRANJE I DODJELA SREDSTAVA

Članak 3.

Opći okvir za dodjelu sredstava

1. Na temelju kriterija utvrđenih u Prilogu IV. člancima 3., 9. i 12.c Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a, Komisija određuje višegodišnju okvirnu dodjelu sredstava za svaku zemlju i regiju AKP-a i za suradnju unutar AKP-a, u financijskim granicama određenim u članku 2. Unutarnjeg sporazuma između predstavnika vlada država članica, koji su se sastali u okviru Vijeća, o financiranju potpore Zajednice unutar višegodišnjeg financijskog okvira za razdoblje od 2008. do 2013. u skladu sa Sporazumom o partnerstvu između država AKP-a i EZ-a i o dodjeljivanju financijske pomoći prekomorskim zemljama i područjima na koja se primjenjuje četvrti dio Ugovora o EZ-u ⁽¹⁾ („Unutarnji sporazum”).
2. Pri određivanju okvirnih nacionalnih dodjela primjenjuju se različiti pristupi kako bi se partnerskim zemljama osigurala posebna, njima prilagođena suradnja koja se temelji na:
 - (a) njihovim potrebama;
 - (b) njihovim sposobnostima stvaranja financijskih sredstava i pristupa financijskim sredstvima te sposobnostima za njihovo iskorištavanje;
 - (c) njihovim preuzetim obvezama i uspješnosti; te
 - (d) potencijalnom utjecaju pomoći Unije.

U postupku dodjele sredstava prednost imaju zemlje kojima je pomoć najviše potrebna, osobito one najmanje razvijene, zemlje s niskim dohotkom i zemlje u krizi, nakon krize te u krhkom i osjetljivom stanju.

Unija će svoju pomoć prilagoditi putem dinamičnih mjera usmjerenima na rezultat i prilagođenih pojedinoj zemlji, kao što je navedeno u članku 7. stavku 2. u skladu sa stanjem zemlje te predanošću i napretkom u pitanjima kao što su dobro upravljanje, ljudska prava, demokracija, vladavina prava i sposobnost provođenja reformi te ispunjavanja zahtjeva i potreba ljudi.

3. Odbor Europskog razvojnog fonda osnovan člankom 8. Unutarnjeg sporazuma („Odbor ERF-a”) provodi razmjenu mišljenja o metodi određivanja višegodišnje okvirne dodjele sredstava iz stavka 1. ovog članka.

Članak 4.

Opći okvir za programiranje

1. Postupak programiranja pomoći zemljama i regijama AKP-a u okviru Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a provodi se u skladu s općim načelima iz Priloga IV. članaka od 1. do 14. tog Sporazuma i članaka 1. i 2. ove Uredbe.

⁽¹⁾ SL L 247, 9.9.2006., str. 32.

2. Programiranje se, osim u slučajevima navedenima u stavku 3., poduzima zajednički s predmetnom partnerskom zemljom ili regijom i sve više se usklađuje sa strategijama partnerske zemlje ili regije za smanjenje siromaštva ili ekvivalentnim strategijama.

Unija i države članice uzajamno se savjetuju u ranoj fazi i tijekom postupka programiranja kako bi promicale usklađenost, komplementarnost i dosljednost svojih aktivnosti suradnje. To savjetovanje može dovesti do zajedničkog programiranja s državama članicama koje su lokalno zastupljene. Zajedničko programiranje trebalo bi se koristiti komparativnim prednostima donatora Unije. Druge države članice pozvane su dati svoj doprinos u cilju jačanja zajedničkog vanjskog djelovanja Unije.

Financijske aktivnosti EIB-a doprinose općim načelima Unije, posebno onima iz članka 21. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) i ciljevima Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a kao što je smanjenje siromaštva uključivim i održivim rastom i gospodarskim, okolišnim i socijalnim razvojem. EIB i Komisija trebali bi prema potrebi težiti povećanju sinergija u postupku programiranja ERF-a. Savjetovanje s EIB-om o pitanjima u njegovom području stručnosti i djelovanjima s ciljem povećanja usklađenosti vanjskog djelovanja Unije provodi se u ranoj fazi.

Također se provode savjetovanja s drugim donatorima i subjektima razvoja, uključujući predstavnike civilnog društva te regionalna i lokalna nadležna tijela.

3. U okolnostima kao što su one navedene u Prilogu IV. članku 3. stavku 3. i članku 4. stavku 5. Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a, Komisija može uspostaviti posebne odredbe za programiranje i provedbu razvojne pomoći samostalno upravljajući sredstvima dodijeljenima državi o kojoj je riječ, u skladu s odgovarajućim politikama Unije.

4. Unija će u načelu usmjeriti svoju bilateralnu pomoć na najviše tri sektora koja treba dogovoriti s partnerskim zemljama.

Članak 5.

Programski dokumenti

1. Strateški dokumenti su dokumenti koje je izradila Unija i dotična partnerska zemlja ili regija radi pružanja dosljednog okvira politike razvojne suradnje u skladu s općom svrhom i područjem primjene, ciljevima i općim načelima Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a te u skladu s načelima utvrđenima u Prilogu IV. člancima 2., 8., i 12.a tog Sporazuma.

Priprema i provedba strateških dokumenata u skladu je s načelima djelotvornosti pomoći: nacionalnom odgovornošću, partnerstvom, koordinacijom, usklađivanjem, ujednačavanjem sa zemljom primateljicom ili regionalnim sustavima, transparentnošću, zajedničkom odgovornošću i usmjerenošću na rezultate kako je navedeno u članku 2. ove Uredbe. Razdoblje programiranja mora se, u načelu, uskladiti sa strateškim ciklusima partnerske zemlje.

2. Uz suglasnost dotične partnerske zemlje ili regije, strateški dokumenti ne traže se za:

- (a) zemlje ili regije koje posjeduju strategiju razvoja u obliku plana razvoja ili sličnog razvojnog dokumenta koji je Komisija prihvatila kao temelj za određeni višegodišnji okvirni program prilikom donošenja potonjeg dokumenta;
- (b) zemlje ili regije za koje je dogovoren zajednički dokument višegodišnjeg programiranja između Unije i država članica;
- (c) zemlje ili regije u kojima već postoji Zajednički okvirni dokument (JFD) koji pruža cjelovit pristup Unije odnosima s partnerskom zemljom ili regijom, uključujući razvojnu politiku Unije;
- (d) regije koje su dogovorile strategiju s Unijom;
- (e) zemlje s kojima Unija namjerava sinkronizirati svoju strategiju s novim nacionalnim ciklusom koji počinje prije 1. siječnja 2017.; u takvim slučajevima višegodišnji okvirni program za prijelazno razdoblje između 2014. i početka novog nacionalnog ciklusa sadržat će odgovor Unije za tu zemlju.

3. Strateški dokumenti ne traže se za zemlje ili regije koje primaju početnu dodjelu iz fondova Unije u skladu s ovom Uredbom, a koja nije veća od 50 milijuna EUR za razdoblje od 2014. do 2020. U takvim slučajevima, višegodišnji okvirni programi sadržat će odgovor Unije za te zemlje ili regije.

Ako opcije navedene u stavcima 2. i 3. nisu prihvatljive partnerskoj zemlji ili regiji, priprema se strateški dokument.

4. Osim u okolnostima iz članka 4. stavka 3., višegodišnji okvirni programi temelje se na dijalogu s partnerskom zemljom ili regijom i sastavljaju se na temelju strateških ili sličnih dokumenata navedenih u ovom članku te su predmet sporazuma s dotičnom zemljom ili regijom.

U svrhu ove Uredbe, zajednički dokument višegodišnjeg programiranja iz stavka 2. točke (b) ovog članka i usklađen s načelima i uvjetima utvrđenima u ovom stavku, uključujući okvirnu dodjelu sredstava, može se u skladu s postupkom određenim u članku 14. smatrati višegodišnjim okvirnim programom u dogovoru s partnerskom zemljom ili regijom.

5. Višegodišnji okvirni programi određuju prioritetne sektore odabrane za financiranje sredstvima Unije, posebne ciljeve, očekivane rezultate, pokazatelje uspješnosti i okvirnu dodjelu financijskih sredstava, sveukupno i po prioritetnim područjima. U njima se također objašnjava kako će predloženi programi doprinijeti cjelokupnoj strategiji zemlje navedenoj u ovom članku te kako će doprinijeti provedbi Plana za promjenu.

U skladu s načelima učinkovitosti pomoći, strategija o suradnji unutar AKP-a izbjegava fragmentaciju i osigurava komplementarnost i stvarnu dodanu vrijednost programima zemalja i regionalnim programima.

6. Osim programskih dokumenata za zemlje i regije, Komisija i AKP preko tajništva AKP-a zajednički sastavljaju strateški dokument o suradnji unutar AKP-a i pripadajući višegodišnji okvirni program, u skladu s načelima uspostavljenima u Prilogu IV. člancima od 12. do 14. Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a.

7. Posebne odredbe iz članka 4. stavka 3. mogu biti u obliku posebnih programa potpore, uzimajući u obzir posebne okolnosti iz članka 6. stavka 1.

Članak 6.

Programiranje za zemlje i regije u krizi, postkriznom ili nestabilnom stanju

1. Pri sastavljanju programskih dokumenata za zemlje i regije u krizi, postkriznom ili nestabilnom stanju ili sklone prirodnim katastrofama, u obzir se uzima ranjivost, posebne potrebe i okolnosti stanovništva, zemalja ili regija o kojima je riječ.

Unija ostaje u cijelosti predana provođenju Novog dogovora za angažman u nestabilnim državama i njegovih načela, uključujući usredotočenjem na pet ciljeva za mir i izgradnju države, osiguravanjem lokalne odgovornosti i detaljnim usklađivanjem s nacionalnim planovima razvijanima kao dio provedbe Novog dogovora.

Odgovarajuća pažnja pridat će se sprečavanju i rješavanju sukoba, izgradnji države i uspostavi mira, mjerama pomirenja i obnove nakon sukoba usmjeravanjem posebno na uključivu i zakonitu politiku, sigurnost, pravdu, gospodarske temelje i izgradnjom kapaciteta za odgovorno i pravedno pružanje usluga. Posebna pažnja pridat će se ulozi žena i perspektivi djece u tim procesima.

Kada su partnerske zemlje ili regije izravno uključene u krizu, postkrizno ili nestabilno stanje, ili su njima zahvaćene, poseban naglasak stavlja se na jaču koordinaciju potpore, oporavka i razvoja svih relevantnih subjekata, uključujući političke inicijative, kako bi se pomogao prijelaz iz izvanredne situacije u fazu razvoja. Programiranjem se za nestabilne zemlje i regije ili one koje redovito podliježu prirodnim katastrofama osigurava njihova spremnost za katastrofu i prevencija te upravljanje posljedicama tih katastrofa, te rješava osjetljivost na šokove i jača otpornost.

2. Za zemlje ili regije koje proživljavaju krizu, postkrizna ili nestabilna stanja može se provesti *ad hoc* preispitivanje njihove strategije suradnje. Nakon takvih preispitivanja može se predložiti posebna i prilagođena strategija kako bi se osigurao prijelaz prema dugoročnoj suradnji i razvoju, promičući bolju koordinaciju i prijelaz između humanitarnih i razvojnih instrumenata politike.

Članak 7.

Odobrovanje i izmjena programskih dokumenata

1. Programski dokumenti i u njima navedene okvirne dodjele odobrava Komisija u skladu s postupcima određenim u članku 14.

Istodobno s dostavom programskih dokumenata Odboru ERF-a, Komisija ih također dostavlja za informaciju Zajedničkoj parlamentarnoj skupštini, u potpunosti poštujući postupak odlučivanja u skladu s glavom IV. ove Uredbe.

Programske dokumente naknadno potvrđuje dotična država ili regija AKP-a kako je navedeno u Prilogu IV. Sporazumu o partnerstvu između AKP-a i EU-a. Zemlje ili regije bez potpisanog programskog dokumenta ostaju prihvatljive za financiranje pod uvjetima utvrđenima u članku 4. stavku 3. ove Uredbe.

2. Strateški dokumenti i višegodišnji okvirni programi, uključujući u njima navedene okvirne dodjele, mogu se prilagoditi uzimajući u obzir preispitivanja kako su predviđena u Prilogu IV. člancima 5., 11. i 14. Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a.

U skladu s odredbama članka 2. stavka 4. i članka 3. stavka 2. ove Uredbe i oslanjajući se na prethodni ERF i druga iskustva stečena u vezi s poticajima, uključujući i pouke izvučene u vezi s tim, okvirne dodjele za pojedinačne zemlje mogu se nadopuniti, između ostalog, mehanizmom koji se temelji na uspješnosti. U tom pogledu, potvrđujući posebno postupanje s nestabilnim i osjetljivim državama kako bi se osiguralo da se njihove posebne potrebe primjereno uzimaju u obzir, sredstva, ako je moguće do visine tranše za poticanje upravljanja u skladu s 10. ERF-om, moraju biti dostupna kako bi se pružili poticaji za reforme usmjerene na rezultate u skladu s Planom za promjenu te za ispunjavanje obveza utvrđenih u Sporazumu o partnerstvu između AKP-a i EU-a. Odbor ERF-a, u skladu s člankom 14. stavkom 2. ove Uredbe, provodi razmjenu mišljenja o mehanizmu koji se temelji na uspješnosti.

3. Postupak određen u članku 14. primjenjuje se i na značajne izmjene koje imaju učinak bitne izmjene strategije, programskih dokumenata i/ili programibilne dodjele sredstava. Dotična država ili regija AKP-a prema potrebi naknadno prihvaća odgovarajuće dopune programskim dokumentima.

4. Na temelju valjano opravdanih razloga hitnosti, kao što su krize ili izravne prijetnje demokraciji, vladavini prava, ljudskim pravima ili temeljnim slobodama, uključujući i slučajeve navedene u članku 6. stavku 2., moguće je primijeniti postupak iz članka 14. stavka 4. radi izmjene programskih dokumenata iz članka 5.

GLAVA III.

PROVEDBA

Članak 8.

Opći okvir za provedbu

Provedba pomoći zemljama i regijama AKP-a kojom upravljaju Komisija i EIB u skladu sa Sporazumom o partnerstvu između AKP-a i EU-a provodi se u skladu s Financijskom uredbom iz članka 10. stavka 2. Unutarnjeg sporazuma (Financijska uredba ERF-a).

Članak 9.

Usvajanje programa djelovanja, pojedinačnih mjera i posebnih mjera

1. Komisija usvaja godišnje programe djelovanja na temelju okvirnih programskih dokumenata iz članka 5.

U slučaju ponavljajućih djelovanja, ona može usvojiti i višegodišnje programe djelovanja za razdoblje do tri godine.

Ako je potrebno i opravdano, djelovanje može biti usvojeno kao pojedinačna mjera prije ili poslije usvajanja godišnjih ili višegodišnjih programa djelovanja.

2. Programe djelovanja i pojedinačne mjere sastavlja Komisija s partnerskom zemljom ili regijom, uključujući države članice koje su lokalno zastupljene i prema potrebi u koordinaciji s ostalim donatorima, posebno u slučajevima zajedničkog programiranja, te EIB-om. Države članice koje nisu lokalno zastupljene bit će obaviještene o aktivnostima u tom području.

Programi djelovanja sadrže poseban opis svake predviđene aktivnosti. U tom se opisu navode ciljevi koji se žele postići, očekivani rezultati i glavne aktivnosti.

U opisu se utvrđuju očekivani rezultati s obzirom na izlazne podatke, ishode i učinke, s kvantificiranim i kvalificiranim ciljevima, te pružaju objašnjenja o vezama između svakog, kao i s ciljevima postavljenima u višegodišnjem okvirnom programu. Izlazni podaci i ishodi u načelu imaju posebne, mjerljive i realne pokazatelje, s osnovnim postavkama i vremenski ograničenim referentnim vrijednostima, usklađeni su s izlaznim podacima partnerske zemlje ili regije i referentnim vrijednostima u najvećoj mogućoj mjeri. Gdje je to važno, provodi se analiza troškova i koristi.

U opisu se navode rizici, prema potrebi s prijedlozima za njihovo smanjenje, analiza okolnosti i ključnih dionika u konkretnom sektoru, metode provedbe, proračun i okvirni raspored te, u slučaju proračunske potpore, kriteriji za isplatu, uključujući moguće promjenjive tranše. U njemu se također određuju sve povezane mjere potpore i dogovori za praćenje, reviziju i ocjenjivanje.

Prema potrebi u opisu se navodi komplementarnost s postojećim ili planiranim aktivnostima EIB-a u partnerskoj zemlji ili regiji.

3. U slučajevima iz članka 4. stavka 3. i u slučajevima nepredviđenih i valjano utemeljenih potreba ili izvanrednih okolnosti, Komisija može usvojiti posebne mjere, uključujući mjere radi olakšanja prijelaza s pomoći u nuždi na dugoročne razvojne aktivnosti ili mjere kako bi se ljude bolje pripremio na suočavanje s opetovanim krizama.

4. Programe djelovanja i pojedinačne mjere navedene u stavku 1. za koje financijska pomoć Unije premašuje 5 milijuna EUR te posebne mjere za koje financijska pomoć Unije premašuje 10 milijuna EUR usvaja Komisija u skladu s postupkom određenim u članku 14. ove Uredbe. Taj postupak nije potreban za programe djelovanja i mjere ispod tih pragova te za njihove neznatne izmjene. Neznatne su izmjene tehnička usklađenja poput produžetka razdoblja provedbe, preraspodjele sredstava unutar predviđenog proračuna te povećanje ili smanjenje proračuna za manje od 20 % od početnog proračuna, ali ne prelazeći 10 milijuna EUR, pod uvjetom da te izmjene ne utječu znatno na ciljeve početnog programa djelovanja ili mjere. U tom slučaju programe djelovanja i mjere te njihove neznatne izmjene usvaja Komisija koja o tome obavješćuje Odbor ERF-a u roku od mjesec dana od njihova donošenja.

Svaka država članica može zahtijevati povlačenje projekta ili programa iz programa djelovanja podnesenog Odboru ERF-a u skladu s postupkom iz članka 14. ove Uredbe. Ako takav zahtjev podrži blokirajuća manjina država članica kako je utvrđeno u članku 8. stavku 3. u vezi s člankom 8. stavkom 2. Unutarnjeg sporazuma, program djelovanja Komisija

usvaja bez dotičnog projekta ili programa. Osim ako Komisija, u skladu s mišljenjima država članica u Odboru ERF-a, ne želi nastaviti s povučenim projektom ili programom, on se u kasnijem razdoblju ponovno podnosi Odboru ERF-a izvan programa djelovanja u obliku pojedinačne mjere koju potom usvaja Komisija u skladu s postupkom utvrđenim u članku 14. ove Uredbe.

Na temelju valjano opravdanih razloga hitnosti poput krize, prirodne katastrofe ili one uzrokovane ljudskim djelovanjem ili izravne prijetnje demokraciji, vladavini prava, ljudskim pravima ili temeljnim slobodama, Komisija može usvojiti pojedinačne ili posebne mjere ili izmjene postojećih programa djelovanja i mjera u skladu s postupkom iz članka 14. stavka 4. ove Uredbe.

5. Komisija usvaja posebne programe djelovanja za rashode potpore iz članka 6. Unutarnjeg sporazuma u skladu s postupkom određenim u članku 14. ove Uredbe. Sve promjene programa djelovanja za rashode potpore usvajaju se u skladu s istim postupkom.

6. Odgovarajuća analiza s aspekta okoliša, uključujući s obzirom na klimatske promjene, biološku raznolikost i povezane društvene učinke, poduzima se na razini projekta, prema potrebi uključujući procjenu utjecaja na okoliš (EIA) za ekološki osjetljive projekte, posebno ako postoji vjerojatnost da imaju značajne nepovoljne učinke na okoliš i/ili društvo koji su osjetljivi, raznoliki ili nezabilježeni. Taj se pregled odvija u skladu s međunarodno priznatim praksama. Gdje je to važno, pri provedbi sektorskih programa koristi se strateška procjena utjecaja na okoliš (SEA). Zainteresiranim dionicima osigurano je uključivanje u procjene utjecaja na okoliš te javni pristup rezultatima.

Članak 10.

Dodatni doprinosi država članica

1. Države članice mogu na vlastitu inicijativu osigurati Komisiji ili EIB-u dobrovoljne doprinose u skladu s člankom 1. stavkom 9. Unutarnjeg sporazuma kako bi doprinijele postizanju ciljeva Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a izvan okvira zajedničkog sufinanciranja. Ti doprinosi ne utječu na sveukupnu dodjelu sredstava iz ERF-a. Oni se smatraju redovitim doprinosima država članica iz članka 1. stavka 2. Unutarnjeg sporazuma osim u slučaju odredaba članka 6. i 7. Unutarnjeg sporazuma za koje se mogu odrediti posebni dogovori u bilateralnom sporazumu o doprinosima.

2. Namjenska raspodjela provodi se samo u valjano utemeljenim okolnostima, na primjer u odgovoru na izvanredne prilike iz članka 4. stavka 3. U tom slučaju dobrovoljni doprinosi povjereni Komisiji tretiraju se kao namjenski prihodi u skladu s Financijskom uredbom ERF-a.

3. Dodatna sredstva uključuju se u postupak programiranja i revizije te u godišnje programe djelovanja, u pojedinačne mjere i u posebne mjere iz ove Uredbe te odražavaju vlastitu odgovornost partnerske zemlje ili regije.

4. Svaku nastalu promjenu u programima djelovanja, pojedinačnim mjerama ili posebnim mjerama usvaja Komisija u skladu s člankom 9.

5. Države članice koje povjeravaju Komisiji ili EIB-u dodatne dobrovoljne doprinose kako bi doprinijela postizanju ciljeva Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a unaprijed obavješćuju Vijeće i Odbor ERF-a, ili Odbor investicijskog instrumenta, o tim doprinosima.

Članak 11.

Porezi, pristojbe i davanja

Pomoć Unije ne uzrokuje niti pokreće naplatu posebnih poreza, pristojbi ili davanja.

Ne dovodeći u pitanje Prilog IV. članak 31. Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a, takvi porezi, pristojbe i davanja mogu biti prihvatljivi pod uvjetima određenima u Financijskoj uredbi ERF-a iz članka 10. stavka 2. Unutarnjeg sporazuma.

Članak 12.

Zaštita financijskih interesa Unije

1. Komisija poduzima odgovarajuće mjere i osigurava da su, pri provedbi djelovanja financiranih u okviru ove Uredbe, financijski interesi Unije zaštićeni primjenom preventivnih mjera protiv prijave, korupcije i bilo koje druge nezakonite aktivnosti učinkovitim provjerama te, ako se otkriju nepravilnosti, naplatom, ili prema potrebi, povratom iznosa koji su pogrešno isplaćeni i, po potrebi, učinkovitim, razmjernim i odvrćajućim administrativnim i financijskim kaznama.
2. Komisija ili njezini predstavnici te Revizorski sud imaju ovlasti revizije ili, u slučaju međunarodnih organizacija, ovlasti provjere u skladu sa sporazumima koje su s njima sklopili, i provjeru, na temelju dokumenata i terenskih provjera, nad svim korisnicima bespovratnih sredstava, svim ugovarateljima i podugovarateljima koji su primili financijska sredstva Unije na temelju ove Uredbe.
3. Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) može provoditi istrage, uključujući provjere i inspekcije na terenu, u skladu s odredbama i postupcima utvrđenima u Uredbi (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ te Uredbom Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 ⁽²⁾ radi utvrđivanja je li došlo do prijave, korupcije ili bilo koje druge nezakonite aktivnosti koja utječe na financijske interese Unije u vezi sa sporazumom o bespovratnim sredstvima, odlukom o bespovratnim sredstvima ili ugovorom financiranim u okviru ove Uredbe.
4. Ne dovodeći u pitanje stavke 1., 2. i 3., sporazumi o suradnji s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama, ugovori, sporazumi o bespovratnim sredstvima te odluke o bespovratnim sredstvima koji proizlaze iz provedbe ove Uredbe sadrže odredbe kojima se izričito ovlašćuju Komisija, Revizorski sud i OLAF za provedbu takvih revizija, provjera i inspekcija na terenu u skladu s njihovim nadležnostima.

Članak 13.

Pravila o nacionalnosti i podrijetlu za javnu nabavu, bespovratna sredstva i druge postupke dodjele

Pravila o nacionalnosti i podrijetlu za javnu nabavu, bespovratna sredstva i druge postupke dodjele određena su u Prilogu IV. članku 20. Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a.

GLAVA IV.

POSTUPCI ODLUČIVANJA

Članak 14.

Odgovornosti Odbora ERF-a

1. Odbor ERF-a daje svoje mišljenje u skladu s postupkom određenim u stavcima 3. i 4. ovog članka.

Promatrač EIB-a sudjeluje u radu Odbora ERF-a u pogledu pitanja koja se odnose na EIB.

2. Zadaće Odbora ERF-a obuhvaćaju odgovornosti utvrđene u glavama II. i III. ove Uredbe:
 - (a) programiranje pomoći Unije u okviru ERF-a i preispitivanje programiranja posebno u odnosu na nacionalne i regionalne strategije te strategije unutar AKP-a;
 - (b) praćenje provedbe i procjene pomoći Unije, između ostaloga s obzirom na učinak pomoći na smanjenje siromaštva, sektorske aspekte, međusektorske probleme, funkcioniranje koordinacije na terenu s državama članicama i drugim donatorima te napredak u načelima učinkovitosti pomoći iz članka 2.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL L 248, 18.9.2013., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevara i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 15.11.1996., str. 2.).

Za programe proračunskih potpora o kojima je Odbor ERF-a izrazio pozitivno mišljenje, ali koji su obustavljeni tijekom provedbe, Komisija unaprijed izvješćuje Odbor o obustavi i naknadnoj odluci o nastavku isplata.

Svaka država članica može u svakom trenutku zatražiti Komisiju da osigura Odboru ERF-a informacije i razmjenu mišljenja o pitanjima povezanim sa zadaćama iz ovog stavka. Takva razmjena mišljenja može dovesti do sastavljanja preporuka država članica, koje Komisija uzima u obzir.

3. Kada je zatraženo mišljenje Odbora ERF-a, predstavnik Komisije Odboru ERF-a dostavlja nacrt mjera koje treba poduzeti u rokovima određenima u Odluci Vijeća o pravilima i postupcima Odbora ERF-a iz članka 8. stavka 5. Unutarnjeg sporazuma. Odbor ERF-a donosi mišljenje u roku koji predsjednik može utvrditi u skladu sa žurnošću predmeta koji ne smije biti dulji od 30 dana. EIB sudjeluje u razmjeni mišljenja. Mišljenje se usvaja kvalificiranom većinom određenom u članku 8. stavku 3. Unutarnjeg sporazuma na temelju glasova država članica ponderiranih na način određen u članku 8. stavku 2. Unutarnjeg sporazuma.

Kada Odbor ERF-a usvoji mišljenje, Komisija usvaja mjere koje se primjenjuju bez odlaganja.

Međutim, ako te mjere nisu u skladu s mišljenjem Odbora ERF-a, Komisija o tim mjerama odmah obavješćuje Vijeće. U takvom slučaju, Komisija odgađa primjenu mjera za razdoblje koje u načelu ne prelazi 30 dana od dana obavijesti, ali koje se može produljiti za razdoblje do 30 dana u iznimnim prilikama. Vijeće tijekom tog razdoblja može kvalificiranom većinom kao Odbor ERF-a donijeti drukčiju odluku.

4. Na temelju valjano opravdanih razloga hitnosti kao što je navedeno u članku 7. stavku 4. i članku 9. stavku 4., Komisija usvaja mjere koje primjenjuje odmah, bez prethodnog podnošenja Odboru ERF-a, a one ostaju na snazi za vrijeme trajanja usvojenog ili izmijenjenog dokumenta, programa djelovanja ili mjere.

Najkasnije 14 dana nakon njihova usvajanja predsjednik podnosi mjere Odboru ERF-a kako bi dobio njegovo mišljenje.

U slučaju da Odbor ERF-a dostavi negativno mišljenje iz stavka 3. ovoga članka, Komisija odmah stavlja izvan snage mjere usvojene u skladu s prvim podstavkom ovog stavka.

Članak 15.

Instrument mirovne pomoći za Afriku

U okvirnim programima unutar AKP-a namjenski se raspoređuje financiranje za Instrument mirovne pomoći za Afriku. To financiranje može se nadopuniti regionalnim okvirnim programima. Poseban postupak primjenjuje se kako slijedi:

- (a) na zahtjev Afričke unije, potvrđen od Odbora veleposlanika država AKP-a, Komisija priprema višegodišnje programe djelovanja u kojima se određuju ciljevi koje treba ispuniti, područje primjene i priroda mogućih intervencija te provedbeni dogovori; dogovoreni format za izvješćivanje utvrđuje se na interventnoj razini. U prilogu svakog programa djelovanja opisuju se posebni postupci za odlučivanje za svaku moguću vrstu intervencije u skladu s njezinom prirodom, veličinom i žurnošću;
- (b) o programima djelovanja, uključujući prilog iz točke (a), i svim njihovim izmjenama raspravljaju relevantne pripremne radne skupine Vijeća i Politički i sigurnosni odbor te ih odobrava Coreper kvalificiranom većinom kako je utvrđeno u članku 8. stavku 3. Unutarnjeg sporazuma prije nego ih usvoji Komisija;
- (c) programi djelovanja, isključujući prilog iz točke (a), temelj su financijskog sporazuma koji trebaju sklopiti Komisija i Afrička unija;

- (d) svaka intervencija koju treba provesti na temelju sporazuma o financiranju podložna je prethodnom odobrenju Političkog i sigurnosnog odbora; relevantne pripremne radne skupine Vijeća pravodobno se obavješćuju ili se, barem kada se trebaju financirati nova djelovanja za podršku miru, a prije njihova dostavljanja Političkom i sigurnosnom odboru, s njima savjetuje u skladu s posebnim postupcima odlučivanja iz točke (a) kako bi se osiguralo da se, uz vojnu i sigurnosnu dimenziju, u obzir uzmu razvojni i financijski aspekti predviđenih mjera. Ne dovodeći u pitanje financiranje djelovanja za podršku miru, posebna se pozornost daje aktivnostima koje su priznate kao ODA;
- (e) Komisija jednom godišnje na zahtjev Vijeća ili Odbora ERF-a sastavlja izvješće o radu u pogledu uporabe sredstava radi informiranja Vijeća i Odbora ERF-a, praveći razliku između preuzetih obveza i isplata ODA-e i onih izvan ODA-e.

Na kraju prvog višegodišnjeg programa djelovanja, Unija i države članice preispitat će rezultate i postupke Instrumenta mirovne pomoći za Afriku i raspraviti će o mogućnostima u pogledu budućeg financiranja. U tom kontekstu te kako bi Instrument mirovne pomoći za Afriku postavila na čvršće temelje, Unija i njezine države članice održat će rasprave o pitanju financiranja djelovanja za podršku miru, uključujući ona koja se financiraju iz ERF-a, te o pitanju održive potpore Unije nakon 2020. operacijama za podršku miru koje predvodi Afrika. Uz to, Komisija će provesti procjenu Instrumenta najkasnije do 2018.

Članak 16.

Odbor investicijskog instrumenta

1. Odbor investicijskog instrumenta osnovan pod pokroviteljstvom EIB-a u skladu s člankom 9. Unutarnjeg sporazuma (Odbor IF-a) čine predstavnici država članica i predstavnik Komisije. Promatrač iz Glavnog tajništva Vijeća i promatrač iz Europske službe za vanjsko djelovanje pozvani su sudjelovati. Svaka država članica, kao i Komisija, imenuje po jednog predstavnika i jednog zamjenika. S ciljem održavanja kontinuiteta, predsjednika Odbora IF-a biraju članovi Odbora IF-a između sebe na razdoblje od dvije godine. EIB Odboru osigurava usluge tajništva i potpore. Glasuju isključivo članovi Odbora IF-a koje su odredile države članice ili njihovi zamjenici.

Vijeće jednoglasno donosi poslovnik Odbora IF-a na temelju prijedloga koji sastavlja EIB nakon savjetovanja s Komisijom.

Odbor IF-a odlučuje kvalificiranom većinom. Glasovi se ponderiraju kako je utvrđeno u članku 8. Unutarnjeg sporazuma.

Odbor IF-a sastaje se najmanje četiri puta godišnje. Dodatni sastanci mogu se sazvati na zahtjev EIB-a ili članova Odbora IF-a, kako je određeno u njegovu poslovniku. Pored toga, Odbor IF-a može dati mišljenje pisanim postupkom u skladu s poslovnikom.

2. Odbor IF-a odobrava:

- (a) operativne smjernice o provedbi investicijskog instrumenta (IF);
- (b) investicijske strategije i poslovne planove IF-a, uključujući pokazatelje uspješnosti, na temelju ciljeva Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a i općih načela razvojne politike Unije;
- (c) godišnja izvješća IF-a;
- (d) svaki dokument opće politike, uključujući izvješća o procjeni, u vezi s IF-om.

3. Odbor IF-a daje mišljenje o:

- (a) prijedlozima za dodjelu kamatne subvencije na temelju članka 2. stavka 7. i članka 4. stavka 2. točke (b) Priloga II. Sporazumu o partnerstvu između AKP-a i EU-a. U tim slučajevima, Odbor IF-a također donosi mišljenje o uporabi takvih kamatnih subvencija;
- (b) prijedlozima za ulaganje IF-a za svaki projekt u pogledu kojeg je Komisija dala negativno mišljenje;

- (c) drugim prijedlozima koji se odnose na IF, a koji se temelje na općim načelima određenima u operativnim smjernicama IF-a;
- (d) prijedlozima koji se odnose na izradu EIB-ova okvira za mjerenje rezultata ako je taj okvir primjenjiv na aktivnosti na temelju Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a.

Kako bi se pojednostavio postupak odobrenja za male aktivnosti, Odbor IF-a može dati povoljno mišljenje o prijedlozima EIB-a za globalnu dodjelu (kamatne subvencije, tehnička pomoć) ili za globalno odobrenje (pozajmice, kapital), koje potom EIB bez daljnjeg mišljenja Odbora IF-a i/ili Komisije može dalje dodijeliti pojedinim projektima u skladu s kriterijima određenim u globalnoj dodjeli ili odobrenju, uključujući najveću daljnu dodjelu po projektu.

Pored toga, upravljačka tijela EIB-a mogu s vremena na vrijeme tražiti da Odbor IF-a dostavi mišljenje o svim financijskim prijedlozima ili o određenim kategorijama financijskih prijedloga.

- 4. EIB dostavlja Odboru IF-a sve predmete koji zahtijevaju odobrenje ili mišljenje Odbora IF-a, kako je predviđeno u stavcima 2. i 3. Svi prijedlozi dostavljeni Odboru IF-a na mišljenje daju se u skladu s relevantnim kriterijima i načelima određenim u operativnim smjernicama IF-a.
- 5. EIB blisko surađuje s Komisijom i prema potrebi usklađuje svoje aktivnosti s drugim donatorima. EIB osobito:
 - (a) priprema ili revidira zajednički s Komisijom operativne smjernice IF-a iz stavka 2. točke (a). EIB se smatra odgovornim za usklađivanje sa smjernicama i osigurava usklađenost projekata koje podupire s međunarodnim socijalnim i okolišnim standardima te njihovu koherentnost s ciljevima Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a, s općim načelima razvojne politike Unije i s odnosnim nacionalnim i regionalnim strategijama suradnje;
 - (b) traži mišljenje Komisije pri pripremi investicijskih strategija, poslovnih planova i dokumenata opće politike;
 - (c) obavještava Komisiju o projektima kojima upravlja u skladu s člankom 18. stavkom 1. U fazi procjene projekta EIB zahtijeva mišljenje Komisije o njegovoj usklađenosti s relevantnom nacionalnom strategijom za suradnju ili regionalnom strategijom za suradnju ili, ovisno o slučaju, s općim ciljevima IF-a;
 - (d) uz iznimku kamatnih subvencija koje pripadaju globalnoj dodjeli iz stavka 3. točke (a), traži suglasnost Komisije u fazi procjene projekta o svim prijedlozima dostavljenima Odboru IF-a za kamatne subvencije u pogledu njihove usklađenosti s člankom 2. stavkom 7. i člankom 4. stavkom 2. Priloga II. Sporazumu o partnerstvu između AKP-a i EU-a te s kriterijima određenim u operativnim smjernicama IF-a.

Ako Komisija u roku od tri tjedna od podnošenja prijedloga ne dostavi negativno mišljenje o tom prijedlogu, smatra se da je dala povoljno mišljenje ili da je suglasna s prijedlogom. U vezi s mišljenjima za financijske projekte ili projekte javnoga sektora i suglasnosti za kamatne subvencije, Komisija može tražiti da joj se konačni projektni prijedlog dostavi na mišljenje ili odobrenje dva tjedna prije dostave Odboru IF-a.

- 6. EIB ne nastavlja ni sa kojim djelovanjem iz stavka 3. točaka (a), (b) i (c) ako Odbor IF-a nije dao povoljno mišljenje.

Nakon dobivanja povoljnog mišljenja Odbora IF-a, EIB odlučuje o prijedlogu u skladu sa svojim procedurama. Posebno može odlučiti ne nastaviti s prijedlogom. EIB periodično obavještava Odbor IF-a i Komisiju o slučajevima nenastavljanja s prijedlogom.

Za zajmove iz vlastitih sredstava i za ulaganja IF-a za koje nije potrebno mišljenje Odbora IF-a, EIB odlučuje o prijedlogu u skladu s vlastitim postupcima, a u slučaju IF-a u skladu s operativnim smjernicama IF-a i investicijskim strategijama koje je odobrio Odbor IF-a.

Neovisno o negativnom mišljenju Odbora IF-a o prijedlogu za dodjelu kamatne subvencije, EIB može odobriti dotični zajam bez povlastice kamatne subvencije. EIB periodično obavješćuje Odbor IF-a i Komisiju o svim slučajevima u kojima je na taj način odlučio odobriti zajam.

EIB, podložno uvjetima određenim u operativnim smjernicama IF-a i pod uvjetom da bitni cilj dotičnog zajma ili ulaganja IF-a ostane nepromijenjen, može odlučiti izmijeniti uvjete za zajam IF-a ili ulaganje o kojem je Odbor IF-a dao povoljno mišljenje u skladu sa stavkom 3. ili bilo koji zajam za koji je Odbor IF-a dao povoljno mišljenje u vezi s kamatnim subvencijama. EIB posebno može odlučiti povećati iznos zajma ili ulaganja IF-a za do 20 %.

Takvo povećanje za projekte s kamatnim subvencijama iz Priloga II. članka 2. stavka 7. Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a može rezultirati razmjernim povećanjem vrijednosti kamatne subvencije. EIB periodično obavješćuje Odbor IF-a i Komisiju o svim slučajevima takvog djelovanja. Ako je za projekte na temelju Priloga II. članka 2. stavka 7. Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a zatraženo povećanje vrijednosti subvencije, Odbor IF-a mora dostaviti mišljenje prije daljnjeg djelovanja EIB-a.

7. EIB upravlja ulaganjima IF-a i svim sredstvima na računu IF-a u skladu s ciljevima Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a. EIB posebno može sudjelovati u upravljačkim i nadzornim tijelima pravnih osoba u koje je uložen IF te se u skladu s operativnim smjernicama IF-a može nagoditi, može ukinuti ili izmijeniti prava na temelju IF-a.

GLAVA V.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 17.

Sudjelovanje treće zemlje ili regije

Kako bi se osigurala koherentnost i učinkovitost pomoći Unije, Komisija može odlučiti da su zemlje u razvoju koje ne pripadaju AKP-u i regionalna integracijska tijela u kojima sudjeluje AKP koja promiču regionalnu suradnju i integraciju, a koji su prihvatljivi za pomoć Unije u okviru ostalih finansijskih instrumenata Unije za vanjsko djelovanje, prihvatljivi za sredstva iz članka 1. stavka 2. točke (a) podtočke i. Unutarnjeg sporazuma, u slučaju da je dotični projekt ili program regionalne ili prekogranične prirode i usklađen s Prilogom IV. člankom 6. Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a. Prekomorske zemlje i područja koji ostvaruju pravo na pomoć Unije na temelju Odluke Vijeća 2013/755/EU ⁽¹⁾ te najudaljenije regije Unije mogu također sudjelovati u projektima ili programima regionalne suradnje; financiranje kojim se omogućuje sudjelovanje tih područja ili najudaljenijih regija nadopunjuje sredstva iz članka 1. stavka 2. točke (a) podtočke i. Unutarnjeg sporazuma. Cilj jače suradnje među državama članicama, najudaljenijim regijama Unije, prekomorskim zemljama i područjima i državama AKP-a treba biti uzet u obzir i, po potrebi, trebaju se uspostaviti koordinacijski mehanizmi. Osiguravanje takvih sredstava i vrsta financiranja iz Uredbe Vijeća (EZ) br. 215/2008 ⁽²⁾ može se odrediti u strateškim dokumentima, višegodišnjim okvirnim programima te u programima djelovanja i mjerama iz članka 9. ove Uredbe.

Članak 18.

Praćenje, izvješćivanje i procjena pomoći ERF-a

1. Komisija i EIB redovito prate svoja financirana djelovanja i mjere te provjeravaju napredak prema postizanju očekivanih rezultata. Komisija također provodi procjenu učinka i učinkovitosti svojih sektorskih politika i djelovanja te učinkovitosti programiranja, prema potrebi putem neovisnih vanjskih procjena. Uzimaju se u obzir preporuke Vijeće za provedbu neovisnih vanjskih procjena. Procjene se trebaju temeljiti na načelima dobre prakse OECD-DAC-a, te se njima nastoji utvrditi jesu li posebni ciljevi ostvareni, uzimajući u obzir ravnopravnost spolova, te oblikovati preporuke i osigurati dokaze kako bi se olakšalo učenje radi poboljšanja budućih aktivnosti. Te se procjene provode na temelju prethodno definiranih, jasnih, transparentnih i, prema potrebi, mjerljivih i posebnih pokazatelja po državama.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća 2013/755/EU od 25. studenoga 2013. o pridruživanju prekomorskih zemalja i područja Europskoj uniji (Odluka o prekomorskom pridruživanju) (SL L 344, 19.12.2013., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 215/2008 od 18. veljače 2008. o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na Deseti Europski razvojni fond (SL L 78, 19.3.2008., str. 1.).

EIB periodično obavješćuje Komisiju i države članice o provedbi projekata financiranih iz sredstava ERF-a kojima upravlja, slijedeći postupke određene u operativnim smjernicama IF-a.

2. Komisija u informativne svrhe šalje svoja izvješća o procjeni, zajedno s odgovorom službi na glavne preporuke, državama članicama putem Odbora ERF-a te EIB-u na znanje. Na zahtjev države članice u Odboru ERF-a može se raspravljati o svim procjenama, uključujući preporuke i daljnja postupanja. U tim će slučajevima Komisija nakon godinu dana izvijestiti Odbor ERF-a o provedbi dogovorenih daljnjih postupanja. Rezultati se zatim ponovno uvrštavaju u planiranje programa i dodjelu sredstava.

3. Komisija u prikladnoj mjeri uključuje sve relevantne dionike u fazu procjene pomoći Unije predviđene ovom Uredbom te prema potrebi može nastojati provesti zajedničke procjene u suradnji s državama članicama, drugim donatorima i razvojnim partnerima.

4. Komisija ispituje napredak u provedbi ERF-a, uključujući višegodišnje okvirne programe, a počevši od 2016. Vijeću dostavlja godišnje izvješće o provedbi. Izvješće uključuje analizu ključnih izlaznih podataka i ishoda te, po mogućnosti, doprinos financijske pomoći Unije učincima. U tu svrhu izradit će se okvir rezultata. To izvješće šalje se i Europskom parlamentu, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru te Odboru regija.

5. Godišnje izvješće također sadrži informacije koje se odnose na prethodnu godinu o financiranim mjerama, rezultatima praćenja i procjene, ulozi relevantnih razvojnih partnera te o izvršenju obveza i odobrenih sredstava za plaćanje podijeljenih prema zemlji, regiji i sektoru suradnje. Ono također sadrži kvalitativnu analizu prvotno predviđenih i ostvarenih rezultata, između ostalog na temelju podataka iz sustava praćenja, te naknadno praćenje stečenih iskustava.

6. U izvješću se upotrebljavaju, koliko je to moguće, konkretni i mjerljivi pokazatelji njezine uloge pri postizanju ciljeva Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a. Izvješće također odražava glavna stečena iskustva i daljnja postupanja na temelju preporuka procjene iz prethodnih godina. Izvješće također procjenjuje, kada je to moguće i važno, poštovanje načela učinkovitosti pomoći, uključujući inovativne financijske instrumente.

7. Unija i države članice provode, najkasnije do kraja 2018., pregled uspješnosti, ocjenjujući do kojeg su stupnja ostvarene obveze i isplate te rezultate i učinak osigurane pomoći na temelju izlaznih podataka, ishoda i pokazatelja učinka kojima se mjeri učinkovitost uporabe sredstava kao i učinkovitost ERF-a. Taj pregled također obuhvaća doprinos financiranih mjera ostvarenju ciljeva Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a te prioritetima Unije kako su navedeni u Planu za promjenu. Pregled se poduzima na temelju prijedloga Komisije.

8. EIB Odboru IF-a osigurava informacije o napretku u postizanju ciljeva IF-a. U skladu s Prilogom II. člankom 6.b Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a, sveukupna uspješnost IF-a podliježe zajedničkom srednjoročnom i završnom preispitivanju ERF-a. Srednjoročno preispitivanje provodi neovisni vanjski stručnjak u suradnji s EIB-om i ono se dostavlja na raspolaganje Odboru IF-a.

Članak 19.

Rashodi djelovanja u vezi s klimom i bioraznolikošću

Godišnja procjena sveukupnog troška u odnosu na djelovanja u vezi s klimom i bioraznolikošću provodi se na temelju usvojenih dokumenata o okvirnom programiranju. Sredstva dodijeljena u kontekstu ERF-a podliježu sustavu godišnjeg praćenja koji se temelji na metodologiji OECD-a ('Rio markeri'), ne isključujući primjenu preciznijih metodologija ondje gdje su dostupne, integriranih u postojeće metodologije za upravljanje učinkom programa Unije, kako bi se odredili rashodi povezani s djelovanjem u vezi s klimom i bioraznolikošću na razini programa djelovanja, pojedinačnih i posebnih mjera iz članka 9. i zabilježenih u procjenama i godišnjim izvješćima.

Članak 20.

Europska služba za vanjsko djelovanje

Ova Uredba primjenjuje se u skladu s Odlukom Vijeća 2010/427/EU ⁽¹⁾.”

⁽¹⁾ Odluka Vijeća 2010/427/EU od 26. srpnja 2010. o uspostavi organizacije i funkcioniranju Europske službe za vanjsko djelovanje (SL L 201, 3.8.2010., str. 30.).

UREDBA VIJEĆA (EU) br. 567/2014**od 26. svibnja 2014.**

o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 215/2008 od 18. veljače 2008. o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na Deseti Europski razvojni fond u svrhu primjene prijelaznog razdoblja između 10. Europskog razvojnog fonda i 11. Europskog razvojnog fonda do stupanja na snagu Unutarnjeg sporazuma o 11. Europskom razvojnem fondu

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Sporazum o partnerstvu između članica Skupine afričkih, karipskih i pacifičkih država, s jedne strane, i Europske zajednice i njezinih država članica, s druge strane, kako je zadnje izmijenjen ⁽¹⁾ („Sporazum o partnerstvu između AKP-a i EU-a”),

uzimajući u obzir Unutarnji sporazum među predstavnicima vlada država članica, koji su se sastali u okviru Vijeća, o financiranju pomoći Zajednice u okviru višegodišnjeg financijskog okvira za razdoblje od 2008. do 2013. u skladu sa Sporazumom o partnerstvu između AKP-a i EZ-a i o dodjeli financijske pomoći prekomorskim zemljama i područjima na koja se primjenjuje dio četvrti Ugovora o EZ-u ⁽²⁾ („Unutarnji sporazum o 10. ERF-u”), a posebno njegov članak 10. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Revizorskog suda,

uzimajući u obzir mišljenje Europske investicijske banke,

budući da:

- (1) Odlukom Vijeća br. 2013/759/EU ⁽³⁾ uspostavljen je prijelazne mjere upravljanja Europskim razvojnim fondom (ERF) („instrument za premošćivanje”) kako bi se osigurala dostupnost financijskih sredstava za suradnju s afričkim, karipskim i pacifičkim (AKP) državama te prekomorskim zemljama i područjima (PZP-ovi), kao i za rashode za potporu u razdoblju od 1. siječnja 2014. do stupanja na snagu Unutarnjeg sporazuma o 11. ERF-u.
- (2) Potrebno je ⁽⁴⁾ izmijeniti Uredbu Vijeća (EZ) br. 215/2008 u pogledu operativnog i financijskog upravljanja instrumentom za premošćivanje od strane Komisije („instrument za premošćivanje”) u prijelaznom razdoblju između 10. ERF-a i 11. ERF-a do stupanja na snagu Unutarnjeg sporazuma o 11. ERF-u i Provedbene uredbe 11. ERF-a,
- (3) Primjereno je na isti način izmijeniti provedbena pravila za operativno i financijsko upravljanje investicijskim instrumentom kojeg provodi Europska investicijska banka (EIB) tijekom tog prijelaznog razdoblja i do stupanja na snagu Unutarnjeg sporazuma o 11. ERF-u.
- (4) Uredbu (EZ) br. 215/2008 trebalo bi stoga izmijeniti na odgovarajući način,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

U prijelaznom razdoblju između 10. ERF-a i 11. ERF-a članci 1. do 159. Uredbe (EZ) br. 215/2008 zamjenjuju se onim utvrđenim u Prilogu ovoj Uredbi.

⁽¹⁾ SL L 317, 15.12.2000., str. 3. Sporazum kako je izmijenjen Sporazumom potpisanim u Luxembourg 25. lipnja 2005. (SL L 287, 28.10.2005., str. 4.) i Sporazumom potpisanim u Ougadougou 22. lipnja 2010. (SL L 287, 4.11.2010., str. 3.).

⁽²⁾ SL L 247, 9.9.2006., str. 32.

⁽³⁾ Odluka Vijeća br. 2013/759/EU: od 12. prosinca 2013. o prijelaznim mjerama upravljanja ERF-om od 1. siječnja 2014. do stupanja na snagu 11. Europskoga razvojnog fonda (SL L 335, 14.12.2013., str. 48.).

⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 215/2008 od 18. veljače 2008. o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na 10. Europski razvojni fond (SL L 78, 19.3.2008., str. 1.).

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu trećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se do stupanja na snagu Financijske uredbe o 11. ERF-u.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 26. svibnja 2014.

Za Vijeće
Predsjednik
Ch. VASILAKOS

PRILOG

„DIO PRVI

GLAVNE ODREDBE

GLAVA I.

Predmet, područje primjene i opće odredbe

Članak 1.

Područje primjene

Ovom Uredbom utvrđuju se pravila za financijsko izvršenje sredstava iz Europskog razvojnog fonda (ERF) te za financijsko izvještavanje i reviziju njegovih računa.

Članak 2.

Povezanost s Uredbom (EU, Euratom) br. 966/2012

1. Osim ako je izričito predviđeno drukčije, smatra se da izravna upućivanja u ovoj Uredbi na odredbe u Uredbi (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ uključuju i upućivanja na odgovarajuće odredbe Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 1268/2012 ⁽²⁾.
2. Smatra se da upućivanja u ovoj Uredbi na primjenjive odredbe Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 ne uključuju postupovne odredbe koje nisu relevantne za ERF, posebno one koje se odnose na ovlašćivanje za donošenje delegiranih akata.
3. Unutarnjim upućivanjima u Uredbi (EU, Euratom) br. 966/2012 ili Delegiranoj uredbi Komisije (EU) br. 1268/2012 odredbe na koje se pozivaju ne postaju neizravno primjenjive na ERF.
4. Pojmovi upotrijebljeni u ovoj Uredbi imaju značenje jednako onima u Uredbi (EU, Euratom) br. 966/2012, uz iznimku definicija iz članka 2. točaka (a) do (e) te Uredbe.

Međutim, za potrebe ove Uredbe, sljedeći pojmovi iz Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 definiraju se kako slijedi:

- (a) ‚proračun‘ ili ‚proračunski‘ znači ‚ERF‘;
- (b) ‚proračunska obveza‘ znači ‚financijska obveza‘;
- (c) ‚institucija‘ znači ‚Komisija‘;
- (d) ‚odobrena sredstva‘ ili ‚odobrena sredstva za poslovanje‘ znači ‚sredstva ERF-a‘;

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL L 298, 26.10.2012., str. 1.).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 1268/2012 od 29. listopada 2012. o pravilima za primjenu Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL L 362, 31.12.2012., str. 1.).

- (e) ‚proračunska linija‘ ili ‚linija u proračunu‘ znači ‚dodjela‘;
- (f) ‚temeljni akt‘ s obzirom na relevantni kontekst znači Unutarnji sporazum o 10. ERF-u, Odluka Vijeća 2013/755/EU ⁽¹⁾ (‚Odluka o prekomorskom pridruživanju‘) ili Uredba Vijeća (EZ) br. 617/2007 ⁽²⁾ (‚Provedbena uredba‘);
- (g) ‚treća zemlja‘ znači sve zemlje korisnice ili područja korisnici obuhvaćeni geografskim područjem primjene ERF-a.

5. Tumačenjem ove Uredbe želi se očuvati dosljednost s Uredbom (EU, Euratom) br. 966/2012 osim ako bi takvo tumačenje bilo nespojivo sa specifičnostima ERF-a kako je predviđeno u Sporazumu o partnerstvu između AKP-a i EU-a, Unutarnjem sporazumu o 10. ERF-u, Odluci o prekomorskom pridruživanju ili Provedbenoj uredbi.

Članak 3.

Razdoblja, datumi i rokovi

Osim ako je drukčije predviđeno, Uredba Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1182/71 ⁽³⁾ primjenjuje se na rokove utvrđene ovom Uredbom.

Članak 4.

Zaštita osobnih podataka

Ovom Uredbom ne dovode se u pitanje zahtjevi iz Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ ni zahtjevi iz Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾.

Primjenjuje se članak 29. Delegirane uredbe (EU) br. 1268/2012 o informacijama o prijenosu osobnih podataka za potrebe revizije.

GLAVA II.

Financijska načela

Članak 5.

Financijski načela

Sredstva ERF-a izvršavaju se u skladu sa sljedećim načelima:

- (a) jedinstva i točnosti proračuna;
- (b) obračunske jedinice;
- (c) univerzalnosti;
- (d) specifikacije;
- (e) dobrog financijskog upravljanja;
- (f) transparentnosti.

Financijska godina traje od 1. siječnja do 31. prosinca.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća 2013/755/EU od 25. studenoga 2013. o pridruživanju prekomorskih zemalja i područja Europskoj uniji (‚Odluka o prekomorskom pridruživanju‘) (SL L 344, 19.12.2013., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 617/2007 od 14. svibnja 2007. o provedbi 10. Europskog razvojnog fonda prema Sporazumu o partnerstvu između AKP-a i EU-a (SL L 152, 13.6.2007., str. 1.).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1182/71 od 3. lipnja 1971. o utvrđivanju pravila koja se primjenjuju na razdoblja, datume i rokove (SL L 124, 8.6.1971., str. 1.).

⁽⁴⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.).

⁽⁵⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

Članak 6.

Načela jedinstva i točnosti proračuna

Nijedan prihod ne smije biti prikupljen ili rashod izvršen ako nije evidentiran u okviru ERF-a.

Primjenjuju se članak 8. stavci 2. i 3. te članak 8. stavak 4. prvi podstavak Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.

Članak 7.

Načelo obračunske jedinice

Primjenjuje se članak 19. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 o uporabi eura *mutatis mutandis*.

Članak 8.

Načelo univerzalnosti

Ne dovodeći u pitanje članak 9. ove Uredbe, ukupni prihodi pokrivaju ukupna procijenjena plaćanja.

Svi prihodi i rashodi iskazuju se u cijelosti bez međusobnog usklađivanja i ne dovodeći u pitanje članak 23. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 u vezi s pravilima o odbicima i usklađenjima deviznog tečaja, koji se primjenjuje.

Međutim, prihodi iz članka 9. stavka 2. točke (c) ove Uredbe automatski smanjuju plaćanja na temelju obveze iz koje su ostvareni.

Unija ne smije uzimati zajmove u okviru ERF-a.

Članak 9.

Namjenski prihodi

1. Za financiranje određenih stavki rashoda upotrebljavaju se namjenski prihodi.
2. Sljedeće čini namjenske prihode:
 - (a) financijski doprinosi država članica i trećih zemalja, uključujući u oba slučaja njihove javne agencije, subjekte ili fizičke osobe te doprinosi međunarodnih organizacija određenim projektima ili programima vanjske pomoći koje financira Unija, a njima upravlja Komisija ili Europska investicijska banka (EIB) u njihovo ime u skladu s člankom 10. Provedbene uredbe;
 - (b) prihodi određeni za posebne namjene, kao što su prihodi od zaklada, subvencija, darova i legata;
 - (c) prihodi od vraćanja nepravilno plaćenih iznosa, slijedom povrata;
 - (d) prihodi ostvareni od kamata na plaćanja predfinanciranja, podložno članku 8. stavku 4. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012;
 - (e) vraćanja i prihodi koji su ostvareni u okviru financijskih instrumenata u skladu s člankom 140. stavkom 6. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012;
 - (f) prihodi ostvareni od naknadnog vraćanja poreza u skladu s člankom 23. stavkom 3. točkom (b) Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.

3. Namjenskim prihodima iz stavka 2. točaka (a) i (b) financiraju se one stavke rashoda koje je odredio donator pod uvjetom da ih je prihvatila Komisija.

Namjenskim prihodima iz stavka 2. točaka (e) i (f) financiraju se stavke rashoda slične onima iz kojih su ostvareni.

4. Članak 184. stavak 3. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 primjenjuje se *mutatis mutandis*.

5. Članak 22. stavak 1. i 2. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 o donacijama primjenjuje se na namjenski prihod iz ovog članka stavka 2. točke (b). U pogledu članka 22. stavka 2. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 prihvaćanje donacije podliježe odobrenju Vijeća.

6. Sredstva ERF-a koja odgovaraju namjenskim prihodima dostupna su automatski kada Komisija primi te prihode. Međutim, učinak procjene iznosa potraživanja jest dostupnost sredstava ERF-a u slučaju namjenskih prihoda iz stavka 2. točke (a) u slučajevima kada je sporazum s državama članicama izražen u eurima; plaćanja se mogu izvršiti na temelju tih prihoda samo kada su zaprimljeni.

Članak 10.

Načelo specifikacije

Sredstva ERF-a određuju se za posebne namjene za svaku državu AKP-a ili PZP te u skladu s glavnim instrumentima suradnje.

U pogledu država AKP-a, ti instrumenti utvrđeni su Financijskim protokolom priloženom Sporazumu o partnerstvu između AKP-a i EU-a. Određivanje sredstava (okvirna sredstva) temelji se i na odredbama Unutarnjeg sporazuma o 10. ERF-u i Provedbene uredbe te se njime uzimaju u obzir sredstva rezervirana za rashode za potporu povezane s programiranjem i provedbom na temelju članka 6. Unutarnjeg sporazuma o 10. ERF-u.

U pogledu PZP-ova, ti su instrumenti utvrđeni u dijelu četvrtom Odluke o prekomorskom pridruživanju i njegovu Prilogu II. Određivanjem tih sredstava uzima se u obzir i nedodijeljena pričuva predviđena člankom 3. stavkom 3. tog Priloga te sredstva za studije ili mjere tehničke pomoći na temelju njegova članka 1. stavka 1. točke (c).

Članak 11.

Načelo dobrog financijskog upravljanja

1. Primjenjuje se članak 30. stavci 1. i 2. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 o načelima ekonomičnosti, učinkovitosti i djelotvornosti. Ne dovodeći u pitanje stavak 3. točku (a), članak 18. Delegirane uredbe (EU) br. 1268/2012 ne primjenjuje se.

2. Postavljaju se određeni, mjerljivi, dostižni, odgovarajući i vremenski utvrđeni ciljevi. Postizanje tih ciljeva prati se pokazateljima uspješnosti.

3. Radi boljeg odlučivanja, posebno kako bi se opravdalo i navelo određivanje doprinosa koje moraju plaćati države članice iz članka 21. ove Uredbe, potrebne su sljedeće evaluacije:

(a) uporabi sredstava ERF-a prethodi *ex ante* evaluacija o djelovanju koje je potrebno poduzeti, a koja obuhvaća elemente navedene u članku 18. stavku 1. Delegirane uredbe (EU) br. 1268/2012;

(b) djelovanje se podvrgava *ex post* evaluaciji kako bi se osiguralo da su željenim rezultatima opravdana upotrijebljena sredstva.

4. Vrste financiranja predviđene glavom VIII. ove Uredbe i načini izvršenja predviđeni člankom 17. ove Uredbe odabiru se na temelju sposobnosti da se njima postignu posebni ciljevi mjera i sposobnosti da se njima ostvare rezultati, posebno uzimajući u obzir troškove kontrole, administrativno opterećenje i očekivani rizik nepoštovanja. Za bespovratna sredstva, to uključuje mogućnost uporabe jednokratnih iznosa, paušalne stope ili troškova po jedinici.

Članak 12.

Unutarnja kontrola

Primjenjuje se članak 32. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.

Članak 13.

Načelo transparentnosti

1. ERF se provodi, a financijsko izvještavanje izvršava u skladu s načelom transparentnosti.
2. Godišnje izvješće o obvezama, plaćanja i godišnji iznos poziva za dodjelu doprinosa na temelju članka 7. Unutarnjeg sporazuma o 10. ERF-u objavljuju se u *Službenom listu Europske unije*.
3. Ne dovodeći u pitanje članak 4. ove Uredbe, primjenjuje se članak 35. stavak 2. prvi podstavak i članak 35. stavak 3. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 o objavi podataka o primateljima i drugih podataka. U svrhu članka 21. stavka 2. drugog podstavka Delegirane uredbe (EU) br. 1268/2012, pojam „mjesto” znači, prema potrebi, ekvivalent regiji na razini NUTS 2 ako je primatelj fizička osoba.
4. Mjere koje se financiraju u okviru ERF-a mogu se provoditi uz usporedno ili zajedničko sufinanciranje.

U slučaju usporednog sufinanciranja, mjera se treba podijeliti na niz jasno prepoznatljivih dijelova koje financiraju različiti partneri koji osiguravaju sufinanciranje na takav način da se krajnja uporaba financiranja uvijek može utvrditi.

U slučaju zajedničkog sufinanciranja, ukupni trošak mjere trebaju dijeliti partneri koji pružaju sufinanciranje, a sredstva se trebaju udružiti na način da više nije moguće utvrditi izvor financiranja za bilo koju aktivnost koja se poduzima kao dio mjere. U tim slučajevima, *ex-post* objava ugovora o bespovratnim sredstvima i javnoj nabavi kako je predviđeno člankom 35. stavkom 2. prvim podstavkom i člankom 35. stavkom 3. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 u skladu je s pravilima subjekta kojem su povjerene zadaće, ako postoji.

5. Prilikom pružanja financijske pomoći, Komisija prema potrebi poduzima sve potrebne mjere kako bi osigurala vidljivost financijske potpore Unije. To uključuje mjere kojima se određuju zahtjevi za vidljivost za primatelje sredstava Unije, osim u opravdanim okolnostima. Komisija je odgovorna za praćenje usklađenosti primatelja s tim zahtjevima.

GLAVA III.

Sredstva ERF-a i izvršenje

Članak 14.

Izvori sredstava ERF-a

Sredstva ERF-a sastoje se od gornje granice iz članka 1. Odluke 2013/759/EU i drugih namjenskih prihoda iz članka 9. ove Uredbe.

Sredstva ERF-a kojima upravlja EIB također se sastoje od sredstava iz investicijskog instrumenta kojim se upravlja kao obnovljivim fondom.

Članak 15.

Struktura ERF-a

Prihodi i rashodi ERF-a razvrstavaju se s obzirom na njihovu vrstu ili na svrhu kojoj su namijenjeni.

Članak 16.

Provedba ERF-a u skladu s načelom dobrog financijskog upravljanja

1. Komisija preuzima odgovornosti Unije definirane člankom 57. Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a i Odlukom o prekomorskom pridruživanju. U tu svrhu izvršava prihode i rashode ERF-a u skladu s odredbama ovog dijela i dijela trećeg ove Uredbe na vlastitu odgovornost i u okviru ograničenja sredstava ERF-a.
2. Države članice surađuju s Komisijom kako bi se sredstva ERF-a upotrebljavala u skladu s načelom dobrog financijskog upravljanja.

Članak 17.

Načini izvršenja

1. Primjenjuju se članci 56. i 57. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.
2. Podložno odredbama iz stavaka od 3. do 5., primjenjuju se pravila o načinima izvršenja utvrđena u dijelu prvom glavi IV. poglavlju 2. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 te člancima 188. i 193. te Uredbe. Međutim, članak 58. stavak 1. točka (b) i članak 59. te Uredbe, o podijeljenom upravljanju s državama članicama iz, nisu primjenjive.
3. Subjekti kojima su povjerene zadaće osiguravaju dosljednost s vanjskom politikom EU-a i mogu povjeriti drugim subjektima zadaće povezane s izvršenjem proračuna na temelju uvjeta jednakih onima koji se primjenjuju na Komisiju. Oni svake godine ispunjavaju svoje obveze na temelju članka 60. stavka 5. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012. Mišljenje revizije podnosi se u roku od jednog mjeseca od izvješća i izjave o upravljanju kako bi se uzeli u obzir u jamstvu Komisije.

Međunarodne organizacije navedene u članku 58. stavku 1. točki (c) podtočki ii. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 i tijela država članica EU-a navedena u članku 58. stavku 1. točki (c) podtočkama v. i vi. te Uredbe kojima je Komisija povjerila zadaće, također mogu povjeriti zadaće izvršenja proračuna neprofitnim organizacijama koje imaju odgovarajuće operativne i financijske kapacitete, pod istim uvjetima koji se primjenjuju na Komisiju.

Države AKP-a i PZP-ovi također mogu povjeriti zadaće povezane s izvršavanjem proračuna i svojim odjelima te tijelima uređenima privatnim pravom na temelju ugovora o uslugama. Ta tijela odabiru se na temelju otvorenih, transparentnih, proporcionalnih i nediskriminirajućih postupaka kojima se izbjegava sukob interesa. Sporazumom o financiranju propisuju se uvjeti ugovora o uslugama.

4. Ako se ERF provodi u okviru neizravnog upravljanja s državama AKP-a ili PZP-ovima, ne dovodeći u pitanje odgovornosti država AKP-a ili PZP-ova u svojstvu javnih naručitelja, Komisija:
 - (a) prema potrebi osigurava povrat iznosa koje duguju primatelji u skladu s člankom 80. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, uključujući odlukom koja je izvršiva na temelju istih uvjeta kao onih utvrđenih člankom 299. Ugovora;
 - (b) može, ako je to nužno s obzirom na okolnosti, propisati upravne i/ili financijske sankcije na temelju istih uvjeta kao onih utvrđenih člankom 109. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.

Sporazum o financiranju sadrži odredbe o suradnji između Komisije i države AKP-a ili PZP-ova u tu svrhu.

5. Financijska pomoć Unije može se pružiti doprinosima međunarodnim, regionalnim ili nacionalnim fondovima, poput onih koje je uspostavio ili kojima upravlja EIB, države članice ili partnerske zemlje i regije ili međunarodne organizacije radi poticanja zajedničkog financiranja niza donatora ili fondovima koje je uspostavio jedan ili više donatora u svrhu zajedničke provedbe projekata.

Promiče se recipročni pristup financijskih institucija Unije, prema potrebi, financijskim instrumentima koje su uspostavile druge organizacije.

GLAVA IV.

Financijski izvršitelji

Članak 18.

Opće odredbe o financijskim izvršiteljima i njihovoj odgovornosti

1. Komisija svakom financijskom izvršitelju pruža sredstva potrebna za izvršavanje njihovih zadaća te dokument u kojem su podrobno opisane njihove zadaće, prava i obveze.
2. Primjenjuje se članak 64. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 o razdvajanju dužnosti.
3. Dio prvi glava IV. poglavlje IV. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 o odgovornosti financijskih izvršitelja primjenjuje se *mutatis mutandis*.

Članak 19.

Dužnosnik za ovjeravanje

1. Primjenjuju se članci 65., 66. i 67. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 o dužnosniku za ovjeravanje, njegovim ovlastima i dužnostima, odnosno o ovlastima i dužnostima šefova delegacija Unije.

Godišnje izvješće o radu navedeno u članku 66. stavku 9. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 obuhvaća, u obliku priloga, tablice koje prikazuju po raspodjeli, zemlji, državnom području, regiji ili podregiji ukupne obveze, dodijeljena sredstva i plaćanja izvršena tijekom financijske godine te sveukupne iznose od otvaranja određenog ERF-a.

2. Ako nadležni dužnosnik Komisije za ovjeravanje sazna za probleme pri provođenju postupaka povezanih s upravljanjem sredstvima ERF-a, u kombinaciji s imenovanim nacionalnim i regionalnim dužnosnikom za ovjeravanje, dužnosnikom za ovjeravanje unutar AKP-a ili teritorijalnim dužnosnikom za ovjeravanje, on uspostavlja sve kontakte potrebne kako bi se situacija popravila i poduzima sve potrebne korake. U slučaju da nacionalni i regionalni dužnosnik za ovjeravanje, dužnosnik za ovjeravanje unutar AKP-a ili teritorijalni dužnosnik za ovjeravanje ne izvršava ili nije u mogućnosti izvršavati dužnosti njemu povjerene u okviru Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a ili Odluke o prekomorskom pridruživanju, nadležni dužnosnik Komisije za ovjeravanje može privremeno preuzeti njegovo mjesto i djelovati u njegovo ime i za njegov račun; u tom slučaju Komisija može primiti novčanu naknadu za dodatan administrativni posao iz sredstava dodijeljenih dotičnoj državi AKP-a ili PZP-u.

Članak 20.

Računovodstveni službenik

1. Računovodstveni službenik Komisije jest računovodstveni službenik ERF-a.
2. Primjenjuje se članak 68., uz iznimku njegova stavka 1. drugog podstavka, i članak 69. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 o ovlastima odnosno dužnostima računovodstvenog službenika, odnosno ovlastima koje računovodstveni službenik može delegirati. Članak 54., članak 57. stavak 3., članak 58. stavak 5. drugi podstavak i članak 58. stavak 6. Delegirane uredbe (EU) br. 1268/2012 ne primjenjuju se.

GLAVA V.

Prihodi

Članak 21.

Godišnji doprinos i njegovi obroci

1. U skladu s člankom 7. Unutarnjeg sporazuma o 10. ERF-u, gornja granica za godišnji iznos doprinosa za godinu $n + 2$ i godišnji iznos doprinosa za godinu $n + 1$ te za njegovo plaćanje u tri obroka utvrđuje se u skladu s postupkom utvrđenim stavcima od 2. do 7. ovog članka.

Obroci koje mora platiti svaka država članica određuju se na način da su razmjerni doprinosima koje pojedine države članice uplaćuju u ERF kako je utvrđeno člankom 1. stavkom 2. Unutarnjeg sporazuma o 10. ERF-u.

2. Komisija do 15. listopada godine n predstavlja prijedlog koji utvrđuje:

- (a) gornju granicu za godišnji iznos doprinosa za godinu $n + 2$;
- (b) godišnji iznos doprinosa za godinu $n + 1$;
- (c) iznos prvog obroka doprinosa za godinu $n + 1$;
- (d) indikativna, neobvezujuća predviđanja na temelju statističkog pristupa za očekivane godišnje iznose doprinosa za godine $n + 3$ i $n + 4$.

Vijeće odlučuje o tom prijedlogu do 15. studenoga godine n .

Države članice plaćaju prvi obrok doprinosa za godinu $n + 1$ najkasnije do 21. siječnja godine $n + 1$.

3. Komisija predstavlja prijedlog do 15. lipnja godine $n + 1$ koji utvrđuje:

- (a) iznos drugog obroka doprinosa za godinu $n + 1$;
- (b) revidirani godišnji iznos doprinosa za godinu $n + 1$ u skladu sa stvarnim potrebama, u slučajevima kada, u skladu s člankom 7. stavkom 3. Unutarnjeg sporazuma o 10. ERF-u, godišnji iznos odstupa od stvarnih potreba.

Vijeće odlučuje o prijedlogu najkasnije 21 kalendarski dan nakon što Komisija predstavi svoj prijedlog.

Države članice plaćaju drugi obrok najkasnije 21 kalendarski dan nakon donošenja odluke Vijeća.

4. Do 15. lipnja godine $n + 1$, Komisija, uzimajući u obzir predviđanja EIB-a o upravljanju i djelovanju Investicijskog instrumenta, uključujući one subvencije za kamatne stope koje provodi EIB, izrađuje i dostavlja Vijeću izvješće o obvezama, plaćanjima i godišnjem iznosu poziva za doprinose izvršenih u godini n i koji se trebaju izvršiti u godinama $n + 1$ i $n + 2$. Komisija osigurava godišnje iznose doprinosa od država članica, kao i iznose koje još ERF treba platiti, praveći razliku između udjela EIB-a i Komisije. Iznosi za godine $n + 1$ i $n + 2$ temelje se na sposobnosti učinkovitog dobavljanja predložene razine sredstava, dok se istodobno poduzimaju koraci da se izbjegniju značajne varijacije između različitih godina, kao i značajne bilance na kraju godine.

5. Komisija do 10. listopada godine $n + 1$ predstavlja prijedlog koji utvrđuje:

- (a) iznos trećeg obroka doprinosa za godinu $n + 1$;
- (b) revidirani godišnji iznos doprinosa za godinu $n + 1$ u skladu sa stvarnim potrebama, u slučajevima kada, u skladu s člankom 7. stavkom 3. Unutarnjeg sporazuma o 10. ERF-u, godišnji iznos odstupa od stvarnih potreba.

Vijeće odlučuje o prijedlogu najkasnije 21 kalendarski dan nakon što Komisija predstavi svoj prijedlog.

Države članice plaćaju treći obrok najkasnije 21 kalendarski dan nakon donošenja odluke Vijeća.

6. Zbroj obroka povezanih s određenom godinom ne može prelaziti godišnji iznos doprinosa određenog za tu godinu. Godišnji iznos doprinosa ne može prelaziti gornju granicu određenu za tu godinu. Gornja granica ne može se povećati osim u skladu s člankom 7. stavkom 4. Unutarnjeg sporazuma o 10. ERF-u. Moguće povećanje gornje granice uključuje se u prijedloge iz stavaka 2., 3. i 5. ovog članka.

7. Gornjom granicom godišnjeg iznosa doprinosa koji treba platiti svaka država članica za godinu $n + 2$, godišnjim iznosom doprinosa za godinu $n + 1$ i obrocima doprinosa posebno se određuje:

(a) iznos kojim upravlja Komisija; i

(b) iznos kojim upravlja EIB, uključujući subvencije za kamatne stope kojima on upravlja.

Članak 22.

Plaćanje obroka

1. U okviru poziva za doprinose prvo se iskorištavaju iznosi utvrđeni za prethodne Europske razvojne fondove, jedan za drugim.

2. Doprinosi država članica izražavaju se i plaćaju u eurima.

3. Doprinos iz članka 21. stavka 7. točke (a) svaka država članica doznajuće na poseban račun pod nazivom 'Europska komisija – Europski razvojni fond' otvoren pri središnjoj banci odgovarajuće države članice ili financijske institucije koju je ta država članica odredila. Iznos takvih doprinosa ostaje na tim posebnim računima dok se plaćanja trebaju izvršiti. Komisija nastoji izvršiti sve isplate s posebnih računa na način kojim se održava raspodjela sredstava na tim računima koja odgovara ključu raspodjele doprinosa na temelju članka 1. stavka 2. točke (a) Unutarnjeg sporazuma o 10. ERF-u.

Doprinos iz članka 21. stavka 7. točke (b) ove Uredbe svaka država članica odobrava u skladu s člankom 53. stavkom 1.

Članak 23.

Kamate zbog neplaćenih iznosa doprinosa

1. Po isteku rokova utvrđenih člankom 21. stavcima 2., 3. i 5., dotična država članica obvezna je platiti kamatu u skladu sa sljedećim uvjetima:

(a) kamatna stopa je stopa koju Europska središnja banka primjenjuje na svoje glavne operacije refinanciranja, kako je objavljeno u seriji C *Službenog lista Europske unije*, na snazi prvog kalendarskog dana mjeseca u kojem istječe rok, uvećana za dva postotna boda. Ta stopa povećava se za četvrtinu postotnog boda za svaki mjesec kašnjenja.

(b) kamata se plaća za razdoblje koje protekne od kalendarskog dana koji slijedi dan isteka roka za plaćanje do dana plaćanja.

2. S obzirom na doprinos iz članka 21. stavka 7. točke (a), kamata se doznajuće u korist jednog od računa iz članka 1. stavka 6. Unutarnjeg sporazuma o 10. ERF-u.

S obzirom na doprinos iz članka 21. stavka 7. točke (b), kamata se doznajuće u korist Investicijskog instrumenta u skladu s člankom 53. stavkom 1.

*Članak 24.***Poziv na plaćanje neplaćenih doprinosa**

Po isteku financijskog protokola priloženog Sporazumu o partnerstvu između AKP-a i EU-a, Komisija i EIB pozivaju na plaćanje dijela doprinosa koji države članice još moraju platiti u skladu s člankom 21. ove Uredbe, kako se zahtijeva u skladu s uvjetima utvrđenima ovom Uredbom.

*Članak 25.***Drugi prihodi**

1. Primjenjuju se članci od 77. do 79., članak 80. stavci 1. i 2. te članci 81. i 82. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 o procjeni iznosa potraživanja, utvrđivanju iznosa potraživanja, odobravanju i pravilima povrata, zastari i nacionalnom tretmanu prava Unije. Povrat se može izvršiti odlukom Komisije izvršivom na temelju članka 299. Ugovora.
2. U pogledu članka 77. stavka 3. i članka 78. stavka 2. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, upućivanje na vlastita sredstva podrazumijeva upućivanje na doprinose država članica definirane člankom 21. ove Uredbe.
3. Članak 83. stavak 2. Delegirane uredbe (EU) br. 1268/2012 primjenjuje se na povrat određen u eurima. Za povrate u lokalnoj valuti primjenjuje se stopa središnje banke zemlje koja izdaje valutu, na snazi prvog kalendarskog dana mjeseca u kojem je utvrđen nalog za povrat.
4. S obzirom na članak 84. stavak 3. Delegirane uredbe (EU) br. 1268/2012, popis prava određuje se odvojeno za ERF i dodaje se izvješću iz članka 44. stavka 2. ove Uredbe.
5. Članci 85. i 90. Delegirane uredbe (EU) br. 1268/2012 ne primjenjuju se.

*GLAVA VI.***Rashodi***Članak 26.***Odluke o financiranju**

Preuzimanju obveza za rashode prethodi odluka o financiranju koju donosi Komisija.

Primjenjuje se članak 84. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, osim njegova stavka 2.

*Članak 27.***Pravila koja se primjenjuju na obveze**

1. Primjenjuje se članak 85., osim njegova stavka 3. točke (c), članci 86., 87., 185. i članak 189. stavci 1. i 2. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 koji se odnose na obveze i provedbu vanjskih djelovanja. Ne primjenjuje se članak 95. stavak 2., članak 97. stavak 1. točke (a) i (e) te članak 98. Delegirane uredbe (EU) br. 1268/2012.
2. U vezi s primjenom članka 189. stavka 2. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, razdoblje za sklapanje pojedinačnih ugovora i sporazuma o bespovratnim sredstvima za provedbu djelovanja može se produljiti na više od tri godine nakon datuma sklapanja ugovora o financiranju, ako države AKP-a i PZP-ovi povjere zadaće izvršenja proračuna na temelju članka 17. stavka 3. ove Uredbe.

3. Ako su sredstva ERF-a izvršena u neizravnom upravljanju s državama AKP-a i PZP-ovima, nadležni dužnosnik za ovjeravanje može, kada prihvati opravdanje, produljiti razdoblje od dvije godine iz članka 86. stavka 5. trećeg podstavka Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012; i razdoblje od tri godine iz njezina članka 189. stavka 2. drugog podstavka.
4. Po isteku produljenih razdoblja iz stavka 3. ovog članka ili razdoblja iz članka 86. stavka 5. trećeg podstavka te iz članka 189. stavka 2. drugog podstavka Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, neiskorištena salda se, po potrebi, opozivaju.
5. Ako se mjere donose na temelju članaka 96. i 97. Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a, primjena produljenih razdoblja iz stavka 3. ovog članka, članka 86. stavka 5. trećeg podstavka i članka 189. stavka 2. drugog podstavka Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 može se suspendirati.
6. Za potrebe članka 87. stavka 1. točke (c) i stavka 2. točke (b) Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, usklađenost i ispravnost procjenjuju se u odnosu na odgovarajuće odredbe, a posebno Ugovorâ, Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a, Odluke o prekomorskom pridruživanju, Unutarnjeg sporazuma o 10. ERF-u, ove Uredbe te svih akata donesenih za provedbu tih odredaba.
7. U svim pravnim obvezama treba izričito stajati da Komisija i Revizorski sud imaju ovlasti za provjeru i reviziju te da OLAF ima ovlasti za istrage, na temelju dokumenata i na licu mjesta, svih korisnika, izvoditelja i podizvoditelja koji su primili sredstva iz ERF-a.

Članak 28.

Potvrđivanje, odobravanje i plaćanje rashoda

Primjenjuju se članci 88., 89. i članak 90., osim njegova stavka 4. drugog podstavka, članak 91. i članak 184. stavak 4. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.

Članak 29.

Rokovi za plaćanja

1. Podložno stavku 2., na plaćanja koje izvršava Komisija primjenjuje se članak 92. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.
2. Ako su sredstva iz ERF-a izvršena u neizravnom upravljanju s državama AKP-a i prekomorskim zemljama i područjima, a Komisija izvršava plaćanja u njihovo ime, rok iz članka 92. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 primjenjuje se na sva plaćanja koja nisu navedena u njegovoj točki (a). Sporazum o financiranju treba sadržavati odredbe potrebne za osiguranje pravovremene suradnje javnog naručitelja.
3. Zahtjevi za odgođena plaćanja za koja je odgovorna Komisija terete se na računu ili računima iz članka 1. stavka 6. Unutarnjeg sporazuma o 10. ERF-u.

GLAVA VII.

Razne provedbene odredbe

Članak 30.

Unutarnji revizor

Unutarnji revizor Komisije jest unutarnji revizor ERF-a. Primjenjuju se članci 99. i 100. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.

Članak 31.

Sustavi informacijske tehnologije, elektronički prijenos i e-vlada

Članci 93., 94. i 95. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, koji se odnose na elektroničko upravljanje operacijama i dokumentima, primjenjuju se *mutatis mutandis*.

Članak 32.

Dobro upravljanje i pravna sredstva

Primjenjuju se članci 96. i 97. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.

Članak 33.

Uporaba središnje baze podataka o isključenjima

Središnja baza podataka o isključenjima uspostavljena na temelju članka 108. stavka 1. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, koja sadrži podatke o natjecateljima i ponuditeljima te podnositeljima zahtjeva i korisnicima koji se nalaze u jednoj od situacija iz članka 106., članka 109. stavka 1. prvog podstavka točke (b) i članka 109. stavka 2. točke (a) te Uredbe primjenjuju se za provedbu ERF-a.

Članak 108. stavci 2. i 5. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 te članci 142. i 144. Delegirane uredbe (EU) br. 1268/2012 povezani s uporabom središnje baze podataka o isključenjima i pristupu njome primjenjuju se *mutatis mutandis*.

U pogledu članka 108. stavka 2. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, financijski interesi Unije uključuju provedbu ERF-a.

Članak 34.

Administrativni aranžmani s ESVD-om

Europska služba za vanjsko djelovanje (ESVD) i službe Komisije mogu se dogovoriti o detaljnim aranžmanima za olakšanje izvršenja, od strane delegacija Unije, sredstava predviđenih za rashode za potporu povezane s ERF-om na temelju članka 6. Unutarnjeg sporazuma o 10. ERF-u.

GLAVA VIII.

Vrste financiranja

Članak 35.

Opće odredbe o vrstama financiranja

1. Za potrebe pružanja financijske pomoći na temelju ove glave, suradnja između Unije, država AKP-a i PZP-ova može se, među ostalim, odvijati u obliku:

- (a) trostranih aranžmana kojima Unija koordinira s trećim zemljama svoju pomoć državi AKP-a, PZP-u ili regiji;
- (b) mjera administrativne suradnje, primjerice *twinning* između javnih ustanova, tijela lokalne vlasti, nacionalnih javnih tijela ili subjekata uređenih privatnim pravom kojima je povjereno pružanje javnih usluga države članice ili najudaljenije regije, te države AKP-a ili PZP-a ili njihove regije, kao i mjera suradnje u koje su uključeni stručnjaci iz javnog sektora koje su poslale države članice te njihova regionalna i lokalna tijela vlasti;

- (c) stručnih instrumenata za ciljanu izgradnju kapaciteta u državi AKP-a, PZP-u ili njihovoj regiji te pružanja kratkoročne tehničke pomoći i savjeta njima, kao i podrške održivih centara znanja i izvrsnosti u pogledu upravljanja i reforme u javnom sektoru;
 - (d) doprinosa troškovima potrebnima za uspostavu javno-privatnog partnerstva i upravljanja njime;
 - (e) programâ potpore sektorskoj politici, kojima Unija pruža potporu sektorskom programu države AKP-a ili PZP-a; ili
 - (f) subvencija za kamatne stope u skladu s člankom 37.
2. Uz vrste financiranja iz članaka od 36. do 42., financijska pomoć može se također pružati na sljedeći način:
- (a) otpisom dugova u okviru međunarodno dogovorenih programâ otpisa dugova;
 - (b) u iznimnim slučajevima, sektorskim i općim uvoznim programima koji mogu biti u obliku:
 - sektorskih uvoznih programa u naravi,
 - sektorskih uvoznih programa kojima se osigurava strana valuta za financiranje uvoza za dotični sektor, ili
 - općih uvoznih programa kojima se osigurava strana valuta za financiranje općeg uvoza širokog raspona proizvoda.
3. Financijska pomoć može se pružiti doprinosima međunarodnim, regionalnim ili nacionalnim fondovima, kao što su oni koje je osnovala ili kojima upravljaju Europska investicijska banka, države članice ili države AKP-a ili PZP-ovi i regije ili međunarodne organizacije, radi privlačenja zajedničkog financiranja više donatora, ili fondovima koje je osnovao donator ili više njih radi zajedničke provedbe projekata.
- Promiče se recipročni pristup financijskih institucija Unije, po potrebi, financijskim instrumentima koje su uspostavile druge organizacije.
4. Provedbom svoje potpore tranziciji i reformama u državama AKP-a i PZP-ovima, Unija se naslanja na i dijeli iskustva i poučne lekcije država članica.

Članak 36.

Javna nabava

1. Primjenjuje se članak 101. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 kojim se definiraju ugovori o javnoj nabavi.
2. Za potrebe ove Uredbe, javni naručitelji su:
- (a) Komisija, u ime i za račun jedne ili više države AKP-a ili jednog ili više PZP-ova;
 - (b) subjekti i osobe iz članka 185. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 kojima su povjerene odgovarajuće zadaće izvršenja proračuna.
3. Za ugovore o javnoj nabavi koje su sklopili javni naručitelji iz stavka 2. ovog članka ili koji su sklopljeni u njihovo ime, primjenjuju se odredbe dijela prvog glave V. poglavlja 1. i dijela drugog glave IV. poglavlja 3. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, osim:
- (a) članka 103., članka 104. stavka 1. drugog podstavka i članka 111. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012;
 - (b) članka 127. stavaka 3. i 4., članka 128., članaka 134. do 137., članka 139. stavaka od 3. do 6., članka 148. stavka 4., članka 151. stavka 2., članka 160., članka 164., druge rečenice članka 260. i članka 262. Delegirane uredbe (EU) br. 1268/2012.

Članak 124. stavak 2. Delegirane uredbe (EU) br. 1268/2012 primjenjuje se na ugovore u vezi s nekretninama.

Prvi podstavak ovog stavka ne primjenjuje se na javne naručitelje iz točke (b) stavka 2. ovog članka ako ih je, nakon provjera iz članka 61. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, Komisija ovlastila da primjene vlastite postupke javne nabave.

4. Na ugovore o javnoj nabavi koje Komisija sklopi za vlastiti račun te na provedbena djelovanja povezana s pomoći za upravljanje kriznim situacijama i operacijama civilne zaštite i humanitarne pomoći, primjenjuju se odredbe prvog dijela glave V. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.
5. U slučaju nepoštovanja postupaka iz stavka 3., rashodi za dotične operacije nisu prihvatljivi za financiranje iz ERF-a.
6. Postupci javne nabave iz stavka 3. utvrđuju se u sporazumu o financiranju.
7. U pogledu članka 263. stavka 1. točke (a) Delegirane uredbe (EU) br. 1268/2012:
 - (a) 'prethodna obavijest' jest obavijest kojom javni naručitelji objavljuju indikativne procijenjene ukupne vrijednosti i predmet ugovora i okvirnih ugovora koje namjeravaju sklopiti u financijskoj godini, ali isključujući ugovore koji su u pregovaračkom postupku javne nabave bez prethodnog objavljivanja poziva na nadmetanje;
 - (b) 'poziv na nadmetanje' jest način na koji javni naručitelji objavljuju svoju namjeru pokretanja postupka za sklapanje ugovora o javnoj nabavi ili okvirnog ugovora ili uspostavljanja dinamičkog sustava nabave u skladu s člankom 131. Delegirane uredbe (EU) br. 1268/2012;
 - (c) 'obavijest o sklopljenom ugovoru' jest obavijest u kojoj se objavljuje ishod postupka sklapanja ugovora, okvirnih ugovora ili ugovora koji se temelje na dinamičkom sustavu nabave.

Članak 37.

Bespovratna sredstva

1. Podložno stavcima 2. i 3. ovog članka, primjenjuje se dio prvi glava VI. i članak 192. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.
 2. Bespovratna sredstva su izravni financijski doprinosi, putem donacija, iz ERF-a kako bi se financiralo sljedeće:
 - (a) djelovanje namijenjeno pomoći pri ostvarenju cilja Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a ili Odluke o prekomorskom pridruživanju ili programa ili projekta donesenog u skladu s tim Sporazumom ili tom Odlukom; ili
 - (b) funkcioniranje tijela koje nastoji ostvariti cilj iz točke (a).
- Bespovratna sredstva u smislu točke (a) mogu se dodijeliti tijelu iz članka 208. stavka 1. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.
3. Kada radi s dionicima država AKP-a i PZP-ovima, Komisija uzima u obzir njihove specifičnosti, uključujući potrebe i kontekst, pri definiranju modaliteta financiranja, vrste doprinosa, modaliteta dodjele i administrativnih odredbi za upravljanje bespovratnim sredstvima kako bi najbolje odgovorila potrebama i doprla do najšireg mogućeg raspona dionika država AKP-a i PZP-ova te kako bi na najučinkovitiji način postigla ciljeve Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a ili Odluke o prekomorskom pridruživanju. Potiču se posebni modaliteti, kao što su sporazumi o partnerstvu, financijska potpora trećim stranama, izravna dodjela ili pozivi za podnošenje prijedloga s ograničenom prihvatljivošću ili paušalni iznosi.
 4. Sljedeće navedeno nisu bespovratna sredstva u smislu ove Uredbe:
 - (a) stavke iz članka 121. stavka 2. točaka (b) do (f), (h) i (i) Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012;
 - (b) financijska pomoć iz članka 35. stavka 2. ove Uredbe.
 5. Članci 175. i 177. Delegirane uredbe (EU) br. 1268/2012 ne primjenjuju se.

Članak 38.**Nagrade**

Primjenjuje se dio prvi glava VII. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, osim njezina članka 138. stavka 2. drugog podstavka.

Članak 39.**Proračunska potpora**

Primjenjuje se članak 186. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.

Opća ili sektorska proračunska potpora Unije temelji se na uzajamnoj odgovornosti i zajedničkoj predanosti univerzalnim vrijednostima i ciljevima za jačanje ugovornih partnerstava između Unije i država AKP-a ili PZP-ova kako bi se promicali demokracija, ljudska prava i vladavina prava, podupirao održiv i uključiv gospodarski rast te iskorijenilo siromaštvo.

Svaka odluka o pružanju proračunske potpore temelji se na politikama proračunske potpore koje je Unija dogovorila, jasnom skupu kriterija prihvatljivosti i pažljivoj ocjeni rizika i koristi.

Jedna od ključnih odrednica takve odluke jest ocjena predanosti, stanja i napretka država AKP-a i PZP-ova u pogledu demokracije, ljudskih prava i vladavine prava. Proračunska potpora razlikuje se kako bi se bolje odgovorilo na politički, gospodarski i društveni kontekst država AKP-a ili PZP-ova, uzimajući u obzir stanja nestabilnosti.

Pri pružanju proračunske potpore, Komisija jasno određuje i prati njezinu uvjetovanost, te podupire i razvoj parlamentarnog nadzora i sposobnosti revizije te povećanu transparentnost i pristup javnosti informacijama.

Isplata proračunske potpore uvjetuje se zadovoljavajućim napretkom prema ostvarenju ciljeva dogovorenih s državama AKP-a i PZP-ovima.

Pri pružanju proračunske potpore PZP-ovima uzimaju se u obzir njihove ustavne poveznice s dotičnim državama članicama.

Članak 40.**Financijski instrumenti**

Financijski instrumenti mogu se uspostaviti u odlukama o financiranju iz članka 26. Oni su, kada je god to moguće, pod vodstvom EIB-a, multilateralne europske financijske institucije, kao što je Europska banka za obnovu i razvoj (EBRD), ili bilateralne europske financijske institucije, npr. bilateralnih banaka za razvoj, po mogućnosti zajedno s dodatnim bespovratnim sredstvima iz drugih izvora.

Komisija može provoditi financijske instrumente pod izravnim upravljanjem ili pod neizravnim upravljanjem povjerenjem zadaća subjektima na temelju članka 58. stavka 1. točke (c) podtočaka ii., iii., v. i vi. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012. Ti subjekti ispunjavaju zahtjeve iz Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 te su usklađeni s ciljevima, standardima i politikama Unije te s najboljom praksom u pogledu uporabe fondova Unije i izvješćivanja o tome.

Subjekti koji ispunjavaju kriterije iz članka 60. stavka 2. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 smatraju se da ispunjavaju kriterije odabira navedene u članku 139. te Uredbe. Primjenjuje se prvi dio glava VIII. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, osim njezina članka 139. stavka 1., stavka 4. prvog podstavka i stavka 5.

Financijski instrumenti mogu se udružiti u instrumente za potrebe izvršenja i izvješćivanja.

Članak 41.**Stručnjaci**

U vezi s plaćanjem vanjskih stručnjaka primjenjuje se članak 204. drugi stavak Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 i članak 287. Delegirane uredbe (EU) br. 1268/2012.

Članak 42.**Uzajamni fondovi Unije**

1. Podložno stavku 2. ovog članka, primjenjuje se članak 187. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.
2. U pogledu članka 187. stavka 8. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, nadležni odbor jest odbor iz članka 8. Unutarnjeg sporazuma o 10. ERF-u.

GLAVA IX.**Financijsko izvještavanje i računovodstvo****Članak 43.****Financijski izvještaji ERF-a**

1. Financijski izvještaji ERF-a, u kojima se opisuje njegovo financijsko stanje na dan 31. prosinca određene godine, obuhvaća:

- (a) financijske izvještaje;
- (b) izvještaj o financijskom izvršenju.

Financijski izvještaji popraćeni su informacijama koje je dostavio EIB u skladu s člankom 57.

2. Računovodstveni službenik dostavlja Revizorskom sudu privremene financijske izvještaje do 31. ožujka sljedeće godine.
3. Revizorski sud do 15. lipnja sljedeće godine iznosi svoje primjedbe u vezi s privremenim financijskim izvještajima, u pogledu dijela sredstava ERF-a za financijsko upravljanje za koje je nadležna Komisija, kako bi Komisija mogla unijeti ispravke koje smatra potrebnima za izradu završnih financijskih izvještaja.
4. Komisija odobrava završne financijske izvještaje i prosljeđuje ih Europskom parlamentu, Vijeću i Revizorskom sudu najkasnije do 31. srpnja sljedeće godine.
5. Primjenjuje se članak 148. stavak 3. drugi podstavak Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.
6. Završni financijski izvještaji objavljuju se u *Službenom listu Europske unije* zajedno s izjavom o jamstvu koju daje Revizorski sud u skladu s člankom 49. do 15. studenoga sljedeće godine.
7. Privremeni i završni financijski izvještaji mogu se na temelju stavaka 2. i 4. poslati elektroničkim putem.

Članak 44.**Financijski izvještaji i izvještaj o financijskom izvršenju**

1. Primjenjuje se članak 145. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.

2. Izvještaj o financijskom izvršenju priprema nadležni dužnosnik za ovjeravanje i prenosi računovodstvenom službeniku do 15. ožujka radi uključenja u financijske izvještaje ERF-a. Iskazuje istinit i objektivan prikaz operacija prihoda i rashoda iz sredstava ERF-a. Prikazuje se u milijunima eura i obuhvaća:

- (a) izvještaj o financijskom rezultatu, u kojem se navode sve financijske operacije za tu godinu u smislu prihoda i rashoda;
- (b) prilog izvještaju o financijskom rezultatu, u kojem se dopunjuju podaci prikazani u njemu te se daju primjedbe na njih.

3. Izvještaj o financijskom rezultatu sadržava sljedeće:

- (a) tablicu u kojoj se opisuju promjene u dodijeljenim sredstvima tijekom prethodne financijske godine;
- (b) tablicu u kojoj se prikazuju, prema dodijeljenim sredstvima, ukupne obveze, namjenska sredstva i plaćanja izvršena tijekom financijske godine te sveukupni iznosi od otvaranja ERF-a.

Članak 45.

Praćenje i izvješćivanje koje provode Komisija i EIB

1. Komisija i EIB prate, svatko u mjeri u kojoj se to na njih odnosi, kako države AKP-a, PZP-ovi ili svi drugi korisnici koriste pomoć iz ERF-a te provedbu projekata koji se financiraju iz ERF-a, posebno uzimajući u obzir ciljeve iz članka 55. i 56. Sporazuma o partnerstvu između AKP-a i EU-a i odgovarajućih odredaba Odluke o prekomorskom pridruživanju.

2. EIB povremeno obavješćuje Komisiju o provedbi projekata koji se financiraju sredstvima ERF-a kojima upravlja, nakon postupaka navedenih u operativnim smjernicama investicijskog instrumenta.

3. Komisija i EIB dostavljaju državama članicama podatke o operativnoj provedbi sredstava ERF-a kako je predviđeno člankom 18. Provedbene uredbe. Komisija te podatke dostavlja Revizorskom sudu u skladu s člankom 11. stavkom 5. Unutarnjeg sporazuma o 10. ERF-u.

Članak 46.

Računovodstvo

Na sredstva ERF-a kojima upravlja Komisija primjenjuju se računovodstvena pravila iz članka 143. stavka 1. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012. Ta pravila primjenjuju se na ERF uz uvažavanje posebne prirode njegovih aktivnosti.

Računovodstvena načela iz članka 144. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 primjenjuju se na financijske izvještaje iz članka 44. ove Uredbe.

Primjenjuju se članci 151., 153., 154. i 155. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.

Računovodstveni službenik priprema i, nakon savjetovanja s nadležnim dužnosnikom za ovjeravanje, donosi kontni plan koji se primjenjuje na operacije ERF-a.

Članak 47.

Proračunsko računovodstvo

1. Proračunskim računovodstvom pruža se detaljan prikaz financijskog izvršenja sredstava ERF-a.

2. Proračunsko računovodstvo prikazuje:

- (a) dodijeljena sredstva i odgovarajuća sredstva ERF-a;
- (b) financijske obveze;

- (c) plaćanja te
 - (d) utvrđene dugove i operacije naplate za financijsku godinu u potpunosti i bez njihovih usklađenja.
3. Ako su obveze, plaćanja i dugovi izraženi u nacionalnim valutama, računovodstvenim sustavom omogućava se, po potrebi, njihovo bilježenje u nacionalnim valutama te u eurima.
4. Ukupne financijske obveze bilježe se u eurima u vrijednosti financijskih odluka koje je donijela Komisija. Pojedinačne financijske obveze bilježe se u eurima u istovjetnoj vrijednosti pravnih obveza. Ta vrijednost, ako je to primjereno, uključuje:
- (a) rezervaciju za plaćanje nadoknadivih troškova po podnošenju popratne dokumentacije;
 - (b) rezervaciju za reviziju cijena, za povećanje količina i za nepredviđene događaje kako su definirani u ugovorima financiranim iz ERF-a;
 - (c) financijsku rezervaciju za promjene deviznog tečaja.
5. Svi računovodstveni zapisi koji se odnose na ispunjavanje obveze čuvaju se u razdoblju od pet godina od dana odluke o davanju razrješnice u pogledu financijskog izvršenja sredstva ERF-a, iz članka 50., u vezi s financijskom godinom tijekom koje je financijska obveza zatvorena u računovodstvene svrhe.

GLAVA X.

Vanjska revizija i razrješnica

Članak 48.

Vanjska revizija

1. U pogledu operacija koje se financiraju sredstvima ERF-a kojima upravlja Komisija u skladu s člankom 16., Revizorski sud izvršava svoje ovlasti u skladu s ovim člankom i člankom 49.
2. Primjenjuju se članci 159., 160., članak 161., osim njegova stavka 6., članak 162., osim prve rečenice njegova stavka 3. i stavka 5., i članak 163. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.
3. Za potrebe članka 159. stavka 1. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, Revizorski sud vodi računa o Ugovorima, Sporazumu o partnerstvu između AKP-a i EU-a, Odluci o prekomorskom pridruživanju, Unutarnjem sporazumu o 10. ERF-u, ovoj Uredbi i svim ostalim aktima donesenima na temelju tih instrumenata.
4. Za potrebe članka 162. stavka 1. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, datum iz prve rečenice jest 15. lipnja.
5. Revizorski sud obavješćuje se o unutarnjim pravilima iz članka 56. stavka 1. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, uključujući o imenovanju dužnosnika za ovjeravanje te o instrumentu delegiranja iz članka 69. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.
6. Nacionalna revizorska tijela država AKP-a i PZP-ova potiču se na suradnju s Revizorskim sudom, na njegov poziv.
7. Revizorski sud može, na zahtjev neke od drugih institucija Unije, izdavati mišljenja o pitanjima koja se odnose na ERF.

*Poglavlje 49.***Izjava o jamstvu**

Istodobno s godišnjim izvješćem iz članka 162. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, Revizorski sud Europskom parlamentu i Vijeću daje izjavu o jamstvu u pogledu pouzdanosti računa te zakonitosti i pravilnosti osnovnih transakcija, koja se objavljuje *Službenom listu Europske unije*.

*Članak 50.***Razrješnica u pogledu Komisije**

1. Odluka o razrješnici obuhvaća račune iz članka 43., osim dijela koji osigurava EIB u skladu s člankom 57., te se donosi u skladu s člankom 164. i člankom 165. stavcima 2. i 3. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012. Razrješnica iz članka 164. stavka 1. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012. daje se u pogledu onih sredstava ERF-a za godinu n kojima upravlja Komisija u skladu s člankom 16. stavkom 1. ove Uredbe.
2. Odluka o davanju razrješnice objavljuje se u *Službenom listu Europske unije*.
3. Primjenjuju se članci 166. i 167. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012.

DIO DRUGI

INVESTICIJSKI INSTRUMENT*Članak 51.***Uloga Europske investicijske banke**

EIB upravlja Investicijskim instrumentom i provodi operacije u njegovu okviru, uključujući subvencije za kamatne stope i tehničku pomoć, u ime Unije u skladu s dijelom drugim ove Uredbe.

Osim toga, EIB obavlja financijsko izvršenje drugih operacija koje se obavljaju putem financiranja iz njegovih vlastitih sredstava u skladu s člankom 4. Unutarnjeg sporazuma o 10. ERF-u, ako je to primjenjivo, zajedno sa subvencijama za kamatne stope iz sredstava ERF-a.

Provedba dijela drugog ove Uredbe ne uzrokuje nikakve obveze ili odgovornost Komisije.

*Članak 52.***Procjene obveza i plaćanja Investicijskog instrumenta**

Prije 1. rujna svake godine EIB Komisiji šalje svoje procjene obveza i plaćanja, neophodne za sastavljanje izjave iz članka 7. stavka 1. Unutarnjeg sporazuma o 10. ERF-u, u pogledu operacija Investicijskog instrumenta, uključujući one subvencije za kamatne stope koje izvršava, u skladu s Unutarnjim sporazumom o 10. ERF-u. EIB Komisiji šalje ažurirane procjene obveza i plaćanja kada se to smatra potrebnim. Modaliteti se definiraju u sporazumu o upravljanju iz članka 55. stavka 4. ove Uredbe.

*Članak 53.***Upravljanje doprinosima Investicijskom instrumentu**

1. Doprinosi iz članka 21. stavka 7. točke (b), a koje donosi Vijeće, države članice plaćaju EIB-u, bez troška za korisnika, putem posebnog računa koji EIB otvara u ime Investicijskog instrumenta u skladu s detaljnim pravilima utvrđenima u sporazumu o upravljanju iz članka 55. stavka 4.
2. Osim ako Vijeće odluči drugačije u pogledu nadoknade EIB-u, u skladu s člankom 5. Unutarnjeg sporazuma o 10. ERF-u, prihodima koje EIB ostvari putem potražnog salda posebnih računa iz stavka 1. nadopunjuje se Investicijski instrument te se uzimaju u obzir u pozivima za doprinose iz članka 21.
3. EIB upravlja riznicom u vezi s iznosima iz stavka 1. u skladu s detaljnim pravilima utvrđenima u sporazumu o upravljanju iz članka 55. stavka 4.
4. Investicijskim instrumentom upravlja se u skladu s uvjetima utvrđenima u Sporazumu o partnerstvu između AKP-a i EU-a, Odluci o prekomorskom pridruživanju, Unutarnjem sporazumu o 10. ERF-u i dijelu drugom ove Uredbe.

*Članak 54.***Nadoknade EIB-u**

EIB za upravljanje operacijama Investicijskog instrumenta prima punu nadoknadu svih troškova. Vijeće odlučuje o sredstvima i mehanizmima za nadoknade EIB-u u skladu s člankom 5. stavkom 4. Unutarnjeg sporazuma o 10. ERF-u. Mjere za provedbu te odluke uključuju se u sporazum o upravljanju iz članka 55. stavka 4.

*Članak 55.***Provedba Investicijskog instrumenta**

1. Vlastita pravila EIB-a primjenjuju se na instrumente koji se financiraju sredstvima ERF-a kojima on upravlja.
2. Ako programe ili projekte sufinanciraju države članice ili njihova provedbena tijela, a odgovaraju prioritetima utvrđenima u državnim strategijama suradnje i programskim dokumentima iz Provedbene uredbe predviđene u članku 10. stavku 1. Unutarnjeg sporazuma o 10. ERF-u i u članku 83. Odluke o prekomorskom pridruživanju, EIB zadaće provedbe Investicijskog instrumenta može povjeriti državama članicama ili njihovim provedbenim tijelima.
3. EIB objavljuje imena primatelja financijske potpore u okviru Investicijskog instrumenta, osim ako bi takvo otkrivanje podataka moglo štetiti komercijalnim interesima primatelja, uz dužno uvažavanje zahtjeva povjerljivosti i sigurnosti, a posebno zaštite osobnih podataka. U kriterijima za otkrivanje podataka i razini objavljenih detalja uzimaju se u obzir posebnosti sektora i priroda Investicijskog instrumenta.
4. Detaljna pravila za provedbu ovog dijela predmet su sporazuma o upravljanju između Komisije, koja djeluje u ime Unije, i EIB-a.

*Članak 56.***Izvjешćivanje u okviru Investicijskog instrumenta**

EIB redovito obavješćuje Komisiju o operacijama provedenima u okviru Investicijskog instrumenta, uključujući subvencije za kamatne stope, uporabi svakog poziva za doprinose isplaćene EIB-u te, posebno, o ukupnim tromjesečnim iznosima obveza, ugovora i plaćanja, u skladu s detaljnim pravilima utvrđenima u sporazumu o upravljanju iz članka 55. stavka 4.

*Članak 57.***Računovodstvo, financijski izvještaji i godišnje izvješće Investicijskog instrumenta**

1. EIB vodi račune Investicijskog instrumenta, uključujući one subvencije za kamatne stope koje on izvršava, a financiraju se iz ERF-a, kako bi se osigurao trag za puni krug sredstava, od primitka do isplate, a zatim za prihode koji se njima ostvare i sve sljedeće povrate. EIB donosi odgovarajuća računovodstvena pravila i metode na temelju međunarodnih računovodstvenih standarda te o tome obavješćuje Komisiju i države članice.

2. Svake godine EIB Vijeću i Komisiji šalje izvješće o provedbi operacija financiranih sredstvima ERF-a pod njegovim upravljanjem, uključujući financijske izvještaje sastavljene u skladu s pravilima i metodama iz stavka 1. te podatke iz članka 44. stavka 3.

Ti dokumenti podnose se u obliku nacrti najkasnije 28. veljače, a njihova završna verzija najkasnije 30. lipnja financijske godine koja slijedi onoj na koju se odnose tako da ih Komisija može iskoristiti u pripremi računa iz članka 43. u skladu s člankom 11. stavkom 6. Unutarnjeg sporazuma o 10. ERF-u. Izvješće o financijskom upravljanju sredstvima kojima upravlja EIB podnosi Komisiji najkasnije do 31. ožujka.

*Članak 58.***Vanjska revizija i razrješnica za operacije EIB-a**

Operacije koje se financiraju sredstvima ERF-a kojima upravlja EIB u skladu s ovim dijelom podliježu postupcima revizije i razrješnice koji su utvrđeni u Statutu EIB-a za sve njegove operacije. Detaljna pravila za reviziju Revizorskog suda utvrđena su u Trostranom sporazumu koji su sklopili EIB, Komisija i Revizorski sud.

DIO TREĆI

PRIJELAZNE ODREDBE*Članak 59.***Prihod od kamata na sredstva Osmog, Devetog i Desetog ERF-a**

Saldo prihoda od kamata na sredstva Osmog, Devetog i Desetog ERF-a prenosi se u ERF i dodjeljuje u iste svrhe kao prihod iz članka 1. stavka 6. Unutarnjeg sporazuma o 10. ERF-u. Isto se primjenjuje na razne prihode iz Osmog, Devetog i Desetog ERF-a koji se sastoje od, na primjer, zateznih kamata primljenih kada države članice kasne s uplatom doprinosa tim ERF-ovima. Kamatama koje se ostvare na sredstva ERF-a kojima upravlja EIB dopunjuje se Investicijski instrument.

*Članak 60.***Primjena ove Uredbe na operacije u okviru Osmog, Devetog i Desetog ERF-a**

Odredbe ove Uredbe primjenjuju se na operacije financirane u okviru Osmog, Devetog i Desetog ERF-a ne dovodeći u pitanje postojeće pravne obveze. To pravilo ne primjenjuje se na Investicijski instrument.

*Članak 61.***Početak postupaka za doprinose**

Postupak u pogledu doprinosa država članica utvrđen u člancima od 21. do 24. ove Uredbe prvi put se primjenjuje u pogledu doprinosa iz godine 2016. Dotad se i dalje primjenjuju članci od 57. do 61. Uredbe (EZ) br. 215/2008.”

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) br. 568/2014**od 18. veljače 2014.****o izmjeni Priloga V. Uredbi (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu ocjenjivanja i provjere stalnosti svojstava građevnih proizvoda**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o utvrđivanju usklađenih uvjeta za stavljanje na tržište građevnih proizvoda i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 89/106/EEZ ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 60. točku (e),

budući da:

- (1) U skladu s člankom 28. Uredbe (EU) br. 305/2011 ocjenjivanje i provjera stalnosti svojstava građevnih proizvoda u vezi s njihovim bitnim značajkama provodi se u skladu sa sustavima utvrđenima u Prilogu V. Uredbi (EU) br. 305/2011.
- (2) Prilog V. treba prilagoditi tehnološkom napretku kako bi se predvidjeli posebni slučajevi proizvoda za koje su izdane europske tehničke ocjene te radi veće jasnoće, točnosti i dosljednosti opisa i izraza upotrebljivanih u njemu, u skladu s praktičnim iskustvom stečenim tijekom primjene Priloga V.
- (3) Ovom bi se prilagodbom olakšalo rad proizvođača i prijavljenih tijela koja su ovlaštena za obavljanje zadaća treće strane u postupku ocjenjivanja i provjere stalnosti svojstava građevnih proizvoda, smanjilo administrativno opterećenje i pojasnilo tumačenje Uredbe (EU) br. 305/2011 te stoga povoljno utjecalo na konkurentnost građevinskog sektora kao cjeline.
- (4) U Uredbi (EU) br. 305/2011 podrazumijeva se da je proizvođač odgovoran za određivanje vrste proizvoda za svaki proizvod koji proizvođač želi staviti na tržište. U istom kontekstu, u temeljnoj logici Uredbe (EU) br. 305/2011 ne podrazumijeva se postojanje certifikacije proizvoda, već su prijavljena tijela odgovorna samo za ocjenjivanje svojstava građevnih proizvoda, čiju se stalnost zatim provjerava. Ta bi se podjela nadležnosti između proizvođača i prijavljenih tijela trebala bolje odražavati u Prilogu V. bez izmjene odgovornosti tih izvršitelja.
- (5) S obzirom na to da stalan nadzor prijavljenih tijela nad tvorničkom proizvodnjom u stvarnosti nije moguć i ne izvodi se u praksi, trebalo bi umjesto toga uputiti na kontinuitet nadzora.
- (6) Za građevne proizvode koji nisu obuhvaćeni ili nisu u potpunosti obuhvaćeni usklađenim normama tijelo za tehničku ocjenu može izdati europsku tehničku ocjenu (ETA). U skladu s člankom 2. stavkom 13. Uredbe (EU) br. 305/2011, takva europska tehnička ocjena već sadržava ocjenu svojstava predmetnog proizvoda koja se odnosi na njegove bitne značajke. Dodatne naknadne provjere ispravnosti tog postupka ocjene ne bi donijele nikakvu dodatnu vrijednost, već bi samo stvorile dodatne troškove proizvođačima. Poduzeća su već podnijela zahtjeve za europsku tehničku ocjenu i potrebna im je pravna sigurnost u odnosu na zadatke treće strane koji se izvode u postupku ocjenjivanja i provjere stalnosti svojstava tih građevnih proizvoda.
- (7) Kako bi se bolje odrazila trenutačna praksa, trebalo bi prilagoditi nazive prijavljenih tijela i opise njihovih zadaća.

⁽¹⁾ SL L 88, 4.4.2011., str. 5.

- (8) Potrebna je tehnička prilagodba u vezi s izrazom „apsorpcija buke” u odjeljku 3. Priloga V. Uredbi (EU) br. 305/2011 kako bi se postigao jasniji opis bitnih značajki koje se ocjenjuju i veća usklađenost s terminologijom koja se upotrebljava u odgovarajućim usklađenim tehničkim specifikacijama.
- (9) Kako bi se proizvođačima osigurao nesmetan prijelaz, trebalo bi im omogućiti da nastave upotrebljavati certifikate i ostale dokumente koje su prijavljena tijela izdala u skladu s Prilogom V. Uredbi (EU) br. 305/2011 prije stupanja na snagu ove Uredbe,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Prilog V. Uredbi (EU) br. 305/2011 zamjenjuje se tekstem u Prilogu ovoj Uredbi.

Članak 2.

Certifikati i drugi dokumenti koje prijavljena tijela izdaju u skladu s Prilogom V. Uredbi (EU) br. 305/2011 prije stupanja na snagu ove Uredbe smatraju se usklađenima s ovom Uredbom.

Članak 3.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 18. veljače 2014.

Za Komisiju

Predsjednik

José Manuel BARROSO

PRILOG

„PRILOG V.

OCJENJIVANJE I PROVJERA STALNOSTI SVOJSTAVA

1. SUSTAVI OCJENJIVANJA I PROVJERE STALNOSTI SVOJSTAVA

Proizvođač sastavlja izjavu o svojstvima i određuje vrstu proizvoda na temelju ocjenjivanja i provjera stalnosti svojstava koje se izводе u okviru sljedećih sustava:

1.1. Sustav 1+

- (a) Proizvođač provodi:
 - i. kontrolu tvorničke proizvodnje;
 - ii. daljnje ispitivanje uzoraka koje proizvođač uzima u proizvodnom pogonu u skladu s propisanim planom ispitivanja.
- (b) Prijavljeno tijelo za certificiranje proizvoda donosi odluku o izdavanju, ograničenju, suspenziji ili povlačenju certifikata o stalnosti svojstava proizvoda na temelju ishoda sljedećih ocjenjivanja i provjera koje to tijelo provodi:
 - i. ocjenjivanja svojstava građevnog proizvoda koje se provodi na temelju ispitivanja (uključujući uzorkovanje), proračuna, tabličnih vrijednosti ili opisne dokumentacije proizvoda;
 - ii. početnog pregleda proizvodnog pogona i kontrole tvorničke proizvodnje;
 - iii. kontinuiranog nadzora, ocjenjivanja i vrednovanja kontrole tvorničke proizvodnje;
 - iv. ispitivanja slučajnih uzoraka koje prijavljeno tijelo za certificiranje proizvoda uzima u proizvodnom pogonu ili skladišnim prostorima proizvođača.

1.2. Sustav 1.

- (a) Proizvođač provodi:
 - i. kontrolu tvorničke proizvodnje;
 - ii. daljnje ispitivanje uzoraka koje proizvođač uzima u proizvodnom pogonu u skladu s propisanim planom ispitivanja.
- (b) Prijavljeno tijelo za certificiranje proizvoda donosi odluku o izdavanju, ograničenju, suspenziji ili povlačenju certifikata o stalnosti svojstava proizvoda na temelju ishoda sljedećih ocjenjivanja i provjera koje to tijelo provodi:
 - i. ocjenjivanja svojstava građevnog proizvoda koje se provodi na temelju ispitivanja (uključujući uzorkovanje), proračuna, tabličnih vrijednosti ili opisne dokumentacije proizvoda;
 - ii. početnog pregleda proizvodnog pogona i kontrole tvorničke proizvodnje;
 - iii. kontinuiranog nadzora, ocjenjivanja i vrednovanja kontrole tvorničke proizvodnje.

1.3. Sustav 2+

- (a) Proizvođač provodi:
 - i. ocjenjivanje svojstava građevnog proizvoda na temelju ispitivanja (uključujući uzorkovanje), proračuna, tabličnih vrijednosti ili opisne dokumentacije tog proizvoda;
 - ii. kontrolu tvorničke proizvodnje;
 - iii. ispitivanje uzoraka koje proizvođač uzima u proizvodnom pogonu u skladu s propisanim planom ispitivanja.

- (b) Prijavljeno tijelo za certificiranje kontrole tvorničke proizvodnje donosi odluku o izdavanju, ograničenju, suspenziji ili povlačenju certifikata o sukladnosti kontrole tvorničke proizvodnje na temelju ishoda sljedećih ocjenjivanja i provjera koje provodi to tijelo:
 - i. početnog pregleda proizvodnog pogona i kontrole tvorničke proizvodnje;
 - ii. kontinuiranog nadzora, ocjenjivanja i vrednovanja kontrole tvorničke proizvodnje.

1.4. Sustav 3.

- (a) Proizvođač provodi kontrolu tvorničke proizvodnje;
- (b) prijavljeni laboratorij ocjenjuje svojstva na temelju ispitivanja (utemeljenoga na uzorkovanju koje je proveo proizvođač), proračuna, tabličnih vrijednosti ili opisne dokumentacije građevnog proizvoda.

1.5. Sustav 4.

- (a) Proizvođač provodi:
 - i. ocjenjivanje svojstava građevnog proizvoda na temelju ispitivanja, proračuna, tabličnih vrijednosti ili opisne dokumentacije tog proizvoda;
 - ii. kontrolu tvorničke proizvodnje
- (b) Nema zadaća koje zahtijevaju intervenciju prijavljenih tijela.

1.6. Građevni proizvodi za koje je izdana europska tehnička ocjena

Prijavljena tijela koja izvide zadatke u okviru sustava 1+, 1 i 3, kao i proizvođači koji izvide zadatke u okviru sustava 2+ i 4, uzimaju europsku tehničku ocjenu izdanu za predmetni građevni proizvod kao ocjenu svojstava tog proizvoda. Prijavljena tijela i proizvođači stoga ne izvide zadatke navedene u točkama 1.1.(b)i., 1.2.(b)i., 1.3.(a)i., 1.4.(b) i 1.5.(a)i.

2. TIJELA UKLJUČENA U OCJENJIVANJE I PROVJERU STALNOSTI SVOJSTAVA

S obzirom na funkciju prijavljenih tijela uključenih u ocjenjivanje i provjeru stalnosti svojstava za građevne proizvode, potrebno je razlikovati:

1. tijelo za certificiranje proizvoda: tijelo prijavljeno u skladu s poglavljem VII.: za certificiranje stalnosti svojstava;
2. tijelo za certificiranje kontrole tvorničke proizvodnje: tijelo prijavljeno u skladu s poglavljem VII.: za certificiranje kontrole tvorničke proizvodnje;
3. laboratorij: tijelo prijavljeno u skladu s poglavljem VII.: za mjerenje, istraživanje, ispitivanje, proračunavanje ili ocjenjivanje svojstava građevnih proizvoda na drugi način;

3. HORIZONTALNE PRIJAVE: PRIMJERI BITNIH ZNAČAJKI KAD NIJE POTREBNA UPUTA NA ODGOVARAJUĆU USKLAĐENU TEHNIČKU SPECIFIKACIJU

1. Reakcija na požar
 2. Otpornost na požar
 3. Svojstva pri vanjskom požaru
 4. Akustična svojstva
 5. Emisije opasnih tvari.”
-

PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) br. 569/2014**od 23. svibnja 2014.**

o izmjeni Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1389/2011 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz trikloroizocijanurne kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine nakon revizije „novog izvoznika” u skladu s člankom 11. stavkom 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice ⁽¹⁾ („Osnovna uredba”), a posebno njezin članak 11. stavak 4.,

budući da:

A. MJERE NA SNAZI

- (1) U listopadu 2005. Vijeće je Uredbom (EZ) br. 1631/2005 ⁽²⁾ („izvorna uredba”) uvelo konačne antidampinške mjere na uvoz trikloroizocijanurne kiseline („TCCA”) podrijetlom iz Narodne Republike Kine („NRK”). Stope antidampinške pristojbe bile su u rasponu od 7,3 % do 42,6 %.
- (2) Provedbenom Uredbom (EU) br. 855/2010 ⁽³⁾ Vijeće je izmijenilo izvornu uredbu sniženjem stope antidampinške pristojbe za jednog proizvođača izvoznika na 3,2 %.
- (3) Nakon revizije nakon isteka mjera u skladu s člankom 11. stavkom 2. Osnovne uredbe Vijeće je uvelo konačne antidampinške mjere koje uključuju pojedinačne pristojbe u rasponu od 3,2 % do 40,5 % s preostalom pristojbom od 42,6 % na uvoz TCCA-e podrijetlom iz NRK-a u skladu s Provedbenom uredbom (EU) br. 1389/2011 ⁽⁴⁾.

B. TRENUTAČNI POSTUPAK**1. Zahtjev za reviziju**

- (4) Dana 3. svibnja 2013. Europska komisija („Komisija”) primila je zahtjev za pokretanje revizije „novog izvoznika” u skladu s člankom 11. stavkom 4. Osnovne uredbe. Zahtjev je podnijelo društvo Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd. („podnositelj zahtjeva”), proizvođač izvoznik iz NRK-a.
- (5) Podnositelj zahtjeva tvrdi da nije izvezio TCCA u Uniju tijekom početnog razdoblja ispitnog postupka, tj. razdoblja od 1. travnja 2003. do 31. ožujka 2004. („početno razdoblje ispitnog postupka”).
- (6) Tvrdi i da nije povezan ni s jednim od proizvođača izvoznika TCCA-e na koje se primjenjuju navedene antidampinške mjere.
- (7) Nadalje podnositelj zahtjeva tvrdi da je počeo izvoziti TCCA u Uniju nakon završetka početnog razdoblja ispitnog postupka.

2. Pokretanje revizije novog izvoznika

- (8) Komisija je ispitala *prima facie* dokaze koje je dostavio podnositelj zahtjeva i smatra ih dostatnima za opravdavanje pokretanja revizije u skladu s člankom 11. stavkom 4. Osnovne uredbe. Nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom i nakon što je dotičnoj industriji Unije pružena mogućnost iznijeti primjedbe, Uredbom (EU) br. 809/2013 ⁽⁵⁾ Komisija je pokrenula reviziju Provedbene uredbe (EU) br. 1389/2011 u pogledu podnosioca zahtjeva.

⁽¹⁾ SL L 343, 22.12.2009., str. 51.⁽²⁾ SL L 261, 7.10.2005., str. 1.⁽³⁾ SL L 254, 29.9.2010., str. 1.⁽⁴⁾ SL L 346, 30.12.2011., str. 6.⁽⁵⁾ SL L 229, 28.8.2013., str. 2.

- (9) U skladu s Uredbom (EU) br. 809/2013 antidampinška pristojba uvedena Provedbenom uredbom (EU) br. 1389/2011 stavljena je izvan snage u pogledu uvoza TCCA-e koju podnositelj zahtjeva proizvodi i prodaje za izvoz u Uniju. U skladu s člankom 14. stavkom 5. Osnovne uredbe carinskim je tijelima bilo naređeno da poduzmu odgovarajuće mjere evidentiranja takvog uvoza.

3. Dotični proizvod

- (10) Proizvod iz trenutačne revizije isti je kao proizvod opisan u izvornoj Uredbi odnosno trikloroizocijanurna kiselina i njezini pripravci koji se prema međunarodno nezaštićenom nazivu (INN) nazivaju i „simklozen”, a koji su trenutačno obuhvaćeni oznakama KN ex 2933 69 80 i ex 3808 94 20 te su podrijetlom iz Narodne Republike Kine („dotični proizvod” ili „TCCA”).
- (11) TCCA je kemijski proizvod koji se upotrebljava kao organsko sredstvo širokog spektra za dezinfekciju i izbjeljivanje na bazi klora, posebno za dezinfekciju vode u bazenima. Prodaje se u obliku praha, granulata, tableta ili pločica. Svi oblici TCCA-e i njezini pripravci imaju iste osnovne značajke (kemijski sastav) i svojstva (sredstvo za dezinfekciju), namijenjeni su sličnoj uporabi te se stoga smatraju jednim proizvodom.

4. Strane na koje se odnosi postupak

- (12) Komisija je službeno obavijestila podnositelja zahtjeva, industriju Unije i predstavnike zemlje izvoznice o pokretanju revizije. Zainteresirane strane imale su priliku izraziti svoja stajališta u pisanom obliku i biti saslušane.
- (13) Kako bi dobila podatke koje smatra potrebnima za ovaj ispitni postupak, Komisija je podnositelju zahtjeva poslala obrazac zahtjeva za primjenu tretmana tržišnog gospodarstva („MET”) i upitnik te primila odgovore u rokovima utvrđenima u tu svrhu. Komisija je htjela provjeriti sve podatke koje je smatrala potrebnima za utvrđivanje statusa novog izvoznika i dampinške marže. Proveden je posjet radi provjere u prostorijama podnositelja zahtjeva u NRK-u.

5. Razdoblje ispitnog postupka

- (14) Ispitnim postupkom povezanim s dampingom obuhvaćeno je razdoblje od 1. kolovoza 2012. do 31. srpnja 2013. („razdoblje ispitnog postupka” ili „RIP”).

C. REZULTATI ISPITNOG POSTUPKA

1. Status „novog izvoznika”

- (15) Ispitnim postupkom potvrdilo se da podnositelj zahtjeva nije izvezio dotični proizvod tijekom početnog razdoblja ispitnog postupka i da ga je počeo izvoziti u Uniju nakon tog razdoblja.
- (16) Što se tiče drugih uvjeta za priznavanje statusa „novog izvoznika”, podnositelj zahtjeva dokazao je da nije bio povezan, izravno ili neizravno, s bilo kojim kineskim proizvođačem izvoznikom na koje se primjenjuju antidampinške mjere na snazi u pogledu dotičnog proizvoda.
- (17) Stoga se potvrđuje da bi se podnositelj zahtjeva trebao smatrati „novim izvoznikom” u skladu s člankom 11. stavkom 4. Osnovne uredbe i da bi se za njega trebala utvrditi pojedinačna marža.

2. Damping

Tretman tržišnog gospodarstva („MET”)

- (18) U skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (b) Osnovne uredbe u antidampinškim ispitnim postupcima koji se odnose na uvoz podrijetlom iz NRK-a uobičajena cijena utvrđuje se u skladu s člankom 2. stavcima 1. do 6. Osnovne uredbe za one proizvođače izvoznike za koje je utvrđeno da ispunjavaju kriterije utvrđene člankom 2. stavkom 7. točkom (c) Osnovne uredbe, tj. da je dokazano da u odnosu na proizvodnju i prodaju istovjetnog proizvoda prevladavaju uvjeti tržišnog gospodarstva.
- (19) U sažetom obliku ti kriteriji su:
- poslovne odluke donose se kao odgovor na tržišne signale i bez znatnog uplitanja države, a troškovi odražavaju tržišne vrijednosti,
 - poduzeća imaju jedinstven i transparentan sustav računovodstvenih podataka koje revidiraju nezavisni revizori u skladu s međunarodnim računovodstvenim standardima (MRS), a koji se koristi za sve potrebe,

- nema znatnijeg narušavanja tržišnog natjecanja iz prijašnjeg sustava bez tržišnoga gospodarstva,
 - zakoni o stečaju i imovini jamče pravnu sigurnost i stabilnost,
 - promjena valuta provodi se po tržišnim stopama.
- (20) Ispitnim postupkom utvrđeno je da računovodstveni podaci podnositelja zahtjeva nisu u skladu s međunarodnim računovodstvenim standardima i da društvo stoga u pogledu računovodstvene prakse ne ispunjava zahtjeve za drugi kriterij. Štoviše podnositelj zahtjeva u svojim poslovnim knjigama nije knjižio provedbu programa poticaja za rukovodeće osoblje u skladu s međunarodnim računovodstvenim standardima.
- (21) Kao posljedica toga bilancom se nije vjerno predstavljao financijski položaj društva, a račun dobiti i gubitka te izvještaj o novčanom toku bili su opterećeni financijskim troškovima za koje nije bilo opravdanja.
- (22) Na temelju tih razmatranja podnositelju zahtjeva nije mogao biti odobren MET.
- (23) Podnositelj zahtjeva i druge zainteresirane strane imale su priliku iznijeti primjedbe na prethodno navedene zaključke.
- (24) Podnositelj zahtjeva naglasio je da bi se program poticaja trebao knjižiti u 2013., da nije povezan s bilancom za 2012. i da narav tog programa 2012. još nije bila utvrđena. Prema podnositelju zahtjeva takvo utvrđivanje bilo bi u skladu s preporukama revizora u trenutku obavljanja revizije financijskih računa za 2013. i moglo bi biti u obliku naknade, kamata na zajmove ili kvazi-doprinos.
- (25) Program je na temelju ugovora sklopljen između društva i rukovodećeg osoblja u 2012. Međutim u revidiranim izvještajima iz 2012. nije bilo nikakvih naznaka o njemu, čak ni u bilješkama uz financijske račune. Niti tijekom financijske godine 2013. do trenutka ispitnog postupka (studen 2013.) nije izvršeno knjiženje kojim bi se utvrdio program poticaja.
- (26) Ovaj je nedostatak knjiženja u računima ozbiljne naravi. Ukupna pasiva u bruto bilanci na kraju razdoblja ispitnog postupka dana 31. srpnja 2013. nije se izvijestila u potpunosti. Njezin bi iznos, uzimajući u obzir cjelokupni iznos zajma za koji je jamčilo vodstvo, bio veći za 14 %. Štoviše, račun dobiti i gubitka iz 2013. godine sadržavat će financijske troškove za koje ne postoji pravna osnova budući da ulazni novčani tok u pogledu programa poticaja nije zabilježen, a kamate su stvarno plaćene 2013. Kao posljedica toga financijski troškovi za 2013. bit će devet puta veći od iznosa troškova prijavljenih za 2012. Stoga se financijskim podacima iz računa financijski položaj društva nije prikazao pouzdano i vjerno.
- (27) Treba napomenuti i da narav programa te njegovo vođenje ne može ovisiti o kvalifikaciji revizora te da se knjiženje treba pravilno i pravovremeno izvršiti, a ne naknadno. Stoga se netočno izvješćivanje o financijskom položaju i tokovima povezanim s programom ne može smatrati u skladu s međunarodnim računovodstvenim standardima.
- (28) Kao odgovor na objavu zaključaka Komisije podnositelj zahtjeva ponovio je svoj zahtjev za MET, ali pritom nije dostavio nove dokaze. Stoga se zaključci o utvrđivanju MET-a potvrđuju.
- Uobičajena vrijednost*
- (29) U skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (a) Osnovne uredbe za zemlje bez tržišnoga gospodarstva, te u mjeri u kojoj se MET nije mogao dodijeliti, u zemljama u tranziciji uobičajena vrijednost mora se odrediti na temelju cijene ili izračunane vrijednosti u analognoj zemlji.
- (30) Kao što je navedeno u Uredbi (EU) br. 809/2013 Komisija je predvidjela Japan kao analognu zemlju za utvrđivanje uobičajene vrijednosti za podnositelja zahtjeva u slučaju da mu nije bila odobrena primjena tretmana tržišnog gospodarstva i kao što je bilo učinjeno u ispitnom postupku kojim je došlo do uvođenja mjera iz izvorne uredbe.
- (31) Zainteresirane strane pozvane su da iznesu primjedbe o prikladnosti Japana kao analogne zemlje i nisu dostavile nikakve primjedbe. Komisija je stupila u kontakt i s proizvođačima iz Sjedinjenih Američkih Država, ali nije došlo ni do kakve suradnje. Kao posljedica toga Japan se smatra prikladnom analognom zemljom. Jedan proizvođač iz Japana pristao je na suradnju i dostavio tražene informacije.

- (32) U skladu s člankom 2. stavkom 2. Osnovne uredbe Komisija je najprije ispitala je li prodaja japanskog proizvođača TCCA-e nezavisnim kupcima na domaćem tržištu bila reprezentativna. U tom pogledu utvrđeno je da je ukupni obujam takve prodaje iznosio najmanje 5 % ukupnog obujma prodaje za izvoz u Uniju podnositelja zahtjeva.
- (33) Nakon toga Komisija je ispitala postoje li vrste TCCA-e koje taj japanski proizvođač prodaje na domaćem tržištu koje bi bile dovoljno usporedive s vrstama koje podnositelj zahtjeva prodaje za izvoz u Uniju. Komisija je utvrdila vrste TCCA-e i smatra ih jednakima ili izravno usporedivima s vrstama koje podnositelj zahtjeva prodaje za izvoz u Uniju. Utvrđeno je i da se te vrste prodaju na profitabilnoj razini i na uobičajeni način trgovanja japanskih društava te da se domaće prodajne cijene mogu uzeti u obzir za utvrđivanje uobičajene vrijednosti.
- (34) Stoga se uobičajena vrijednost vrsta proizvoda TCCA, temeljena na stvarnoj domaćoj cijeni i izračunana kao ponderirani prosjek, smatra usporedivom.

Izvozna cijena

- (35) Budući da se dotični proizvod izvezio izravno nezavisnim kupcima u Uniji, izvozna cijena utvrđena je u skladu s člankom 2. stavkom 8. Osnovne uredbe, tj. na temelju stvarno plaćene izvozne cijene ili naplative cijene za proizvod koji se prodaje za izvoz u Uniju.

Usporedba

- (36) Uobičajena vrijednost i izvozne cijene uspoređene su s obzirom na cijenu franko tvornica na istoj razini trgovine. U skladu s člankom 2. stavkom 10. Osnovne uredbe radi osiguranja poštene usporedbe između uobičajene vrijednosti i izvozne cijene uzele su se u obzir razlike kojima se utječe na usporedivost cijena. U tu svrhu su se troškovi prijevoza i pakiranja isključili iz kineskih izvoznih cijena i iz domaćih prodajnih cijena tog japanskog proizvođača.

Dampinška marža

- (37) Kako je predviđeno člankom 2. stavkom 11. Osnovne uredbe, dampinška marža utvrđena je na temelju usporedbe ponderirane prosječne uobičajene vrijednosti prema vrsti s ponderiranom prosječnom izvoznom cijenom odgovarajuće vrste dotičnog proizvoda. Ta usporedba pokazala je postojanje dampinga.
- (38) Dampinška marža podnositelja zahtjeva, izražena kao postotak neto cijene franko granica Unije, iznosila je 32,8 %.

D. IZMJENA MJERA KOJE SE REVIDIRAJU

- (39) S obzirom na zaključke ispitnog postupka i u skladu s pravilom niže pristojbe zaključeno je da bi trebalo uvesti konačnu antidampinšku mjeru za podnositelja zahtjeva na razini utvrđene dampinške marže, koja je u tom slučaju niža od marže štete u izvornom slučaju.

E. EVIDENTIRANJE

- (40) U svjetlu navedenih zaključaka antidampinška pristojba koja se primjenjuje na podnositelja zahtjeva naplaćuje se retroaktivno na uvoz dotičnog proizvoda koji je bio podložan registraciji u skladu s člankom 3. Uredbe (EU) br. 809/2013.

F. OBJAVA I TRAJANJE MJERA

- (41) Strane na koje se odnosi postupak bile su obaviještene o bitnim činjenicama i razmatranjima na temelju kojih je bilo namjeravano uvođenje konačne antidampinške pristojbe na uvoz TCCA-e od podnositelja zahtjeva i retroaktivno naplaćivanje te pristojbe za uvoz podložan registraciji. Podnositelj zahtjeva dostavio je primjedbe, međutim kao što je objašnjeno, one nisu bile takve naravi da bi se njima moglo promijeniti navedene zaključke.
- (42) Ova revizija ne utječe na datum kada istječu mjere uvedene Provedbenom uredbom (EU) br. 1389/2011.

G. MIŠLJENJE ODBORA

- (43) Mjere predviđene ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem Odbora uspostavljenog člankom 15. stavkom 1. Osnovne uredbe,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

1. U članku 1. stavku 2. Provedbene uredbe (EU) br. 1389/2011 sljedeći redak umeće se u tablicu:

Trgovačko društvo	Stopa antidampinške pristojbe	Dodatna oznaka TARIC
„Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd	32,8 %	A998”

2. Kako je utvrđeno člankom 1. stavkom 3. Provedbene uredbe (EU) br. 1389/2011, primjena pojedinačne pristojbe uvjetuje se dostavljanjem carinskim tijelima država članica valjanog računa koji mora biti u skladu sa zahtjevima utvrđenima u Prilogu toj Uredbi. U slučaju nedostavljanja takvog računa, primjenjuje se stopa antidampinške pristojbe koja je primjenjiva na „sva druga trgovačka društva” iz tablice u članku 1. stavku 2. Provedbene uredbe (EU) br. 1389/2011.

Ovime uvedena pristojba naplaćuje se i retroaktivno na uvoz dotičnog proizvoda koji je bio evidentiran u skladu s člankom 3. Uredbe (EU) br. 809/2013. Taj uvoz ne podliježe uvjetu dostavljanja računa jer je bio evidentiran.

Carinska tijela ovime se upućuju na prekid evidentiranja uvoza dotičnog proizvoda podrijetlom iz Narodne Republike Kine koji društvo Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd. proizvodi i prodaje za izvoz u Uniju.

3. Ako nije drukčije navedeno, primjenjuju se važeće odredbe povezane s carinskim pristojbama.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 23. svibnja 2014.

Za Komisiju

Predsjednik

José Manuel BARROSO

PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) br. 570/2014**od 26. svibnja 2014.****o prekidu djelomičnog ponovnog otvaranja antidampinškog ispitnog postupka u vezi s uvozom određenih masnih alkohola i njihovih mješavina podrijetlom iz Indije, Indonezije i Malezije**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice ⁽¹⁾ („Osnovna uredba”), a posebno njezin članak 9. stavak 4.,

budući da:

A. POSTOJEĆE MJERE

- (1) Vijeće je Provedbenom uredbom (EU) br. 1138/2011 ⁽²⁾ uvelo konačnu antidampinšku pristojbu na uvoz određenih masnih alkohola i njihovih mješavina podrijetlom iz Indije, Indonezije i Malezije („Konačna uredba”). Konačnoj je uredbi prethodila Uredba Komisije (EU) br. 446/2011 ⁽³⁾ o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz određenih masnih alkohola i njihovih mješavina podrijetlom iz Indije, Indonezije i Malezije („Privremena uredba”). Nalazi koji su doveli do uvođenja konačnih antidampinških pristojbi navodit će se u nastavku teksta kao „nalazi početnog ispitnog postupka”.
- (2) Dana 21. siječnja 2012. društva PT Ecogreen Oleochemicals, indonezijski proizvođač izvoznik masnih alkohola i njihovih mješavina, Ecogreen Oleochemicals (Singapore) Pte. Ltd. i Ecogreen Oleochemicals GmbH (dalje u tekstu zajedno „grupacija Ecogreen”) podnijela su pred Općim sudom (predmet T-28/12) zahtjev za poništenje Konačne uredbe u mjeri u kojoj se odnosi na antidampinšku pristojbu za grupaciju Ecogreen. Grupacija Ecogreen osporila je prilagodbu njezine izvozne cijene izvršenu na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne uredbe u svrhu usporedbe te izvozne cijene s uobičajenom vrijednošću za to društvo.
- (3) U predmetu T-249/06 (Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) i Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) protiv Vijeća Europske unije) Opći sud poništio je članak 1. Uredbe br. 954/2006 u pogledu društva Interpipe NTRP VAT među ostalim na temelju očite pogreške procjene u izvršavanju prilagodbe na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) te u pogledu društva Interpipe Niko Tube ZAT zbog drugih razloga. Sud je 16. veljače 2012. odbio žalbu koju su podnijeli Vijeće i Komisija (spojeni predmeti C-191/09 P i C-200/09 P).
- (4) S obzirom na to da su činjenične okolnosti za grupaciju Ecogreen bile slične onima za društvo Interpipe NTRP VAT u pogledu prilagodbe izvršene na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) Osnovne uredbe, smatralo se primjerenim ponovno izračunati dampinšku maržu grupacije Ecogreen bez prilagodbe na temelju članka 2. stavka 10. točke (i)
- (5) Stoga je 21. prosinca 2012. objavljena Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 1241/2012 od 11. prosinca 2012. ⁽⁴⁾ o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 1138/2011 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih masnih alkohola i njihovih mješavina podrijetlom iz Indije, Indonezije i Malezije, s retroaktivnom primjenom od 12. studenoga 2011. („Uredba o izmjeni”).
- (6) Njome utvrđena dampinška marža za grupaciju Ecogreen bila je *de minimis* u skladu s člankom 9. stavkom 3. Osnovne uredbe. Ispitni postupak koji se odnosio na grupaciju Ecogreen stoga je prekinut bez uvođenja mjera. Opći sud nakon toga je 9. travnja 2013. odlučio da nema potrebe odlučivati o zahtjevu iz predmeta T-28/12.
- (7) Iako su svi ostali proizvođači izvoznici iz Indije, Indonezije i Malezije nastavili podlijevati antidampinškim pristojbama, nalazi početnog ispitnog postupka, posebno o štetnim učincima dampinškog uvoza, trebaju se ponovno procijeniti u kontekstu revidiranih nalaza o dampingu iz Uredbe o izmjeni.

⁽¹⁾ SL L 343, 22.12.2009., str. 51.⁽²⁾ SL L 293, 11.11.2011., str. 1.⁽³⁾ SL L 122, 11.5.2011., str. 47.⁽⁴⁾ SL L 352, 21.12.2012., str. 1.

B. PONOVA PROCJENA NALAZA IZ POČETNOG ISPITNOG POSTUPKA**1. Okvir ponovne procjene**

- (8) Obavijest o djelomičnom ponovnom otvaranju antidampinškog ispitnog postupka koji se odnosi na uvoz određenih masnih alkohola i njihovih mješavina podrijetlom iz Indije, Indonezije i Malezije („dotične zemlje”) objavljen je 28. veljače 2013. ⁽¹⁾ („ponovno otvaranje”). U obavijesti je navedeno da je opseg ponovnog otvaranja ograničen na ispitivanje mogućeg utjecaja novouspostavljenih dampinških marži na nalaze iz početnog ispitnog postupka koji se odnose posebno na štetu i uzročnost („ponovljeni ispitni postupak”).
- (9) Komisija je o djelomičnom ponovnom otvaranju ispitnog postupka službeno obavijestila proizvođače izvoznike, uvoznike i korisnike za koje se zna da se to na njih odnosi te industriju Unije. Zainteresirane strane dobile su priliku izraziti svoja stajališta u pisanom obliku i zatražiti raspravu u roku određenom u obavijesti.
- (10) Nekoliko je strana tvrdilo da je nejasno na temelju koje je pravne osnove Komisija ponovno otvorila početni ispitni postupak i koje će podatke prikupljati kako bi utvrdila činjenice i donijela zaključke u trenutačnom ponovljenom ispitnom postupku.
- (11) Strane su tvrdile i da nije jasno koja je vrsta ispitnog postupka pokrenuta i kakav će biti njezin konačan ishod u smislu razine konačnih mjera, koje će se razdoblje njime obuhvatiti i koji se aspekti početnog ispitnog postupka ponovno procjenjuju.
- (12) Podsjeća se da je ovo ponovno otvaranje nužna posljedica donošenje Uredbe o izmjeni, koja je pak bila rezultat nalaza Općeg suda u predmetu T-249/06 (Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) i Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) protiv Vijeća Europske unije).
- (13) Podsjeća je da se u početnom ispitnom postupku tzv. razdoblje ispitnog postupka („RIP”) odnosilo na razdoblje od 1. srpnja 2009. do 30. lipnja 2010. Procjenom štete bilo je obuhvaćeno razdoblje od 1. siječnja 2007. do kraja RIP-a i nazivalo se „razmatranim razdobljem”.
- (14) Trenutačni ispitni postupak usredotočen je na isti RIP i isto razmatrano razdoblje. Nalazi dobiveni za ta razdoblja tijekom početnog ispitnog postupka u pogledu štete i uzročnosti ponovno se procjenjuju u kontekstu novouspostavljenih dampinških marži za indonezijske izvoznike u Uredbi o izmjeni.
- (15) Točnije, kako je navedeno u obavijesti o ponovnom otvaranju, trenutačnim se ponovljenim ispitnim postupkom namjerava utvrditi bi li *de minimis* dampinška marža utvrđena za jednog proizvođača izvoznika u Indoneziji i promjena razine dampinških marži uspostavljenih Uredbom o izmjeni za ostala indonezijska društva mogle imati utjecaj na nalaze početnog ispitnog postupka u pogledu štete i uzročnosti.
- (16) Rezultati ponovljenog ispitnog postupka nalaze se u nastavku teksta. Kao i u početnom ispitnom postupku, određeni podaci i informacije navedeni su u obliku indeksa posebno radi zaštite povjerljivosti izvorno dostavljenih podataka.

2. Dotični proizvod i istovjetni proizvod

- (17) Podsjeća se da je dotični proizvod isti onaj definiran u početnom ispitnom postupku, odnosno zasićeni masni alkoholi s ugljikovim lancem C8, C10, C12, C14, C16 ili C18 (ne uključujući razgranane izomere), uključujući zasićene masne alkohole jedne frakcije (dalje u tekstu „čista frakcija”) i mješavine koje uglavnom sadržavaju kombinaciju ugljikovih lanaca dužina C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (uobičajeno kategorizirane kao C8-C10), mješavine koje uglavnom sadržavaju kombinaciju ugljikovih lanaca duljina C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (uobičajeno kategorizirane kao C12-C14) i mješavine koje uglavnom sadržavaju kombinaciju ugljikovih lanaca duljina C16-C18, podrijetlom iz Indije, Indonezije i Malezije, trenutačno obuhvaćeni oznakama KN ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 i ex 3823 70 00 („masni alkohol”).
- (18) Nalazi Uredbe o izmjeni ne utječu na nalaze utvrđene u početnom ispitnom postupku u pogledu dotičnog proizvoda i istovjetnog proizvoda.

3. Damping

- (19) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 7. Uredbe o izmjeni, dampinške marže za sva društva u Indoneziji, osim za drugog proizvođača izvoznika s individualnom maržom, koja se temeljila na marži indonezijskog proizvođača izvoznika koji surađuje s najvišom dampinškom maržom, revidirane su kako bi se u obzir uzela ponovno izračunana dampinška marža grupacije Ecogreen.

⁽¹⁾ SL C 58, 28.2.2013., str. 24.

- (20) Uredba o izmjeni nije utjecala na dampinške marže utvrđene u uvodnoj izjavi 23. Konačne uredbe za indijske proizvođače izvoznike i one utvrđene u uvodnoj izjavi 55. za malezijske proizvođače izvoznike.
- (21) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 6. Uredbe o izmjeni, dampinška marža za grupaciju Ecogreen utvrđena je na razini nižoj od 2 % te je stoga ispod *de minimis* praga predviđenog člankom 9. stavkom 3. Osnovne uredbe. Stoga se u ponovljenom ispitnom postupku treba smatrati da uvoz u Uniju koji je izvršio taj proizvođač izvoznik nije dampinški.
- (22) Obujam, cijena i tržišni udio uvoza koji nije dampinški koji je izvršio navedeni indonezijski izvoznik tijekom razmatranog su se razdoblja razvijali kako je prikazano u tablici u nastavku. Kako je prethodno navedeno u uvodnoj izjavi 16., podneseni su podaci indeksirani.

Uvoz	2007.	2008.	2009.	RIP
Tona				
<i>Indeks: 2007. = 100</i>	100	110	107	115
Godišnji Δ %		9,6	– 2,3	7,5
Tržišni udio				
<i>Indeks: 2007. = 100</i>	100	107	110	113
Godišnji Δ %		6,8	2,9	2,8
Prosječna cijena u EUR/tona				
<i>Indeks: 2007. = 100</i>	100	110	91	91
Godišnji Δ %		9,9	– 17,0	0,2

Izvor: Odgovori na upitnik.

- (23) U odnosu na tablicu prikazanu u uvodnoj izjavi 70. Privremene uredbe, koja je potvrđena uvodnom izjavom 64. Konačne uredbe i prethodno navedenom tablicom, ispitni je postupak pokazao da je uvoz koji nije dampinški predstavljao ograničen udio ukupnog uvoza iz dotičnih zemalja i da se omjer tog uvoza u odnosu na dampinški uvoz smanjivao tijekom razmatranog razdoblja. Zaista, uvoz koji nije dampinški činio je 2007. oko 15 – 18 % ukupnog obujma uvoza iz dotičnih zemalja, a tek oko 10 – 13 % tijekom RIP-a.
- (24) Ponovljenim ispitnim postupkom pokazalo se da su se prosječne cijene uvoza koji nije dampinški grupacije Ecogreen smanjile za 9 % u razmatranom razdoblju, ali su između 2009. i RIP-a ostale stabilne.

4. Šteta

4.1. Proizvodnja u Uniji i industrija Unije

- (25) Ponovljenim ispitnim postupkom ne utječe se na nalaze iz uvodnih izjava 57. do 61. Konačne uredbe koji se odnose na proizvodnju u Uniji i industriju Unije te se ti nalazi potvrđuju.

4.2. Potrošnja u Uniji

- (26) Nalazi iz uvodnih izjava 64. do 66. Privremene uredbe potvrđeni uvodnom izjavom 62. Konačne uredbe ostaju nepromijenjeni. Potvrđuje se da je, kako je prikazano u tablici u nastavku, potrošnja masnog alkohola u Uniji bila relativno stabilna i da se tek blago povećala tek za 2 % tijekom razmatranog razdoblja. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 64. Privremene uredbe, podaci o potrošnji navedeni su u obliku indeksa radi zaštite povjerljivosti podataka.

Potrošnja	2007.	2008.	2009.	RIP
<i>Indeks 2007. = 100</i>	100	102	97	102
Godišnji Δ %		2,2	– 4,8	4,6

4.3. Uvoz u Uniju iz dotičnih zemalja i obaranje cijena

4.3.1. Kumulativna procjena dampinškog uvoza

- (27) Kao što je bio slučaj u početnom ispitnom postupku, ispitano je je li kumulativna procjena dampinškog uvoza za tri dotične zemlje i dalje opravdana u skladu s odredbama članka 3. stavka 4. Osnovne uredbe u pogledu revidiranih dampinških marži za indonezijske proizvođače izvoznike prethodno navedene u uvodnim izjavama 19. do 21.
- (28) Podsjeća se da je člankom 3. stavkom 4. Osnovne uredbe određeno da se, ako se nad uvozom proizvoda iz više od jedne zemlje istodobno provodi antidampinški ispitni postupak, učinak takvih uvoza kumulativno procjenjuje jedino ako je utvrđeno: (a) da je marža dampinga utvrđena u odnosu na uvoz iz svake od zemalja veća od *de minimis* marže kako je određena člankom 9. stavkom 3. te Uredbe i da obujam uvoza i svake od zemalja nije zanemariv i (b) da je kumulativna procjena učinaka uvoza primjerena s obzirom na uvjete tržišnog natjecanja između uvezenih proizvoda i uvjete tržišnog natjecanja između uvezenih proizvoda i istovjetnog proizvoda Unije.
- (29) Nalazi koji se odnose na obujam i cijene dampinškog uvoza za svaku od dotičnih zemalja ponovno su procijenjeni za razmatrano razdoblje. Podaci koji se odnose na obujam uvoza upotrijebljeni za utvrđivanje prosječnih cijena iz tablice u uvodnoj izjavi 63. točki (b) Konačne uredbe ostaju nepromijenjeni u pogledu Malezije i Indije. Podaci koji se odnose na Indoneziju revidirani su kako bi se u obzir uzela činjenica da se, kako je prethodno navedeno u uvodnoj izjavi 21., za jednog proizvođača izvoznika više nije smatralo da vrši damping svojih proizvoda na tržištu Unije. Novoutvrđeni dampinški uvoz razvijao se kako je prikazano u nastavku. U pogledu prethodne uvodne izjave 16., podaci o obujmu uvoza navedeni su u obliku indeksa za svaku dotičnu zemlju.

Obujam dampinškog uvoza	2007.	2008.	2009.	RIP
Malezija				
<i>Indeks: 2007. = 100</i>	100	161	141	137
Godišnji Δ %		61,4	– 12,5	– 2,9
Indija				
<i>Indeks: 2007. = 100</i>	100	118	104	143
Godišnji Δ %		18,2	– 11,8	37,5
Indonezija				
<i>Indeks: 2008. = 100</i>		100	142	168
Godišnji Δ %			42,1	17,9

- (30) Ispitni je postupak pokazao da obujam dampinškog uvoza za svaku dotičnu zemlju nije bio zanemariv tijekom RIP-a i da je prisutnost dampinškog uvoza na tržištu Unije ostala znatna tijekom razmatranog razdoblja, a posebno tijekom RIP-a. Taj se zaključak ne mijenja na temelju toga što je u Uredbi o izmjeni utvrđeno da jedan indonezijski proizvođač izvoznik ne vrši damping.
- (31) Za razmatrano su razdoblje ponovno procijenjeni i nalazi u pogledu određivanja cijena dampinškog uvoza za svaku od dotičnih zemalja te su prikazani u tablici u nastavku. Cijene navedene u tablici u uvodnoj izjavi 63. točki (b) Konačne uredbe ostaju nepromijenjene u pogledu Malezije i Indije. Podaci koji se odnose na Indoneziju revidirani su kako bi se u obzir uzela činjenica da se, kako je prethodno navedeno u uvodnoj izjavi 21., za jednog proizvođača izvoznika nije smatralo da vrši damping svojih proizvoda na tržištu Unije. U pogledu prethodne uvodne izjave 16. podaci koji se odnose na cijenu indonezijskog izvoznika za kojeg je utvrđeno da vrši damping navedeni su u obliku indeksa.

Uvoz na temelju Eurostata (prilagođen kako bi se obuhvatio dotični proizvod i dampinški uvoz)	2007.	2008.	2009.	RIP
Prosječna cijena u EUR/tona za Maleziju	911	944	799	857
<i>Indeks 2007. = 100</i>	100	104	88	94
Godišnji Δ %		3,6	– 15,4	7,3
Prosječna cijena u EUR/tona za Indiju	997	1 141	897	915
<i>Indeks 2007. = 100</i>	100	114	90	92
Godišnji Δ %		14,4	– 21,4	2,1
Prosječna cijena u EUR/tona za Indoneziju				
<i>Indeks: 2008. = 100</i>		100	70	72
Godišnji Δ %			– 30,0	2,6

Izvor: Eurostat i odgovori na upitnik.

- (32) Ispitnim postupkom pokazalo se da je, osim za 2007. kad nije bilo uvoza iz Indonezije, određivanje cijena indonezijskih proizvođača izvoznika ostalo gotovo jednako kao u početnom ispitnom postupku. Stoga se može potvrditi nalaz iz uvodne izjave 63. točke (b) Konačne uredbe da su određivanje cijena i ponašanje u vezi s određivanjem cijena dotičnih zemalja bili uvelike slični, posebno tijekom RIP-a. Taj se zaključak ne mijenja na temelju činjenice što je u Uredbi o izmjeni utvrđeno da jedan od indonezijskih proizvođača izvoznika ne vrši damping.
- (33) Nadalje, ostaju valjani i nalazi iz uvodne izjave 127. Privremene uredbe potvrđeni u uvodnoj izjavi 122. Konačne uredbe, a posebno oni o tome da su razine za uklanjanje štete utvrđene za dotične zemlje bile znatno iznad *de minimis* praga od 2 %. Analizirani su i prodajni kanali te kretanja cijena za svaku od dotičnih zemalja i utvrđeno je da su slični, kako je prikazano u prethodno navedenoj tablici. Cijene uvoza iz dotičnih zemalja pratile su negativno kretanje nakon vrhunca 2008. i na svjetskoj su razini bile posebno niske u usporedbi s prosječnim cijenama industrije Unije kako je pokazao ispitni postupak.
- (34) U tablici u nastavku prikazano je da se tržišni udio dampinškog uvoza iz svake od dotičnih zemalja sveukupno povećao tijekom razmatranog razdoblja. S obzirom na prethodnu uvodnu izjavu 16., podaci su prikazani u obliku indeksa.

Tržišni udio dampinškog uvoza	2007.	2008.	2009.	RIP
Malezija				
<i>Indeks: 2007. = 100</i>	100	157	145	135
Godišnji Δ %		57	– 8	– 7
Indija				
<i>Indeks: 2007. = 100</i>	100	115	107	141
Godišnji Δ %		15	– 7	31
Indonezija				
<i>Indeks: 2008. = 100</i>		100	142	168
Godišnji Δ %			50	13

- (35) Na temelju prethodno navedenih činjenica i razmatranja, ponovljenim ispitnim postupkom pokazalo se da nalazi iz početnog ispitnog postupka u pogledu kumulacije ostaju nepromijenjeni. Stoga se smatra da su i dalje ispunjeni uvjeti iz članka 3. stavka 4. Osnovne uredbe u pogledu kumulativne procjene dampinškog uvoza iz dotičnih zemalja. Učinci dampinškog uvoza podrijetlom iz dotičnih zemalja stoga se mogu procijeniti zajedno za potrebe ponovnog ispitivanja štete i uzročnosti.

4.3.2. Obujam, cijena i tržišni udio dampinškog uvoza

- (36) Kako bi se uspostavila kumulativna razina dampinškog uvoza na tržište Unije tijekom razmatranog razdoblja, u obzir se uzima činjenica da su u Uredbi o izmjeni potvrđeni pozitivni nalazi za damping za sve proizvođače izvoznike iz Indonezije osim grupacije Ecogreen. Njihov se uvoz smatra dampinškim i zbog toga nastavlja podlijevati antidampinškim pristojbama.
- (37) Slično tome, u ponovljenom ispitnom postupku uzima se u obzir to što dampinške marže utvrđene u početnom ispitnom postupku za sve proizvođače izvoznike iz Indije i Malezije ostaju nepromijenjene te se njihov uvoz smatra dampinškim i nastavlja podlijevati antidampinškim pristojbama.
- (38) Obujam dampinškog uvoza iz dotičnih zemalja prilagođen je oduzimanjem obujma nedampinškog uvoza jednog indonezijskog proizvođača izvoznika, kako je navedeno prethodno u uvodnoj izjavi 29.
- (39) Na temelju prethodno navedenog podaci iz uvodne izjave 70. Privremene uredbe potvrđeni uvodnom izjavom 64. Konačne uredbe i nalazi iz uvodnih izjava 71. do 73. Privremene uredbe koji se odnose na procjenu dampinškog uvoza tijekom razmatranog razdoblja, kako su potvrđeni uvodnom izjavom 65. Konačne uredbe, revidirani su kako je prikazano u nastavku. S obzirom na prethodnu uvodnu izjavu 16., podaci o ukupnom obujmu uvoza i tržišnom udjelu dampinškog uvoza navedeni su u obliku indeksa.

Dampinški uvoz iz dotičnih zemalja	2007.	2008.	2009.	RIP
Tona				
<i>Indeks: 2007. = 100</i>	100	167	155	165
Godišnji Δ %		67,0	– 7,3	6,5
Tržišni udio				
<i>Indeks: 2007. = 100</i>	100	163	159	162
Godišnji Δ %		62,7	– 2,3 %	1,8
Prosječna cijena dampinškog uvoza u EUR/tona	931	1 007	827	878
<i>Indeks 2007. = 100</i>	100	108	89	94
Godišnji Δ %		8,2 %	– 17,9	6,1

Izvor: Eurostat i odgovori na upitnik.

- (40) Obujam dampinškog uvoza iz dotičnih zemalja utvrđen u trenutačnom ponovljenom ispitnom postupku znatno se povećao za 65 % tijekom razmatranog razdoblja. Do najvećeg je povećanja došlo između 2007. i 2008. kad se uvoz povećao za 67 %. Uvoz se zatim blago smanjio 2009. pa tijekom RIP-a ponovno povećao gotovo na razinu iz 2008.
- (41) Revidirane prosječne cijene dampinškog uvoza iz dotičnih zemalja znatno su se mijenjale tijekom razmatranog razdoblja i ukupno su se smanjile za 6 %. Ipak, treba napomenuti da je između 2008. i RIP-a stopa smanjenja iznosila čak 14 %. Tijekom razmatranog razdoblja prosječne cijene uvoza iz dotičnih zemalja stalno su bile niže od onih koje je utvrdio ostatak svijeta i obarale su cijene industrije Unije, što je za posljedicu imalo povećanje tržišnog udjela dampinškog uvoza.

- (42) Tržišni udio dampinškog uvoza iz dotičnih zemalja tijekom razmatranog se razdoblja znatno povećao, za 62 %. Do najvećeg povećanja došlo je između 2007. i 2008. Tijekom gospodarske krize došlo je do blagog smanjenja uvoza što je blago umanjilo tržišni udio dotičnih zemalja za 4 % između 2008. i 2009., ali te su zemlje do kraja razmatranog razdoblja vratile svoj tržišni udio.
- (43) Isključenjem uvoza grupacije Ecogreen koji nije dampinški stoga se ni na koji način ne mijenjaju nalazi iz početnog ispitnog postupka u pogledu obujma, cijene i tržišnog udjela dampinškog uvoza te se ti nalazi stoga potvrđuju.

4.3.3. Obaranje cijena

- (44) Podsjeća se da su rasponi koji se odnose na obaranje cijena utvrđeni u početnom ispitnom postupku objašnjeni u uvodnim izjavama 74. i 75. Privremene uredbe i potvrđeni u uvodnoj izjavi 67. Konačne uredbe. Uredbom o izmjeni nije se utjecalo na individualne izračune utvrđene za svakog od dotičnih izvoznika. Ti se nalazi stoga potvrđuju.
- (45) Prosječno obaranje cijena utvrđeno za dampinški uvoz kumulativno procijenjeno za dotične tri zemlje zajedno nakon isključenja uvoza koji nije dampinški iznosi 2 %. To prividno nisko obaranje cijena treba sagledati u kontekstu činjenice da je industrija Unije bila prisiljena sniziti svoje cijene zbog prisutnosti jeftinog uvoza na tržištu EU-a. Međutim, tim cijenama nije se mogao pokriti trošak proizvodnje, posebno tijekom RIP-a. Prosječno obaranje cijena za kumulativno procijenjeni dampinški uvoz bez grupacije Ecogreen iznosio je 22 %.
- (46) Kao odgovor na objavu nalaza Komisije, jedan je uvoznik masnih alkohola i njihovih kiselina podrijetlom iz Indonezije tvrdio da će prosječna cijena uvoza koji nije dampinški biti niža od prosječne cijene uvoza koji proizvodi indonezijski proizvođač izvoznik koji i dalje podliježe mjerama. Međutim, ta tvrdnja ne utječe na nalaz o obaranju cijena za kumulativno procijenjen dampinški uvoz.

4.4. Gospodarsko stanje industrije Unije

- (47) Uredba o izmjeni nema utjecaj na nalaze iz uvodnih izjava 76. do 91. Privremene uredbe potvrđene u uvodnim izjavama 71. do 84. Konačne uredbe koji se odnose na gospodarsko stanje industrije Unije i te se nalaze stoga može potvrditi.
- (48) Podsjeća se da se u početnom ispitnom postupku pokazalo da se tijekom razmatranog razdoblja pogoršala većina pokazatelja štete koji se odnose na industriju Unije kao što su proizvodnja (– 17 %), iskorištenost kapaciteta (– 15 %), obujam prodaje (– 18 %), tržišni udio (– 12 %) i zaposlenost (– 13 %). Posebno su se znatno pogoršali pokazatelji štete koji se odnose na financijsku uspješnost industrije Unije kao što su novčani tok i profitabilnost. To znači da je Unijina sposobnost prikupljanja kapitala bila narušena, posebno tijekom RIP-a.
- (49) U svjetlu prethodno navedenog potvrđuje se zaključak da je industrija Unije pretrpjela materijalnu štetu u smislu članka 3. stavka 5. osnovne Uredbe.

5. Uzročnost

- (50) Nastavno na potvrdu postojanja materijalne štete koju je pretrpjela industrija Unije ponovno je procijenjeno postoji li i dalje uzročno-posljedična veza između navedene štete na temelju revidiranih nalaza za damping kako je utvrđeno u Uredbi o izmjeni i revidiranog dampinškog uvoza iz dotičnih zemalja.

5.1. Učinak dampinškog uvoza

- (51) Kako je prethodno prikazano u uvodnoj izjavi 26., potrošnja u Uniji bila je relativno stabilna i tijekom razmatranog razdoblja povećala se tek za 2 %.
- (52) U tablici u prethodnoj uvodnoj izjavi 39., iz koje je isključen uvoz indonezijskog izvoznika za kojeg je u Uredbi o izmjeni utvrđeno da nije izvršavao damping svojih proizvoda na tržištu Unije, prikazano je da je revidirani obujam dampinškog uvoza iz triju dotičnih zemalja i dalje bio značajan i da se tijekom razmatranog razdoblja znatno povećao za više od 60 000 tona u apsolutnom iznosu i za više od 60 % u relativnom smislu. Jednako se tako tržišni udio dampinškog uvoza znatno povećao i dobio više od 5 postotnih bodova tijekom tog razdoblja.

- (53) Ta su kretanja vrlo slična onima utvrđenima u početnom ispitnom postupku, a posebno u uvodnim izjavama 86. do 94. Konačne uredbe. Povećanje tržišnog udjela, koje je utvrđeno na 57 % u početnom ispitnom postupku, sada za razmatrano razdoblje iznosi više od 60 % s obzirom na revidirane podatke.
- (54) Ponovljenim ispitnim postupkom zaista je potvrđeno da je dampinški uvoz iz dotičnih zemalja ostvarivao pritisak na industriju Unije s početkom 2008. godine kad je taj uvoz porastao za 67 %. Te su godine cijene dampinškog uvoza, kako je prikazano u uvodnoj izjavi 39., bile mnogo niže od cijena industrije Unije. To je za posljedicu imalo znatan gubitak obujma prodaje (– 15,4 %) i tržišnog udjela za industriju Unije koji u ostatku razmatranog razdoblja industrija Unije nije uspjela ponovno ostvariti. U isto se vrijeme tržišni udio dampinškog uvoza iz dotičnih zemalja povećao za više od 9 postotnih bodova.
- (55) U uvodnoj izjavi 72. Konačne uredbe prikazano je da je industrija Unije, kao odgovor na taj pritisak, morala znatno smanjiti svoje prodajne cijene za 16,9 % 2009. i zatim ih dodatno smanjiti za 5,3 % tijekom RIP-a. Čak i ako je to ponašanje u vezi s određivanjem cijena industriji Unije omogućilo ograničavanje gubitka tržišnog udjela, ono je dovelo do znatnih gubitaka nastalih tijekom razmatranog razdoblja, kako je opisano u uvodnoj izjavi 86. Privremene uredbe i potvrđeno u uvodnoj izjavi 78. Konačne uredbe. To se stanje podudaralo s prisutnošću velikog obujma jeftinog dampinškog uvoza na tržištu Unije, posebno tijekom RIP-a.
- (56) U 2009., iako se apsolutni obujam dampinškog uvoza iz dotičnih zemalja smanjio za 7,3 %, u skladu s gospodarskim padom i smanjenjem na tržištu EU-a, uočeno je da se prosječna cijena dampinškog uvoza smanjila za 17,9 %, što je bilo više od smanjenja cijene industrije Unije za 16,9 %. Industrija Unije morala je tijekom RIP-a smanjiti svoje cijene te je nagomilala financijske gubitke.
- (57) Prethodna razmatranja pokazuju teške posljedice prisutnosti velikog obujma jeftinog dampinškog uvoza na tržištu Unije na ponašanje industrije Unije u vezi s određivanjem cijena na njezinu matičnom tržištu kao i negativan utjecaj tog velikog obujma na gospodarsko stanje industrije Unije, posebno tijekom RIP-a.
- (58) Prethodno spomenuti uvoznik tvrdio je da je u analizi uzročno-posljedične veze potrebno odbiti preostali indonezijski dampinški uvoz od uvoza podrijetlom iz Indije i Malezije na temelju čimbenika kao što su stabilan tržišni udio, viša razina cijena, nepostojanje obaranja cijena, niža marža obaranja cijena tog indonezijskog uvoza i usporjeni razvoj tržišnih udjela Indonezije i industrije Unije. Taj je uvoznik tvrdio i da nakon tog odbijanja ne postoji uzročno-posljedična veza između štete i indonezijskog dampinškog uvoza.
- (59) Ta je tvrdnja odbijena jer čimbenici koje je naveo taj uvoznik, katkad selektivno, nisu čimbenici koji se smatraju bitnima u skladu s člankom 3. stavkom 4. Osnovne uredbe za utvrđivanje bi li trebalo primijeniti kumulaciju ili ne, posebno u pogledu uvjeta tržišnog natjecanja između uvezenih proizvoda i istovjetnih proizvoda iz Unije. U početnom je ispitnom postupku doista zaključeno da je dotični proizvod intermedijarna roba koja se najčešće upotrebljava kao sirovina za proizvodnju masnih alkoholnih sulfata, masnih alkoholnih etoksilata i masnih alkoholnih eter sulfata te da se uvezeni proizvod na tržištu izravno natječe s proizvodom iz Unije, neovisno o državi podrijetla. Jednostranost tržišnog natjecanja na tržištu Unije stoga opravdava kumulativnu procjenu uvoza u smislu članka 3. stavka 4. točke (b) Osnovne uredbe. Taj se uvoznik u svojim argumentima nije osvrnuo na ovaj nalaz, te bi oni mogli postati bitni tek nakon primjene odbijanja. S obzirom na to da ne postoji temelj za izmjenu nalaza iz početnog ispitnog postupka o kumulaciji, potvrđuje se analiza učinaka dampinškog uvoza.
- (60) Osim toga, treba napomenuti da je preostali indonezijski uvoz izvršen po dampinškim razinama cijena, da se tržišni udio tog uvoza snažno povećao tijekom razmatranog razdoblja i da je taj uvoz obarao prodajne cijene industrije Unije.
- (61) Konačno, taj je uvoznik spomenuo da je grupacija Ecogreen uzrokovala veće obaranje cijena nego preostali indonezijski proizvođač izvoznik i da se stoga, s obzirom na to da se utjecaj uvoza grupacije Ecogreen smatra zanemarivim, isti zaključak treba *a fortiori* primijeniti na preostali indonezijski uvoz.
- (62) Taj se zaključak temelji na pogrešnoj premisi. Presuda Suda izmijenila je izračun dampinga za grupaciju Ecogreen, te je tada postao *de minimis*. Samo se zbog tog razloga utjecaj uvoza grupacije Ecogreen morao smatrati zanemarivim. Ta je tvrdnja stoga odbačena.

- (63) Na temelju prethodno navedenih nalaza zaključuje se da je dampinški uvoz prouzročio materijalnu štetu industriji Unije.

5.2. Učinak ostalih čimbenika

- (64) Jednako je tako ponovno ispitan i učinak ostalih čimbenika na stanje industrije Unije u kontekstu uzročnosti.

5.2.1. Nedampinški uvoz iz Indonezije

- (65) Kako je prethodno navedeno u uvodnoj izjavi 23., omjer nedampinškog uvoza smanjivao se u odnosu na dampinški uvoz i tijekom RIP-a činio samo ograničen udio ukupnog uvoza iz dotičnih zemalja. Osim toga, ispitnim postupkom pokazalo se i da je taj uvoz imao samo skroman tržišni udio tijekom razmatranog razdoblja, a posebno tijekom RIP-a.
- (66) Obujam dampinškog uvoza se između 2009. i RIP-a povećao za 6,5 %, odnosno više od oporavka tržišta koji se odrazio u povećanju potrošnje u Uniji za 4,6 %, što znači da je tržišni udio takvog uvoza povećan.
- (67) Stoga se smatra da eventualni utjecaj nedampinškog uvoza na tržištu Unije tijekom RIP-a ne može biti veći od znatnog negativnog utjecaja dampinškog uvoza detaljno opisanog u uvodnim izjavama 51. do 57.
- (68) Na temelju prethodno navedenih nalaza smatra se da prisutnost nedampinškog uvoza grupacije Ecogreen na tržištu Unije tijekom RIP-a nije takva da bi prekinula uzročno-posljedičnu vezu između dampinškog uvoza i štete koju je industrija Unije pretrpjela tijekom RIP-a.

5.2.2. Ostali čimbenici ispitani u početnom ispitnom postupku

- (69) Ostali čimbenici ispitani u početnom ispitnom postupku u kontekstu mogućih uzroka materijalne štete koju je pretrpjela industrija Unije bili su: uvoz u Uniju iz ostatka svijeta, uspješnost izvoza industrije Unije, utjecaj gospodarske krize i prodaja razgrananih izomera koji nisu obuhvaćeni opsegom proizvoda.
- (70) S obzirom na to da na te čimbenike ne utječu revidirane dampinške marže utvrđene za indonezijske proizvođače izvoznike, potvrđuju se nalazi i zaključak iz uvodnih izjava 95. do 100. Konačne uredbe. Utjecaj tih čimbenika nije takav da bi prekinuo uzročno-posljedičnu vezu utvrđenu između dampinškog uvoza i štete koju je pretrpjela industrija Unije.

5.3. Zaključak o uzročnosti

- (71) Trenutačnim ponovljenim ispitnim postupkom pokazuje se da i dalje postoji jasna i izravna poveznica između povećanja obujma dampinškog uvoza i njegova negativnog utjecaja na cijene s jedne strane i materijalne štete koju je industrija Unije pretrpjela tijekom RIP-a s druge.
- (72) Prethodno navedena analiza pokazuje da je obujam nedampinškog uvoza bio ograničen u usporedbi s golemom količinom dampinških proizvoda uvezenih iz dotičnih zemalja. U kontekstu relativno stabilne potrošnje, taj se dampinški uvoz tijekom razmatranog razdoblja znatno povećao u apsolutnom i relativnom smislu, a njegova je prisutnost imala znatan negativan utjecaj na tržište Unije. Zaista je uočeno da je, zbog narušenja tržišta, industrija Unije od 2008. morala znatno smanjiti svoje cijene za 22,2 % i da nije mogla pokriti svoje troškove i postići razuman iznos dobiti, posebno tijekom RIP-a.
- (73) Ponovljenim ispitnim postupkom potvrđeno je i da učinci ostalih čimbenika ne mogu prekinuti uzročno-posljedičnu vezu između dampinškog uvoza i štete koju je pretrpjela industrija Unije.
- (74) Posljedično, ponovljenim ispitnim postupkom pokazuje se da postoji uzročno-posljedična veza između dampinškog uvoza iz Indije, Indonezije i Malezije i materijalne štete koju je industrija Unije pretrpjela tijekom RIP-a. Stoga se potvrđuju zaključci iz uvodnih izjava 101. do 102. Konačne Uredbe.

6. Interes Unije

- (75) Nije se pokazalo da je Uredba o izmjeni utjecala na zaključak iz uvodne izjave 118. Konačne uredbe u pogledu interesa Unije te se on potvrđuje.

C. PONOVA PROCJENA KONAČNIH MJERA

- (76) Kako je prethodno pokazano, ponovljeno ispitivanje bitnih činjenica i nalaza utvrđenih u početnom ispitnom postupku uzimajući u obzir nove dampinške marže kako su utvrđene u Uredbi o izmjeni pokazalo je da preostali dampinški uvoz iz Indije, Indonezije i Malezije na tržište Unije uzrokuje materijalnu štetu industriji Unije tijekom RIP-a.
- (77) S obzirom na zaključke donesene u početnom ispitnom postupku u pogledu dampinga, štete, uzročnosti i interesa Unije te s obzirom na to da je u trenutačnom ponovljenom postupku potvrđeno postojanje uzročno-posljedične veze između materijalne štete koju je pretrpjela industrija Unije i preostalog dampinškog uvoza iz dotičnih zemalja, konačne mjere uvedene Uredbom o izmjeni potrebno je potvrditi na istoj razini. Posljedično, zaključuje se da taj ponovljeni ispitni postupak treba prekinuti bez izmjena konačnih mjera kako su uvedene Konačnom uredbom.
- (78) Antidampinške mjere na snazi, kako su utvrđene Provedbenom uredbom Vijeća (EU) br. 1138/2011 i izmijenjene Provedbenom uredbom Vijeća (EU) br. 1241/2012 ostaju valjane i zbog toga trebaju ostati na snazi. Podsjeća se da su uvedene mjere bile posebne pristojbe utvrđene za svakog dotičnog proizvođača izvoznika kako slijedi:

Zemlja	Društvo	Konačna posebna antidampinška pristojba (EUR po toni neto)
Indija	VVF (India) Ltd	46,98
	Sva ostala društva	86,99
Indonezija	P.T. Ecogreen Oleochemicals	0,00
	P.T. Musim Mas	45,63
	Sva ostala društva	45,63
Malezija	KL-Kepong Oleomas Sdn.Bhd.	35,19
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	61,01
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd	51,07
	Sva ostala društva	61,01

- (79) Nadležna tijela dotičnih zemalja, izvoznici i njihova udruženja, sve zainteresirane strane u Uniji, posebno industrija Unije, uvoznici, udruženja korisnika i trgovaca obaviješteni su o bitnim činjenicama i razmatranjima na temelju kojih se namjeravalo prekinuti djelomično ponovno otvaranje antidampinškog ispitnog postupka o uvozu masnog alkohola iz dotičnih zemalja. Dana im je prilika za dostavu komentara i raspravu. Usmene i pisane primjedbe koje su strane dostavile razmotrene su, ali nisu izmijenile zaključke iz ove Uredbe.
- (80) Jedan proizvođač izvoznik ponudio je preuzimanje cjenovne obveze u skladu s člankom 8. stavkom 1. Osnovne uredbe.
- (81) Posebno je utvrđeno da taj proizvođač izvoznik pored dotičnog proizvoda proizvodi čitav niz proizvoda koje prodaje istim klijentima. To bi stvorilo ozbiljan rizik od unakrsne kompenzacije i učinilo učinkovito praćenje preuzimanja cjenovne obveze iznimno teškim, čime bi se narušila učinkovitost preuzimanja cjenovne obveze u ovom slučaju. Na temelju toga Komisija je zaključila da se ponuda o preuzimanju cjenovne obveze ne može prihvatiti.
- (82) Mjere određene ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem Odbora osnovanog člankom 15. stavkom 1. Osnovne uredbe,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Djelomično ponovno otvaranje antidampinskog ispitnog postupka u vezi s uvozom zasićenih masnih alkohola s ugljikovim lancem C8, C10, C12, C14, C16 ili C18 (ne uključujući razgranane izomere), uključujući zasićene masne alkohole jedne frakcije (poznati i kao „čista frakcija”) i mješavina koje uglavnom sadržavaju kombinaciju ugljikovih lanaca dužina C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (uobičajeno kategorizirane kao C8-C10), mješavina koje uglavnom sadržavaju kombinaciju ugljikovih lanaca duljina C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (uobičajeno kategorizirane kao C12-C14) i mješavina koje uglavnom sadržavaju kombinaciju ugljikovih lanaca duljina C16-C18, trenutačno obuhvaćenih oznakama KN ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 i ex 3823 70 00 (oznake TARIC 2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 i 3823 70 00 91) i podrijetlom iz Indije, Indonezije i Malezije prekida se bez izmjena pristojbi koje su na snazi.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 26. svibnja 2014.

Za Komisiju

Predsjednik

José Manuel BARROSO

PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) br. 571/2014**od 26. svibnja 2014.****o odobravanju aktivne tvari ipkonazol u skladu s Uredbom (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i o izmjeni Priloga Provedbenoj uredbi (EU) br. 540/2011****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 13. stavak 2. i članak 78. stavak 2.,

budući da:

- (1) U skladu s člankom 80. stavkom 1. točkom (a) Uredbe (EZ) br. 1107/2009 Direktiva Vijeća 91/414/EEZ ⁽²⁾ primjenjuje se, u odnosu na postupak i uvjete za odobravanje, na aktivne tvari za koje je odluka donesena u skladu s člankom 6. stavkom 3. te Direktive prije 14. lipnja 2011. Odlukom Komisije 2008/20/EZ potvrđeno je da ipkonazol ispunjava uvjete iz članka 80. stavka 1. točke (a) Uredbe (EZ) br. 1107/2009 ⁽³⁾.
- (2) U skladu s člankom 6. stavkom 2. Direktive 91/414/EEZ Ujedinjena Kraljevina je 30. ožujka 2007. od trgovačkog društva Kureha GmbH primila zahtjev za uvrštenje aktivne tvari ipkonazol u Prilog I. Direktivi 91/414/EEZ. Odlukom 2008/20/EZ potvrđeno je da je dokumentacija „cjelovita” te se može smatrati da u načelu ispunjava zahtjeve u pogledu podataka i informacija iz priloga II. i III. Direktivi 91/414/EEZ.
- (3) Za tu su aktivnu tvar ocijenjeni učinci na zdravlje ljudi, zdravlje životinja te na okoliš u skladu s odredbama iz članka 6. stavaka 2. i 4. Direktive 91/414/EEZ za uporabe koje je predložio podnositelj zahtjeva. Imenovana država članica izvjestiteljica, Ujedinjena Kraljevina, dostavila je 22. svibnja 2008. nacrt izvješća o ocjeni. U skladu s člankom 11. stavkom 6. Uredbe Komisije (EU) br. 188/2011 ⁽⁴⁾ dana 20. svibnja 2011. od podnositelja zahtjeva zatražene su dodatne informacije. Ocjena dodatnih podataka koju je sastavila Ujedinjena Kraljevina dostavljena je u obliku ažuriranog nacrta izvješća o ocjeni u studenome 2011.
- (4) Nacrt izvješća o ocjeni pregledale su države članice i Europska agencija za sigurnost hrane (dalje u tekstu: „Agencija”). Agencija je 2. travnja 2013. Komisiji dostavila svoj zaključak ⁽⁵⁾ o stručnom pregledu ocjene rizika od pesticida koji sadržavaju aktivnu tvar ipkonazol. Taj su nacrt izvješća o ocjeni i zaključak Agencije pregledale države članice i Komisija u okviru Stalnog odbora za prehrambeni lanac i zdravlje životinja te su ga finalizirale 20. ožujka 2014. u obliku izvješća Komisije o pregledu za ipkonazol.
- (5) Razna su ispitivanja pokazala kako se od sredstava za zaštitu bilja koja sadržavaju ipkonazol može očekivati da načelno ispunjavaju zahtjeve utvrđene u članku 5. stavku 1. točkama (a) i (b) i članku 5. stavku 3. Direktive 91/414/EEZ, posebno u pogledu uporaba koje su ispitane i iscrpno opisane u izvješću Komisije o pregledu. Stoga je primjereno odobriti ipkonazol.
- (6) U skladu s člankom 13. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 1107/2009 u vezi s njezinim člankom 6. te s obzirom na postojeća znanstvena i tehnička saznanja, potrebno je, međutim, postaviti određene uvjete i ograničenja. Posebno je primjereno zatražiti dodatne potvrđne informacije.

⁽¹⁾ SL L 309, 24.11.2009., str. 1.

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 91/414/EEZ od 15. srpnja 1991. o stavljanju sredstava za zaštitu bilja na tržište (SL L 230, 19.8.1991., str. 1.)

⁽³⁾ Odluka Komisije 2008/20/EZ od 20. prosinca 2007. o načelnom priznavanju cjelovitosti dokumentacije dostavljene na detaljno razmatranje s ciljem mogućeg uvrštenja ipkonazola i maltodekstrina u Prilog I. Direktivi Vijeća 91/414/EEZ (SL L 1, 4.1.2008., str. 5.).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (EU) br. 188/2011 od 25. veljače 2011. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Direktive Vijeća 91/414/EEZ u pogledu postupka ocjene aktivnih tvari koje nisu bile na tržištu dvije godine nakon priopćenja o toj Direktivi (SL L 53, 26.2.2011., str. 51.).

⁽⁵⁾ Europska agencija za sigurnost hrane; *Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance ipconazole* (Zaključak o stručnom pregledu ocjene rizika od pesticida koji sadržavaju aktivnu tvar ipkonazol). EFSA Journal 2013;11(4):3181. (76 str.) doi:10.2903/j.efsa.2013.3181. Dostupno na internetu: www.efsa.europa.eu/efsajournal

- (7) Prije izdavanja odobrenja državama članicama i zainteresiranim stranama treba omogućiti primjereno razdoblje za pripremu za ispunjavanje novih zahtjeva koji proizlaze iz odobrenja.
- (8) Ne dovodeći u pitanje obveze predviđene Uredbom (EZ) br. 1107/2009 koje proizlaze iz odobrenja i uzimajući u obzir posebnu situaciju nastalu prijelazom s Direktive 91/414/EEZ na Uredbu (EZ) br. 1107/2009, treba primijeniti sljedeće. Nakon izdavanja odobrenja državama članicama treba omogućiti šestomjesečno razdoblje za preispitivanje odobrenja sredstava za zaštitu bilja koja sadržavaju ipkonazol. Države članice prema potrebi mijenjaju, zamjenjuju ili oduzimaju odobrenja. Odstupajući od tog roka, treba predvidjeti dulje razdoblje za dostavu i ocjenu cjelovite dokumentacije iz Priloga III., kako je utvrđeno u Direktivi 91/414/EEZ, za svako sredstvo za zaštitu bilja i svaku predviđenu uporabu u skladu s jedinstvenim načelima.
- (9) Iskustvo stečeno uvrštenjem aktivnih tvari ocijenjenih u okviru Uredbe Komisije (EEZ) br. 3600/92 ⁽¹⁾ u Prilog I. Direktivi 91/414/EEZ pokazalo je da može doći do poteškoća u tumačenju obveza nositelja postojećih odobrenja u pogledu pristupa podacima. Stoga je, radi izbjegavanja daljnjih poteškoća, potrebno pojasniti obveze država članica, a posebno obvezu provjere ima li nositelj odobrenja pristup dokumentaciji koja ispunjava zahtjeve iz Priloga II. toj Direktivi. Tim se pojašnjenjem, međutim, državama članicama ili nositeljima odobrenja ne nameću nove obveze u odnosu na do sada donesene direktive o izmjeni Priloga I. toj Direktivi ili uredbe o odobravanju aktivnih tvari.
- (10) U skladu s člankom 13. stavkom 4. Uredbe (EZ) br. 1107/2009 potrebno je na odgovarajući način izmijeniti Prilog Provedbenoj uredbi Komisije (EU) br. 540/2011 ⁽²⁾.
- (11) Mjere predviđene ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem Stalnog odbora za prehrambeni lanac i zdravlje životinja,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Odobravanje aktivne tvari

Aktivna tvar ipkonazol, kako je navedena u Prilogu I., odobrava se u skladu s uvjetima utvrđenima u tom Prilogu.

Članak 2.

Ponovna ocjena sredstava za zaštitu bilja

1. U skladu s Uredbom (EZ) br. 1107/2009 države članice prema potrebi do 28. veljače 2015. mijenjaju ili oduzimaju postojeća odobrenja za sredstva za zaštitu bilja koja sadržavaju ipkonazol kao aktivnu tvar.

Do tog datuma posebno provjeravaju jesu li ispunjeni uvjeti iz Priloga I. ovoj Uredbi, uz iznimku onih navedenih u stupcu o posebnim odredbama tog Priloga, te posjeduje li nositelj odobrenja dokumentaciju odnosno ima li pristup dokumentaciji koja ispunjava zahtjeve iz Priloga II. Direktivi 91/414/EEZ u skladu s uvjetima iz članka 13. stavaka 1. do 4. te Direktive i članka 62. Uredbe (EZ) br. 1107/2009.

2. Odstupajući od stavka 1., države članice najkasnije do 31. kolovoza 2014. ponovno ocjenjuju svako odobreno sredstvo za zaštitu bilja koje sadržava ipkonazol kao jedinu aktivnu tvar ili kao jednu od više aktivnih tvari koje su navedene u Prilogu Provedbenoj uredbi (EU) br. 540/2011, u skladu s jedinstvenim načelima iz članka 29. stavka 6. Uredbe (EZ) br. 1107/2009, na temelju dokumentacije koja ispunjava zahtjeve iz Priloga III. Direktivi 91/414/EEZ i uzimajući u obzir stupac s posebnim odredbama iz Priloga I. ovoj Uredbi. Na temelju te ocjene utvrđuju ispunjava li sredstvo uvjete utvrđene u članku 29. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 1107/2009.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EEZ) br. 3600/92 od 11. prosinca 1992. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu prve faze programa rada iz članka 8. stavka 2. Direktive Vijeća 91/414/EEZ o stavljanju sredstava za zaštitu bilja na tržište (SL L 366, 15.12.1992., str. 10.).

⁽²⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) br. 540/2011 od 25. svibnja 2011. o provedbi Uredbe (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu popisa odobrenih aktivnih tvari (SL L 53, 11.6.2011., str. 1.).

Nakon što to utvrde države članice:

- (a) u slučaju da sredstvo sadržava ipkonazol kao jedinu aktivnu tvar, prema potrebi mijenjaju ili oduzimaju odobrenje najkasnije do 29. veljače 2016. ili
- (b) u slučaju da sredstvo sadržava ipkonazol kao jednu od više aktivnih tvari, prema potrebi mijenjaju ili oduzimaju odobrenje do 29. veljače 2016. ili do datuma utvrđenog za izmjenu ili oduzimanje u odgovarajućem aktu ili aktima kojima su dotična tvar ili tvari uvrštene u Prilog I. Direktivi 91/414/EEZ ili kojima su dotična tvar ili tvari odobrene, ovisno o tome što je nastupilo kasnije.

Članak 3.

Izmjene Provedbene uredbe (EU) br. 540/2011

Prilog Provedbenoj uredbi (EU) br. 540/2011 mijenja se u skladu s Prilogom II. ovoj Uredbi.

Članak 4.

Stupanje na snagu i datum primjene

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. rujna 2014.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 26. svibnja 2014.

Za Komisiju

Predsjednik

José Manuel BARROSO

PRILOG I.

Uobičajeni naziv, identifikacijski brojevi	Kemijski naziv prema IUPAC-u	Čistoća ⁽¹⁾	Datum odobrenja	Prestanak odobrenja	Posebne odredbe
Ipkonazol CAS br. 125225-28-7 (mješavina diastereoizomera) 115850-69-6 (ipkonazol cc, cis-izomer) 115937-89-8 (ipkonazol ct, trans-izomer) CIPAC br. 798	(1RS,2SR,5RS;1RS,2SR,5SR)-2-(4-klorobenzil)-5-izopropil-1-(1H-1,2,4-triazol-1-ilmetil) ciklopentanol	≥ 955 g/kg Ipkonazol cc: 875 – 930 g/kg Ipkonazol ct: 65 – 95 g/kg	1. rujna 2014.	31. kolovoza 2024.	Za provedbu jedinstvenih načela iz članka 29. stavka 6. Uredbe (EZ) br. 1107/2009, moraju se uzeti u obzir zaključci izvješća o pregledu za ipkonazol, a posebice dodaci I. i II., kako su finalizirani na Stalnom odboru za prehrambeni lanac i zdravlje životinja 20. ožujka 2014. U ovoj cjelokupnoj ocjeni države članice moraju obratiti posebnu pozornost: 1. na rizik za ptice koje se pretežno hrane sjemenkama (granivore); 2. na zaštitu radnika i korisnika sredstava; 3. na rizik za ribe. Uvjeti uporabe trebaju uključivati, prema potrebi, mjere za smanjenje rizika. Podnositelj zahtjeva mora dostaviti potvrdne informacije o: (a) prihvatljivosti dugoročnog rizika za ptice koje se pretežno hrane sjemenkama (granivore); (b) prihvatljivosti rizika za organizme u tlu; (c) riziku enantio-selektivnog metabolizma ili razgradnje; (d) mogućim svojstvima ipkonazola koja uzrokuju poremećaje endokrinog sustava u ptica i riba. Podnositelj zahtjeva mora dostaviti Komisiji, državama članicama i Agenciji informacije iz točaka (a) i (b) do 31. kolovoza 2016., informacije iz točke (c) u roku od dvije godine od donošenja odgovarajućeg dokumenta kojim se pružaju smjernice za smjese izomera te informacije iz točke (d) u roku od dvije godine od donošenja relevantnih smjernica za ispitivanje OECD-a o endokrinim poremećajima ili smjernica za ispitivanje donesenih na razini EU-a.

⁽¹⁾ Dodatni podaci o identifikaciji i specifikaciji aktivne tvari dostupni su u izvješću o pregledu.

PRILOG II.

U dijelu B Priloga Provedbenoj uredbi (EU) br. 540/2011 dodaje se sljedeći unos:

Broj	Uobičajeni naziv, identifikacijski brojevi	Kemijski naziv prema IUPAC-u	Čistoća (*)	Datum odobrenja	Prestanak odobrenja	Posebne odredbe
„73	Ipkonazol CAS br. 125225-28-7 (mješavina diastereoizomera) 115850-69-6 (ipkonazol cc, cis-izomer) 115937-89-8 (ipkonazol ct, trans-izomer) CIPAC br. 798	(1RS,2SR,5RS;1RS,2S-R,5SR)-2-(4-kloro-benzil)-5-izopropil-1-(1H-1,2,4-triazol-1-ilmetil) ciklopentanol	≥ 955 g/kg Ipkonazol cc: 875 – 930 g/kg Ipkonazol ct: 65 – 95 g/kg	1. rujna 2014.	31. kolovoza 2024.	Za provedbu jedinstvenih načela iz članka 29. stavka 6. Uredbe (EZ) br. 1107/2009, moraju se uzeti u obzir zaključci izvješća o pregledu za ipkonazol, a posebice dodaci I. i II., kako su finalizirani na Stalnom odboru za prehrambeni lanac i zdravlje životinja 20. ožujka 2014. U ovoj cjelokupnoj ocjeni države članice moraju obratiti posebnu pozornost: 1. na rizik za ptice koje se pretežno hrane sjemenkama (granivore); 2. na zaštitu radnika i korisnika sredstava; 3. na rizik za ribe. Uvjeti uporabe trebaju uključivati, prema potrebi, mjere za smanjenje rizika. Podnositelj zahtjeva mora dostaviti potvrdne informacije o: (a) prihvatljivosti dugoročnog rizika za ptice koje se pretežno hrane sjemenkama (granivore); (b) prihvatljivosti rizika za organizme u tlu; (c) riziku enantio-selektivnog metabolizma ili razgradnje; (d) mogućim svojstvima ipkonazola koja uzrokuju poremećaje endokrinog sustava u ptica i riba. Podnositelj zahtjeva mora dostaviti Komisiji, državama članicama i Agenciji informacije iz točaka (a) i (b) do 31. kolovoza 2016., informacije iz točke (c) u roku od dvije godine od donošenja odgovarajućeg dokumenta kojim se pružaju smjernice za smjese izomera te informacije iz točke (d) u roku od dvije godine od donošenja relevantnih smjernica za ispitivanje OECD-a o endokrinim poremećajima ili smjernica za ispitivanje donesenih na razini EU-a.”

(*) Dodatni podaci o identifikaciji i specifikaciji aktivne tvari dostupni su u izvješću o pregledu.

PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) br. 572/2014**od 26. svibnja 2014.****o utvrđivanju paušalnih uvoznih vrijednosti za određivanje ulazne cijene određenog voća i povrća**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 1234/2007 od 22. listopada 2007. o uspostavljanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i o posebnim odredbama za određene poljoprivredne proizvode (Uredba o jedinstvenom ZOT-u) ⁽¹⁾,uzimajući u obzir Provedbenu uredbu Komisije (EU) br. 543/2011 od 7. lipnja 2011. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 za sektore voća i povrća te prerade voća i povrća ⁽²⁾, a posebno njezin članak 136. stavak 1.,

budući da:

- (1) Provedbenom uredbom (EU) br. 543/2011, prema ishodu Urugvajске runde multilateralnih pregovora o trgovini, utvrđuju se kriteriji kojima Komisija određuje paušalne vrijednosti za uvoz iz trećih zemalja, za proizvode i razdoblja određena u njezinu Prilogu XVI. dijelu A.
- (2) Paušalna uvozna vrijednost izračunava se za svaki radni dan, u skladu s člankom 136. stavkom 1. Provedbene uredbe (EU) br. 543/2011, uzimajući u obzir promjenjive dnevne podatke. Stoga ova Uredba treba stupiti na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Paušalne uvozne vrijednosti iz članka 136. Provedbene uredbe (EU) br. 543/2011 određene su u Prilogu ovoj Uredbi.

*Članak 2.*Ova Uredba stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 26. svibnja 2014.

Za Komisiju,
u ime predsjednika,
Jerzy PLEWA
Glavni direktor za poljoprivredu i ruralni razvoj

⁽¹⁾ SL L 299, 16.11.2007., str. 1.

⁽²⁾ SL L 157, 15.6.2011., str. 1.

PRILOG

Paušalne uvozne vrijednosti za određivanje ulazne cijene određenog voća i povrća

(EUR/100 kg)		
Oznaka KN	Oznaka treće zemlje ⁽¹⁾	Standardna uvozna vrijednost
0702 00 00	AL	45,8
	MA	33,4
	MK	77,8
	TR	65,0
	ZZ	55,5
0707 00 05	AL	36,9
	MK	43,4
	TR	122,8
0709 93 10	ZZ	67,7
	MA	29,9
	TR	114,9
0805 10 20	ZZ	72,4
	EG	50,8
	MA	43,2
0805 50 10	TR	49,7
	ZZ	47,9
	TR	100,4
0808 10 80	ZA	139,4
	ZZ	119,9
	AR	103,2
	BR	90,7
	CL	107,3
	CN	98,7
	MK	26,7
	NZ	131,4
	US	185,3
	ZA	110,0
	ZZ	106,7

⁽¹⁾ Nomenklatura država utvrđena Uredbom Komisije (EZ) br. 1833/2006 (SL L 354, 14.12.2006., str. 19.). Oznakom „ZZ” označava se „drugo podrijetlo”.

ISSN 1977-0847 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-0596 (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR